

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 19. grudnia 1896.

Treść: № 220. Ustawa o podatkach osobistych bezpośrednich.

220.

Ustawa z dnia 25. października 1896,

o podatkach osobistych bezpośrednich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

W królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych znosi się dotychczasowy podatek dochodowy i na podstawie przepisów zawartych w następujących rozdziałach I aż do VI urzęda się na nowo podatek zarobkowy i zaprowadza podatek rentowy, tudzież podatek dochodowy osobisty i podatek pensyjny od wyższych płac służbowych.

Artykuł II.

Z zastrzeżeniem stosowania do dawniejszych przypadków, uchylają się od dnia, w którym ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, przepisy niezgodne z jej postanowieniami, a w szczególności patenty cesarskie z dnia 31. grudnia 1812, z dnia 16. grudnia 1815, z dnia 20. czerwca 1817, z dnia 22. stycznia 1824, z dnia 7. października 1851, Dz. u. p. Nr. 218, rozporządzenie cesarskie z dnia 9. grudnia 1851, Dz. u. p. Nr. 256, tudzież patent cesarski z dnia 29. października 1849, Dz. u. p. Nr. 439.

W następstwie powyższego ma także ustać na przyszłość przyznane patentem cesarskim z dnia 10. października 1849, Dz. u. p. Nr. 412, posiadaczom gruntów i domów prawo potrącania co do kwot, które tytułem odsetek lub innych świadczeń rocznych

opłacać mają od długów ciężących na gruntach lub domach w ich posiadaniu będących, a któreto prawo potrącania zostało im pozostawione w artykule III ustawy z dnia 7. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 49, i w §. 12 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17 na czas aż do którego patent cesarski z dnia 29. października 1849 ma obowiązywać. Również ma ustać prawo potrącania podatku przyznane przedsiębiorstwom handlowym lub przemysłowym w §. 23 rzezonego patentu a względnie w artykule I, ustępie 3 ustawy z dnia 26. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 72.

Tylko pozostają nadal upoważnione do potrącania podatku w granicach dotychczasowego ustawowego wymiaru, przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie w myśl §. 94, lit. c), odnośnie do tych udziałowych zapisów dłużnych i pożyczek hipotecznych, od których odsetki doliczają się do dochodu podlegającego opodatkowaniu.

Artykuł III.

Od chwili wejścia w życie ustawy niniejszej, uchyla się także postanowienie zawarte w drugim ustępie §. 7go ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, według którego do obliczenia podlegającego podatkowi 5procentowemu czystego dochodu z budynków całkiem uwolnionych od podatku czynszowego, potrącane być mają z dochodu ryczałtowego odsetki płatne dowodnie w roku podatkowym od kapitałów zabezpieczonych na budynku podlegającym podatkowi.

Artykuł IV.

Użycie przychodu z podatków osobistych bezpośrednich jest uregulowane następującymi postanowieniami.

Artykuł V.

Za dochód z podatków osobistych bezpośrednich uważać należy w każdym roku, w którym ustawa niniejsza będzie obowiązywała, tę sumę, która w czasie od dnia 1. stycznia aż do 31. grudnia zostanie wniesiona jako jeden z podatków takową urzędzonych lub jako zaległość albo dodatkowa należitość na rachunek dotychczasowego podatku zarobkowego i dochodowego.

Artykuł VI.

Z dochodów w artykule poprzedzającym oznaczonych, jakie przyniosą podatki osobiste bezpośrednie nowo urządzone, zatrzyma skarb państwa w ciągu lat 1898 i 1899 oprócz kosztów poboru w sumie 1,200.000 zł. obliczonych, przedewszystkiem taką sumę, jaka by mu przypadła według dotychczasowych ustaw podatkowych.

Za sumę tę przyjmuje się należność roczną podatku zarobkowego i dochodowego za rok 1897 z dodatkiem wynoszącym za rok 1898 $2\frac{1}{2}$ od sta, za rok 1899 5 od sta tej należności rocznej.

Artykuł VII.

Nadwyżka używana będzie na zniżenie podatków i na datki dla funduszków krajowych w myśl następujących postanowień.

Artykuł VIII.

Oprócz zniżki przyznanej przy podatku zarobkowym powszechnym przez oznaczenie wysokości tego podatku na 17,732.000 zł. (§. 11) przyznaje się od 1. stycznia 1898 od podatków gruntowego i domowego zniżka 10% z wyłączeniem tylko 5procentowego podatku domowego przy budynkach wolnych od podatku.

Artykuł IX.

1. Nadwyżka pozostająca jeszcze po pokryciu zniżek w artykule VIII przewidzianych, o ile nie przewyższa 3,000.000 zł. rocznie, przeznaczana będzie dla funduszków krajowych w taki sposób, że krajom oddawana będzie wyrównywiająca tej nadwyżce stosunkowa część rzeczowych podatków rządowych.

2. W wykonaniu tego postanowienia przekazane będzie w ciągu lat 1898 i 1899 każdemu krajowi tyle procentów z dochodu osiągniętego z podatków rządowych rzeczowych w odnośnym kraju i roku, ile wynosi procentów ogólnego dochodu z podatków rzeczowych w tym samym roku suma ogólna wszystkim krajom przekazać się mająca.

3. Jeżeli nadwyżka przenosi sumę 3,000.000 zł., to dalsze kwoty nadwyżki obracane będą w następującej kolei:

a) na podwyższenie zniżek podatkowych w artykule VIII oznaczonych, z ograniczeniem największego wymiaru ogólnej sumy zniżenia jednocześnie przyznawanego do 15 od sta podatku gruntowego, $12\frac{1}{2}$ od sta podatku budynkowego i na takie zniżenie sumy ogólnej podatku zarobkowego, ażeby przez to zniżenie powszechnego podatku zarobkowego było podniesione do 25 od sta tej kwoty, która służy za podstawę przy obliczaniu sumy ogólnej podatku zarobkowego (artykuł VIII, §. 11);

b) na zniżenie stopy podatkowej przedsiębiorstwom podlegającym obowiązkowi składania rachunków publicznie aż do 10 od sta (§. 100, ustęp 1 i 5).

Zniżenia podatkowe, w ustępie poprzedzającym 3 pod a) i b) przewidziane, nabywają mocy zawsze na każdy następujący rok.

4. O ile wreszcie zniżki podatkowe i zwolnienia wymienione pod lit. a) i b) zostaną osiągnięte, dalsze nadwyżki rocznych dochodów wpływają w połowie do kasy państwa, a w połowie będą oddawane funduszom krajowym w stosunku oznaczonym w ustępie 1 i 2.

Artykuł X.

W okresie od 1900 aż do 1909 włącznie rozporządzać się będzie dochodami z podatków osobistych bezpośrednich w następujący sposób;

1. Z dochodów każdego roku zatrzymane będą w zachowaniu przedewszystkiem kwoty potrzebne

a) na pokrycie w odnośnym roku ubytku według artykułu VIII z powodu zniżek zaprowadzonych w podatkach rządowych rzeczowych;

b) na przekazanie krajom sumy 3,000.000 zł.

2. Następnie otrzymuje kasa państwa sumę, która na rok 1900 ma być o 2·5 od sta większa od tej, jaka kasie państwa w roku 1899 z dochodów z podatków osobistych bezpośrednich, stosownie do artykułu VI pozostała i która na każdy rok następny wzrastać ma o dalsze 2·5 od sta sumy przeszłorocznej w taki sposób obliczonej.

3. Dalsze każdoroczne nadwyżki zostaną użyte w sposób wskazany w artykule IX, ustępy 3 i 4.

Artykuł XI.

Jeżeli przy obliczaniu dla podatków rzeczowych zniżeń nadmienionych w artykule IX, ustęp 3 a) i X, punkt 3 wypadną ułamki odsetek, zaokrąglać je należy w taki sposób, żeby zniżenie nie było w żadnym razie przyjęte w mniejszym ułamku jak jedna dziesiąta procentu należności podatkowej. Mniejsze ułamki, o ile wynoszą więcej niż pięć setnych, zaokrąglać należy na całą jedną dziesiątą, w innym zaś razie całkiem opuszczać.

W taki sam sposób zniżenie stopy podatkowej przedsiębiorstwom obowiązującym do składania rachunków publicznie, zaokrąglać należy zawsze na połowy części tysięcznych dochodu opodatkowanego.

Różnice, w skutek tych zaokrągleń powstające, nie mają być później wyrównywane.

Artykuł XII.

Wymiar podatków bezpośrednich od intraty ustanowiony będzie ostatecznie drogą ustawodawczą, jak tylko wymiar największy zniżeń, w artykule IX, ustęp 3 a) oznaczony, zostanie osiągnięty, najpóźniej zaś w roku 1909; wtenczas nastąpi zniżenie podatku domowo-klasowego dla budynków niższych i średnich klas taryfy w stosunkowo wyższym rozmiarze na podstawie nowo ułożonej taryfy.

Podobnie sumy przekazywane krajom, uregulować należy na nowo drogą ustawy w roku 1909.

Gdyby takie uregulowanie nie przyszło do skutku, natenczas począwszy od roku 1910, podatki od intraty, z zastrzeżeniem skuteczności osobnych, ich wymiaru dotyczących się postanowień specjalnych (wzrost peryodyczny ogólnej sumy podatku zarobkowego, odpisywania podatku gruntowego itp.), pobierane będą nadal w tym wymiarze, jaki się okaże po zatrzymaniu zniżeń i ulg pochodzących z nadwyżek roku 1909, w myśl artykułów VIII aż do XI.

W takich samych okolicznościach przekazywana będzie krajom w przyszłości taka sama stopa procentowa podatków rządowych rzeczowych, jaka im stosownie do poprzedzających postanowień przekazana była za rok 1909.

Artykuł XIII.

Z wzmiankowanych w artykułach V aż do XII zniżeń w podatkach rzeczowych i sum przekazywać się mających, korzystać mogą tylko podatujący a względnie fundusze krajowe tych krajów, których ustawodawstwo krajowe najpóźniej po upływie

pierwszej sesji sejmowej po wejściu w wykonanie ustawy o podatkach osobistych bezpośrednich zarządzi uwolnienie podatków osobistych dochodowych, ustawą niniejszą zaprowadzić się mających, od wszelkich dodatków kompetencji ustawodawstwa krajowego podlegających.

Sumy zniżeń lub przekazania, które z powodu niedopełnienia tego warunku nie mogą być zrealizowane, przypadają na rzecz kasy państwa.

Artykuł XIV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1898 w taki sposób, że środki, wymierzenie podatku na rok 1898 na celu mające, które dla skutecznienia w porę tego wymierzenia już w roku poprzednim rozpoczęte być muszą, już od dnia 1. lipca 1897 według postanowień ustawy niniejszej wykonane być mają.

Postanowienia §. 238, tyjące się nieważności umów mających na celu zwalenie na kogo innego podatku dochodowego osobistego, stosują się także do takich umów i zarządzeń, które zostały powzięte w ciągu okresu od dnia 4. grudnia 1894 aż do dnia, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej.

Artykuł XV.

W sprawach odnoszących się do podatków, które za czas przed 1. stycznia 1898 mają być zapłacone, postępować należy także po rzeczonym terminie jeszcze według dotychczasowych przepisów. Jednakowoż wydane z powodu rozkładania podatku według niniejszej ustawy deklaracje, zeznania, oszacowania lub dochodzenia nie mogą być w żadnym razie użyte do wymierzeń czynionych jeszcze na podstawie dotychczasowych przepisów o podatku zarobkowym i dochodowym lub do dodatkowych zmian w wymiarach uczynionych już według owych przepisów; również nie mogą być stosowane z tego powodu żadne dochodzenia karne za wykroczenia przeciw rzeczonym przepisom, popełnione zanim ustawa nabyła mocy obowiązującej.

Artykuł XVI.

W celu stosowania ustawy z dnia 9. marca 1870, Dz. u. p. Nr. 23, w pierwszym roku po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie, uważa się za podatek poprzedniego roku:

- a) co do podatku zarobkowego dotychczasowy podatek zarobkowy i dochodowy I. klasy wraz z dodatkiem nadzwyczajnym;

dla tych przedsiębiorstw i zatrudnień podlegających podatkowi zarobkowemu według ustawy niniejszej, które dotychczas podlegały tylko podatkowi dochodowemu I. klasy lub podatkowi dochodowemu II. klasy, tenże podatek dochodowy z dodatkiem nadzwyczajnym;

- b) co do podatku pensyjnego, dotychczasowy podatek dochodowy II. klasy z dodatkiem nadzwyczajnym.

Artykuł XVII.

Od płac służbowych tych w służbie rządowej obecnie już posady zajmujących, którzy, pobierając nie więcej jak 630 zł., są według dotychczasowych ustaw podatkowych całkiem uwolnieni od podatku, nie ma być pobierany przypaść mający podatek osobisty dochodowy, dopóki płaca nie przekroczy wymiaru wyżej oznaczonego.

Artykuł XVIII.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 25. października 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

Rozdział I,

o powszechnym podatku zarobkowym.

Obowiązek opłaty.

§. 1.

Podatek zarobkowy powszechny opłacać ma każdy, który w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych trudni się jakimś przedsiębiorstwem zarobkowym lub oddaje się jakiemuś zajęciu, mającemu zysk na celu.

Wyjątki.

§. 2.

Nie podlegają powszechnemu podatkowi zarobkowemu:

1. Przedsiębiorstwa mające obowiązek składania rachunków publicznie, których opodatkowanie urządzone jest w rozdziale drugim ustawy niniejszej;
2. zatrudnienia wykonywane w stosunku służbowym za zapłatą lub wynagrodzeniem;

3. gospodarstwa rolne i leśne, łącznie z ogrodnictwem, łowiectwem i rybołóstwem. Uwolnienie to nie rozciąga się jednak na łowiectwo na cudzym gruncie i na rybołóstwo w wodach wolnych i dzierżawionych, jakoteż w wodach publicznych, na rybołóstwo morskie, dalej na zarobek z dzierżawy gruntów i gospodarstw (z zastrzeżeniem postanowień, zawartych w §. 3, punkt 2), tudzież na ogrodnictwo sztuczne i handlowe.

Będą uważane za należące do rolnictwa i leśnictwa:

- a) Rolniczy i leśniczy przemysł uboczny, o ile tenże przerabia w pierwszym rzędzie własne produkty; nie są jednak objęte tem postanowieniem browary, podlegające podatkowi konsumcyjnemu gorzelnie, fabryki cukru i inne przedsiębiorstwa z wybitnym charakterem przemysłowym.

Zastosowaniom powyższych postanowień nie sprzeciwia się, jeżeli wyjątkowo dla utrzymania normalnej wysokości ruchu, będą użyte produkty nie przez siebie wyrobione.

- b) Zużycie substancji ziem paryfikacyjnych (§. 16 ustawy z dnia 24. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 88), o ile dalsze obrobienie nie było przedsięwzięte.

- c) Sprzedaż własnych produktów rolnych i leśnych, z wyjątkiem drobnej przemysłowo wykonywanej sprzedaży tychże, w stale otwartych na ten cel użytych sklepach i składach założonych nie w miejscach produkcji rolnej i leśnej.

§. 3.

Od powszechnego podatku zarobkowego uwolnione są:

1. Przedsiębiorstwa, które Rząd utrzymuje w ruchu na zasadzie praw państwa lub w celach administracji publicznej;

2. zarobek z dzierżawy takich gruntów, które dzierżawca lub członkowie jego rodziny uprawiają własnymi rękoma lub przy czasowej i wyjątkowej pomocy najemnej pracy;

3. robotnice, trudniące się robotami ręcznymi lub pewnymi czynnościami wyłącznie w mieszkaniu pracodawców lub u siebie, bez pomocników;

4. zatrudnienia poboczne drobnych gospodarzy wiejskich, wykonywane tylko czasowo i nie z rzemiosła, tudzież sprzedaż tak wyrobionych produktów;

5. trudniący się przemysłem domowym, którzy płody przemysłowe wyrabiają lub obrabiają wyłącznie na zamówienie i na rachunek przedsiębiorcy, a to osobiście lub przy pomocy własnych domowników, atoli bez obcych pomocników;

6. studenci dający lekcye prywatne, tudzież inne osoby trudniące się dawaniem lekcji prywatnych lub piśmiennictwem jako zatrudnieniem pobocznem, które im nie przynosi dochodu wystarczającego na utrzymanie życia;

7. zatrudnienia poboczne w ogólności, o ile dochód z takowych nie przynosi 50 zł. rocznie i o ile nie mogą być uważane za część stałego rozciągłego przedsiębiorstwa przemysłowego;

8. osoby, które będąc niezdolnemi do stałego trudnienia się przemysłem dającym stałe utrzymanie, zajmują się pracami przemysłowemi bez pomocników celem częściowego opędzenia kosztów swego utrzymania.

§. 4.

Minister skarbu mocen jest uwalniać od podatku takie przedsiębiorstwa wykonywane przez osoby prawne lub fizyczne, które służą do celów publicznych, dobroczynnych lub powszechnie użytecznych, a przytem nie przynoszą albo trwałego albo żadnego dochodu, lub też przynoszą dochód nader drobny, z powodu swej stosunkowej szczupłości nie zasługujący na uwagę.

§. 5.

Ubożych przemysłowców, wykonywających swój przemysł bez pomocnika lub tylko z jednym pomocnikiem (czeladnikiem lub uczniem) może Komisya podatku zarobkowego (§. 16), względnie Władza podatkowa (§. 66) wyłączać za każdym razem na odnośny rok podatkowy lub na odnośny peryod rozkładu od opłacania podatku zarobkowego.

§. 6.

Pozostają w mocy uwolnienia traktatami zawrowane, tudzież poszczególnym osobom lub przedsiębiorstwom osobnemi ustawami nadane, jak również odnośne postanowienia ustaw z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wspieraniu marynarki handlowej z dnia 31. grudnia 1894 o kolejach niższego rzędu, Dz. u. p. Nr. 2 z roku 1895 i z dnia 10. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 131, dotyczące czasowego uwolnienia od podatków i opłat dla nowo utworzonych przedsiębiorstw przemysłowych w obrębie Tryestu i gminy katastralnej Mili.

Wszelkie inne uwolnienia od podatku zarobkowego, powyżej wyraźnie nie wymienione, mają ustać od dnia, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, z zastrzeżeniem wszelako postanowień §. 7.

§. 7.

Uwolnienia czasowe od dotychczasowego podatku zarobkowego i dochodowego, już uzyskane, uzasadniają uwolnienie od podatku powszechnego zarobkowego na czas, który jeszcze nie upłynął i po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie; uwolnienia od samego dotychczasowego podatku zarobkowego uzasadniają na tenże sam czas odpisanie od podatku zarobkowego odnośnemu przedsiębiorstwu według ustawy niniejszej wziąć się mającego na przepis, kwoty, wyrównywującej kwocie wymierzzonego dotychczas temu przedsiębiorstwu ale nie ściągniętego podatku zarobkowego łącznie z dodatkiem nadzwyczajnym.

Stosunek do krajów korony węgierskiej i zagranicznych.

§. 8.

Co do tych przedsiębiorstw i zatrudnień, których wykonywanie rozciąga się na kraje korony węgierskiej, zatrzymują moc swoją postanowienia traktatu cłowego i handlowego, tudzież ustawy z dnia 28. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 89.

§. 9.

Jeżeli czynności przemysłowe przedsiębiorstwa lub zatrudnienia opodatkowanego rozciągają się z zakładu przemysłu w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, lub, w braku takowego, z siedziby kontrybuenta, aż za granicę, nakłada się podatek na cały zakres przemysłu.

Jeżeli jednak przedsiębiorstwo tutejsze wykonywa za granicą przemysł stały, pozakładawszy tam do tego celu filie, stacye fabrykacyi, kupna lub sprzedaży, albo w jakikolwiek inny sposób, natenczas ta część przemysłu, o ile za granicą jest od niej pobierany podatek tego samego rodzaju, nie podlega opodatkowaniu w krajach tutejszych. Jednakże w krajach tutejszych opłacać należy najmniej czwartą część podatku przypadającego od całego zakresu przemysłu.

§. 10.

Jeżeli przemysł przedsiębiorstwa lub zatrudnienia, podlegającego opodatkowaniu w myśl §. 1, rozciąga się z zakładu przemysłu leżącego za granicą lub, w braku takowego, z leżącej za granicą siedziby przemysłowca, na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane, a to przez zaprowadzenie zakładów przemysłu, agentur, przez używanie taboru, za pośrednictwem komisantów podróżujących lub nakoniec przez osobiste wykonywanie przemysłu lub

zatrudnienia w tychże krajach, opłacać należy podatek zarobkowy w stosunku do zakresu przemysłu tutejszo-krajowego.

Suma ogólna podatku zarobkowego.

§. 11.

Niezawisłe od dochodu z podatku od handlu obnośnego i przemysłu koczowniczego, w §§. 78, 81 i 82 oznaczonych, sumę ogólną podatku zarobkowego uzyskiwać należy corocznie przez rozkładanie onejże na poszczególnych kontrybuentów według zasad rozkładu niżej podanych.

Ogólna suma podatku zarobkowego ustanawia się na pierwszy peryod rozkładu (§. 35) w ilości 17,732.000 zł.

Na każdy następny peryod rozkładu podwyższa się sumę ogólną podatku zarobkowego o 2/4 od stałej ostatniej wysokości, z zastrzeżeniem nowej regulacji ustawowej (Artykuł XII).

Z tej sumy będą jednak odpisane kwoty nałożone na przedsiębiorstwa, które podczas ostatniego peryodu rozkładu zamienione zostały na spółki akcyjne, lub w inny sposób poddane zostały podatkowi zarobkowemu według Rozdziału II.

Podział kontrybuentów na klasy.

§. 12.

Opodatkowanie następuje w czterech klasach podatku zarobkowego. Do pierwszej klasy należą podatnicy, których roczna należność podatkowa wynosi więcej niż 1000 zł., do drugiej klasy ci, których należność podatkowa wynosi więcej niż 150 zł., ale nie więcej jak 1000 zł., do trzeciej klasy, ci, których należność podatkowa wynosi więcej niż 30 zł., ale nie więcej jak 150 zł., do czwartej ci, którzy nie więcej jak 30 zł. płacić mają.

Atoli z dotychczasowej klasy podatkowej w tym samym okręgu terytoryalnym występuje się dopiero wtedy,

- a) gdy należność podatkowa roczna kontrybuenta wynosi w pierwszej klasie mniej jak 500 zł., w drugiej klasie więcej niż 1500 zł. albo mniej niż 100 zł., w trzeciej klasie więcej niż 225 zł., lub mniej niż 20 zł., w czwartej klasie więcej niż 45 zł., albo też, gdy
- b) roczna należność podatkowa w dwóch po sobie następujących peryodach przypisania podatku wynosi mniej lub więcej poza oznaczoną wstępnie 1 granicę skali dla odpowiedniej klasy.

Na pierwszy peryod rozkładu zaliczone będą do czterech klas z wyjątkiem handlarzy obnośnych,

przemysłowców koczujących i wydzierżawiających przemysł, wszystkie te osoby, którym w roku poprzedzającym ostatni peryod rozkładu podatek wzięty był na przepis podatek zarobkowy lub dochodowy pierwszej lub drugiej klasy od przedsiębiorstwa lub zatrudnienia podlegającego z zasady podatkowi zarobkowemu powszechnemu.

Zaliczenie następuje na podstawie tej kwoty, którą owe osoby tytułem rzeczonych podatków łącznie z dodatkiem nadzwyczajnym miały w odnośnym roku zapłacić, lub, jeżeliby wymierzenie na ów rok nie było jeszcze dokonane, na podstawie ostatniego dokonanego wymiaru rocznego w okręgu rozkładu (§. 13).

Gdyby zaś podatek zarobkowy powszechny od przedsiębiorstwa lub zatrudnienia wzięty był kontrybuentowi na przepis w innym okręgu rozkładu a nie w tym, w którym dotychczas brano mu na przepis podatek zarobkowy i dochodowy (§. 48, ustęp 2), przedsiębiorstwo to zaliczyć należy do nowego okręgu rozkładu.

Na następne peryody rozkładu zaliczani będą kontrybuenti podatku zarobkowego do klas podatkowych podług tej kwoty, którą jako podatek zarobkowy powszechny mieli zapłacić w okręgu rozkładu w ostatnim roku poprzedzającym peryod rozkładu.

Termin, aż do którego straty i przyrosty mogą być brane na uwagę, ustanawiać będzie Minister skarbu ze względem na stan prac komisji kontyngentowej.

Okręgi rozkładu.

§. 13.

Okręgami rozkładu dla pierwszej i drugiej klasy są okręgi Izb handlowych. Minister skarbu może jednak także okręgi kilku Izb handlowych jednego kraju złączyć w jeden okrąg rozkładu lub okrąg jednej Izby handlowej podzielić na kilka okręgów rozkładu.

Dla trzeciej i czwartej klasy okręgami rozkładu są miasta i osady przemysłowe, liczące przeszło 20.000 mieszkańców (bez wojska), tudzież starostwa; miasta posiadające własny statut, których ludność nie przenosi 20.000 mieszkańców, stanowią razem z okolicznym starostwem jeden okrąg rozkładu.

Minister skarbu może miasta i osady przemysłowe połączyć z gminami okolicznymi w osobny okrąg rozkładu, jeżeli tam zachodzą takie same stosunki przemysłowe i zarobkowe; tenże może także miasta, liczące nie więcej jak 20.000 mieszkańców uczynić osobnym okręgiem rozkładu lub większe miasta podzielić na kilka okręgów rozkładu.

Spółki podatkowe.

§. 14.

Kontrybucenci każdej klasy podatku zarobkowego w każdym okręgu rozkładu tworzą spółkę podatkową.

Co do podatkujących pierwszej i drugiej klasy, Minister skarbu może w obrębie okręgu rozkładu potworzyć dla pewnych kategorii przedsiębiorstw, podatkomu zarobkowemu podlegających i do tej samej klasy onegoż należących, osobne spółki podatkowe.

§. 15.

Kontrybucentów podatku zarobkowego zalicza do spółek podatkowych Władza podatkowa pierwszej instancyi.

Kontrybucenci podatku zarobkowego, którzy na zasadzie postanowień ustawy niniejszej, dotyczących się miejsca brania na przepis podatku, roszczą sobie prawo, żeby ich zaliczono do spółki podatkowej innego, zamiast do dotychczasowego, okręgu rozkładu, mogą w terminie, który ustanowiony będzie drogą rozporządzenia, wnieść żądanie swoje na piśmie do Władzy podatkowej pierwszej instancyi swego przyszłego okręgu rozkładu.

Od zarządzenia Władzy podatkowej pierwszej instancyi co do zaliczenia a względnie od decyzji dotyczącej się rzeczonoego podania można odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

Takie jednak odwołanie się nie wstrzymuje ani utworzenia spółek podatkowych, ani dokonania ważnych wyborów do komisji podatku zarobkowego, ani skutecznienia rozkładu.

Komisje podatku zarobkowego.

a) Tworzenie komisji.

§. 16.

Dla każdej spółki podatkowej tworzy się komisję podatku zarobkowego.

Komisje podatku zarobkowego składają się z przewodniczącego i takiej ilości członków, jaką Minister skarbu oznaczy.

Przewodniczącego mianuje Minister skarbu.

Połowę członków komisji wybierają osoby składające spółkę z pomiędzy siebie, drugą połowę mianuje Minister skarbu.

Do komisji podatku zarobkowego spółki podatkowej pierwszej i drugiej klasy może zamiast członka tej spółki być także wybrany przez tegoż członka specjalnie upoważniony kierownik zarządu.

Nadto Minister skarbu może przydać Komisji urzędnika skarbowego jako referenta, któremu służy prawo głosowania tylko w takim razie, jeżeli jest zarazem członkiem komisji.

Przewodniczący i członkowie mianowani przez Ministra skarbu mogą także należeć do kilku komisji podatku zarobkowego tego samego lub rozmaitych okręgów terytorjalnych.

§. 17.

Przewodniczącemu, jakoteż każdemu członkowi komisji podatku zarobkowego przydać należy po jednym zastępcy, na wypadek niemożności urzędowania lub na wypadek wystąpienia w ciągu peryodu urzędowania (§. 22).

Zastępcę przewodniczącego mianuje Minister skarbu. Zastępcy członków ustanawiani są w taki sam sposób jak członkowie.

§. 18.

Należący do pierwszej i drugiej klasy podatku zarobkowego wybierają bezpośrednio; wybór odbywa się w siedzibie Izby handlowo-przemysłowej pod przewodnictwem komisarza rządowego ustanowionego dla odpowiedniej Izby handlowo-przemysłowej; o ile rząd będzie korzystał z upoważnienia §. 13 w stosunku do pierwszej i drugiej klasy podatku zarobkowego, mają być wydane specjalne postanowienia w drodze rozporządzenia, odnoszące się do podjęcia wyborów.

Należący do innych klas podatku zarobkowego wybierają również bezpośrednio w miastach i w miejscowościach przemysłowych tworzących samoistny okrąg rozkładu jak niemniej w gminach przyległych w myśl §. 13, ustęp 3 z niemi połączonych; w tych wypadkach wybór odbywa się na zgromadzeniach wyborczych kierowanych przez urzędy gminne.

We wszystkich innych wypadkach opodatkowani dokonywują wyborów przez prawyborców.

Wybór ostatnich odbywa się w zgromadzeniach wyborczych zwoływanych w siedzibie urzędu podatkowego pod przewodnictwem komisarza mianowanego przez polityczny urząd powiatowy dla każdego powiatowego urzędu podatkowego. Na każdym 20 kontrybucentów każdej spółki podatkowej, opodatkowanych w obrębie urzędu podatkowego, jakoteż na każdorazową resztę poniżej 20 opodatkowanych, przypada jeden prawyborca.

Prawyborcy każdego okręgu rozkładu wybierają członków komisji i ich zastępców w siedzibie urzędu powiatowego politycznego na zebraniu kierowanym przez ten urząd,

Wybory odbywają się za pomocą kartek urzędowych, i to oddzielnie na członków komisji i na ich zastępców. Kartki podpisane przez uprawnionych do wyboru mają być albo osobiście oddane, albo nadesłane przez pocztę do urzędu kierującego wyborami. Wybór następuje względną większością głosów, a przy równości głosów rozstrzyga los.

Czynne prawo wyboru mają jednak tylko osoby będące w pełnem używaniu praw cywilnych i politycznych.

Małoletni, jakoteż osoby zostające pod kuratelą wykonywują prawo wyboru przez swych prawnych zastępców.

Wielu uczestników jednego przedsiębiorstwa mają tylko jeden głos, który ma oddać jeden z pomiedzy nich.

§. 19.

Ustanowione dla każdego kraju, krajowe komisje podatku zarobkowego, rozstrzygają rekursa przeciw wymiarowi podatku, jako też przeciw udzieleniu lub odmowie uwolnień od podatku, dalej udzielają opinii i stawiają wnioski do komisji kontyngentowych w sprawach o oznaczenie lub sprośowanie kontyngentu spółek.

Komisje krajowe podatku zarobkowego składają się z przewodniczącego i z członków oraz ich zastępców, których liczbę i sposób wyboru podaje załączony Wzór A.

Członkowie i ich zastępcy wybierani przez sejm, będą powoływani w sposób przez sejm oznaczony z pomiedzy zamieszkałych w kraju obowiązanych do opłaty podatku zarobkowego, z uwzględnieniem o ile możliwości czterech klas podatkowych.

Wybory z Izb handlowo-przemysłowych mają być dokonane według odpowiednich przepisów ich statutów i regulaminów.

Przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego każdej krajowej komisji podatku zarobkowego mianuje Minister skarbu.

§. 20.

Wybieralnymi są tylko ci kontrybucenci podatku zarobkowego płci męskiej, względnie ci urzędnicy kierujący przedsiębiorstwem (§. 16, ustęp 5), którzy skończyli 24 rok życia i używają w zupełności praw cywilnych i politycznych.

§. 21.

Wyboru mogą nie przyjąć członkowie Rady państwa i sejmu, osoby przeszło 60 lat liczące lub obarczone krepującymi ułomnościami fizycznymi,

nakoniec osoby, które już przez cztery lata bez przerwy były członkami komisji podatku zarobkowego, a to w ciągu następnych lat czterech, także osoby, które są już członkami komisji szacunkowej podatku dochodowego osobistego.

Powołani zastępcy zastępują członków w każdym względzie.

O możliwości nieprzyjęcia wyboru rozstrzyga nieodwołalnie przewodniczący komisji.

§. 22.

Członków komisji i ich zastępców powołuje się zwyczajnie na cztery lata.

Z końcem każdego drugiego roku występuje połowa mianowanych i połowa wybranych członków i zastępców. Jeżeli ilość ich jest nieparzysta, występuje naprzemian to większa, to mniejsza część, po raz pierwszy część większa.

Po raz pierwszy występujących wskazuje los. Występujący mogą być powołani ponownie.

Wybory uzupełniające, jakoteż mianowania na miejsce członków mianowanych, którzy przed czasem wystąpili lub zostali odwołani, obowiązują na pozostałą część okresu urzędowania.

Mandat drogą wyboru uzyskany traci moc swoją, gdy posiadający go utraci prawo wybieralności.

b) Postępowanie komisji podatku zarobkowego i komisji krajowych podatku zarobkowego.

§. 23.

Na każde posiedzenie komisji, przewodniczący zapraszać ma wszystkich jej członków, a zamiast członków nie mogących przybyć, ich zastępców.

Komisje mają prawo uchwalania, gdy oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy jest obecna najmniej połowa członków.

Gdyby nie przybyła taka ilość członków, jaka jest potrzebna do powzięcia uchwały, zaprosić należy na następne posiedzenie wszystkich członków piśmiennie z tem nadmienieniem, że komisya będzie miała prawo uchwalania także bez względu na ilość obecnych.

§. 24.

Komisje wydają orzeczenia bezwzględną większością głosów członków obecnych. Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów.

Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością kwoty niema bezwzględnej większości głosów, w takim razie należy głosy za kwotą dla kontrybuenta najniekorzystniejszą doliczać do głosów za najbliższą kwotą dla kontrybuenta mniej niekorzystną dopóty, aż się okaże większość.

§. 25.

Podczas rozprawy nad opodatkowaniem członka komisji, jego małżonki lub jego krewnych i powinowatych w linii wstępnej i zstępnej albo aż do trzeciego stopnia bocznych linii, członek interesowany winien oddalić się przed obradami i wydaniem uchwały. Przewodniczący winien w podobnym przypadku zdać przewodnictwo na swego zastępcę lub na jednego z członków obecnych. Też same zasady stosują się również, gdy toczy się rozprawa nad opodatkowaniem przedsięwzięcia, w którym jeden z członków komisji ma interes bezpośredni.

§. 26.

Komisycy winni spisywać protokoły swoich orzeczeń i rozpraw, i takowe powinny być podpisane przez przewodniczącego i dwóch członków rozprawie obecnych.

§. 27.

Przewodniczący jakoteż wszyscy członkowie komisji winni postępować bez względu na osoby, według najlepszego przekonania i sumienia, oraz zachowywać w ścisłej tajemnicy tak rozprawy komisji jak i stosunki kontrybuentów, o których się na rozprawach dowiedzą.

Ci członkowie lub zastępcy, którzy nie są urzędnikami rządowymi, winni zamiast składania przysięgi, ślubować podaniem ręki dopełnienie tego obowiązku.

§. 28.

Przewodniczący i członkowie komisji nie będący czynnymi urzędnikami rządowymi, mają prawo żądania zwrotu kosztów podróży; wysokość tego zwrotu będzie uregulowana drogą rozporządzenia.

Do urzędników rządowych czynnych stosowane będą powszechne przepisy o dyetach dla nich obowiązujące.

§. 29.

Jeżeli w skutek oczywistej winy uprawnionych do wybierania, wybór nie przyjdzie do skutku w czasie właściwym, lub jeżeli wybrani odmówią prze-

pisanego współdziałania, w takim razie Minister skarbu powołuje potrzebną do uzupełnienia odnośnej komisji ilość członków i zastępców a mianowicie do komisji podatku zarobkowego z grona odnośnych spółek podatkowych, a do komisji krajowych podatku zarobkowego z grona kontrybuentów podatku zarobkowego całego kraju.

Osoby te przez Ministra skarbu powołane mają takie same prawa i obowiązki jak wybrani członkowie i zastępcy.

Mają atoli być odwołane jak tylko da się to uskutecznić bez zamieszania toku czynności komisji, skoro później odbędzie się wybór, który nie przyszedł był do skutku, lub gdy na miejsce osób, które odmówiły współdziałania, dokonane zostaną nowe wybory rozpisane przez Władzę polityczną a wybrani członkowie i zastępcy wejdą w skład komisji.

§. 30.

Gdyby utworzenie komisji podatku zarobkowego stało się niemożliwym lub gdyby bądź komisya podatku zarobkowego bądź też komisya krajowa podatku zarobkowego nie mogła czynności swojej skończyć w terminie, który Minister skarbu wyznaczy, w takim razie atrybucye komisji mogą być poruczone przewodniczącemu.

Zasady rozkładu.

§. 31.

Podatek zarobkowy powszechny rozkłada się między kontrybuentów podatku zarobkowego należących do pewnej spółki podatkowej przez rozdzielenie między nich tej części sumy ogólnej podatku zarobkowego (kontyngentu spółki), która na każdą spółkę podatkową przypada.

§. 32.

Celem ustanowienia stosunku, w jakim rozdzielenie to ma nastąpić, komisya podatku zarobkowego naznacza każdemu kontrybuentowi tę stopę podatkową zawartą w dołączonym wzorze B, która według jej uznania najlepiej odpowiada średniej intracie z jego przemysłu lub zatrudnienia w stosunku do średniej intraty z przemysłu i zatrudnień innych kontrybuentów spółki podatkowej.

§. 33.

Komisya podatku zarobkowego ocenia średnią intratę po swobodnem rozważeniu wszystkich zbędnych lub jej skądinąd znanych stosunków.

Wzór B,
str. 692.

Komisya podatku zarobkowego winna przytem stwierdzić najistotniejsze oznaki rozmiarów przemysłu każdego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia podlegającego opodatkowaniu i wydać orzeczenie, czy w stosunku do rozmiarów przemysłu średnia intrata jest zwyczajna czyli też większa lub mniejsza od zwyczajnej.

W jakiej formie komisye podatku zarobkowego zestawiać mają wykazy stwierdzonych istotnych oznak rozmiarów i wyników przemysłu, postanowione będzie drogą rozporządzenia.

§. 34.

O ile to ze względu na poczynione dochodzenia jest bez opóźnienia czynności rozkładu możebnem, komisya podatku zarobkowego winna uskutecznić rozkład zawsze według grup zarobku i najprzód ustanowić stopę podatkową w każdej grupie zarobku dla tych przedsiębiorstw zarobkowych i zatrudnień, które według swojej średniej intraty przynoszą najmniejszy dochód, a dopiero po ustanowieniu tej najniższej stopy podatkowej, uporządkować inne przedsiębiorstwa i zatrudnienia według ich średniej intraty w taki sposób, żeby dla wszystkich przedsiębiorstw i zatrudnień, które pod względem intraty nie znacznie różnią się od siebie, ustanowiona była ta sama stopa podatkowa.

Przedsiębiorstwa wydzierżawione stanowią razem z przedsiębiorstwami samoistnymi tego samego rodzaju jedną grupę zarobkową; przy wymierzaniu atoli stopy podatkowej uwzględniać należy ciężary, jakie dzierżawca ponosi na podstawie kontraktu dzierżawy (czynsz dzierżawny itd.).

Postanowienie powyższe nie wzrusza potrzebnego w myśl §. 32 porównywania średniej intraty przedsiębiorstw i zatrudnień rozmaitych grup zarobkowych.

Jeżeli intrata przedsiębiorstwa lub zatrudnienia osiągnąta bywa przeważnie przez zarobek z pracy bez znacznego przyczynienia się kapitału, komisya podatku zarobkowego może owemu przedsiębiorstwu naznaczyć stopę podatkową niższą aż do trzech stóp od tej, jakaby odpowiadała średniej intracie.

Szczegółowe przepisy postępowania będą uregulowane w instrukcyi, która ma w szczególności zawierać także objaśnienia, jakie oznaki rozmiarów przedsiębiorstwa winny być stwierdzone przez komisję.

§. 35.

Tę część rozkładu podatku zarobkowego wyznacza się zazwyczaj (§§. 36 i 66) na dwa lata (peryod rozkładu).

§. 36.

Za podstawę wymiaru bierze się średni stan stosunków przedsiębiorstwa w roku liczonym od dnia 1. lipca aż do dnia 30. czerwca, poprzedzającym peryod rozkładu. Jeżeli przedsiębiorstwo istnieje krócej niż rok, stosunki jego oceniać należy według stanu średniego, jaki był w krótszym okresie istnienia tego przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorstwom lub zatrudnieniom nowo powstającym wymierzyć należy podatek za pozostałą część peryodu rozkładu na podstawie spodziewanych stosunków obrotu.

§. 37.

Podatek zarobkowy wymierzać należy zwyczajnie osobno od każdego zakładu przemysłu a w szczególności osobno od zakładów filialnych i pomocniczych wszelkiego rodzaju, od magazynów fabrycznych, od rozmaitych fabryk tego samego przedsiębiorstwa itp. Jeżeli jednak zakłady przemysłu znajdują się w tej samej gminie, podatek zarobkowy od nich przypadający złączony być ma w jedną sumę.

Wyjątek od zasady powyższej prócz tego podatku, dozwolony jest jeszcze tylko w tym razie, jeżeli zakład filialny nie samodzielny zostaje z zakładem głównym w tak nierozdzielny związek, że oddzielne oznaczenie średniej intraty jest niemożliwe. W przypadku tym opodatkować należy zakład filialny razem z zakładem głównym w siedzibie tego ostatniego, ale wspólny podatek rozdzielić na poszczególne zakłady, uwzględniając ich stosunkową ważność, ocenioną według słuszności.

Jeżeli wszystkie zakłady wspólnie opodatkowane znajdują się w tym samym okręgu rozkładu, rozdział ten uskutecznia komisya podatku zarobkowego, jeżeli się znajdują w rozmaitych okręgach rozkładu tego samego kraju, czyni to Władza skarbową krajową, jeżeli znajdują się w rozmaitych krajach, Ministerstwo skarbu.

Czy zachodzą oznaczone w drugim ustępie warunki łącznego opodatkowania kilku zakładów, w tej mierze orzekać ma według słusznego uznania Władza skarbową krajową, a to na wniosek odnośnej komisyi lub na prośbę kontrybuenta, którą jednak tenże podać winien najmniej na sześć miesięcy przed rozpoczęciem się peryodu rozkładu; w dalszej zaś instancyi, tudzież, jeżeli poszczególne zakłady filialne znajdują się w rozmaitych krajach, Ministerstwo skarbu.

Jeżeli przedsiębiorca uprawia w tym samym lokalu przemysłu rozmaite rodzaje przedsiębiorstw lub zatrudnień, komisya ustanowić ma łączną stopę

podatku od całego przedsiębiorstwa; może jednak orzec, ile z tej stopy podatkowej przypada na każdy rodzaj przemysłu, na żądanie zaś kontrybuenta jest obowiązana ten podział skutecznie.

Miejsce opodatkowania.

§. 38.

Podatek zarobkowy bierze się na przepis w tej gminie podatkowej, w której przedsiębiorstwo lub zatrudnienie jest wykonywane.

Jeżeli czynności przemysłowe rozciągają się z zakładu przemysłu lub w braku takowej z siedziby kontrybuenta na kilka gmin podatkowych, podatek wziąć należy na przepis w tej gminie, w której znajduje się zakład przemysłu albo siedziba kontrybuenta. Co do przedsiębiorstw budowniczych każdą siedzibę kierownictwa przedsiębiorstwa uważać należy za zakład przedsiębiorstwa.

Jeżeli sam zakład przemysłu rozciąga się na obszar kilku gmin, komisya podatku zarobkowego rozdzielić ma podatek między gminy interesowane w stosunku ważności poszczególnych części przemysłu i ze względu na ciężary, jakie gminy interesowane ponoszą w skutek istnienia zakładu przemysłu lub wykonywania przemysłu, jakoteż ze względu na stosunek rozległości topograficznej.

Te postanowienia stosują się także do podziemnej odbudowy górniczej.

Jeżeli gminy interesowane należą do rozmaitych okręgów rozkładu lub do rozmaitych krajów, w takim razie ustanawia komisya podatku zarobkowego jaka ma wymierzyć i rozdzielić podatek w pierwszym razie Władza skarhowa krajowa, w drugim Ministerstwo skarbu.

To ostatnie postanowienie wchodzi w zastosowanie także wtedy, gdy podatek zarobkowy opłacany być ma od przemysłu, który z zakładu przemysłu, znajdującego się za granicą lub z leżącego tamże miejsca zamieszkania kontrybuenta rozciąga się na obszar, w którym ustawa niniejsza obowiązuje (§. 10).

Postępowanie.

a) Deklaracje kontrybuentów podatku zarobkowego.

§. 39.

W celu wymiaru podatku zarobkowego, każdy kontrybuent winien przed rozpoczęciem się każdego peryodu rozkładu, w terminie, który Władza skarhowa krajowa w ohwieszczeniu publicznem wyzna-

czy, najmniej jednomiesięcznym, podać do Władzy podatkowej pierwszej instancyi, w której okręgu podatek ma być przypisany (§. 38), deklarację co do okoliczności, służących za podstawę do wymierzenia podatku zarobkowego.

Deklaracya zawierać powinna mianowicie następujące szczegóły:

- a) rodzaj przedsiębiorstwa przemysłowego;
- b) miejsce wykonywania przemysłu;
- c) rodzaj lokali przemysłu i ich wartość czynszową;
- d) ilość i rodzaj robotników;
- e) rodzaj i wartość kapitału zakładowego;
- f) rodzaj i wartość kapitału obrotowego;
- g) jakość i ilość całego, szczególnie zaś w użyciu będącego taboru (motorów, machin roboczych, urządzeń warsztatowych itp.);
- h) te szczególne okoliczności, które w instrukcyi wydanej drogą rozporządzenia wymienione będą jako istotne oznaki rozmiarów przedsiębiorstwa.

Szczegóły te powinny zwyczajnie odnosić się do średniego stanu stosunków przedsiębiorstwa w ciągu ostatniego ubiegłego roku (§. 36), jeżeli zaś przedsiębiorstwo lub zatrudnienie nie jest jeszcze przez cały rok w ruchu, do średniego stanu w ciągu krótszego okresu jego istnienia; w tym ostatnim przypadku kontrybuent winien podać, czy na rok następny zamierza uczynić lub przewiduje jaką zmianę w rozmiarach przedsiębiorstwa.

Deklaracye czynić należy zgodnie z prawdą i według najlepszego przekonania. Podawać je można albo pisemnie albo protokolarnie u właściwej Władzy podatkowej pierwszej instancyi.

Do wygotowywania piśmiennych deklaracyj podatkowych winni kontrybuenti używać blankietów urzędowych, których układ przepisany będzie drogą rozporządzenia.

§. 40.

Utrzymujący w tym samym okręgu rozkładu kilka przedsiębiorstw jednego i tego samego przemysłu, podać ma deklarację wszystkie te przedsiębiorstwa obejmującą, winien jednak wykazać w niej oddzielnie stosunki przemysłowe każdego z osobna przedsiębiorstwa.

§. 41.

Deklaracye zarobkowo-podatkowe, tyżące się przedsiębiorstw i zatrudnień nowo powstających lub nowo otwartych zakładów przemysłu podawać należy — niezawisłe od obowiązku oznaj-

mienia w §. 64 przepisanego — na osobiste wezwanie Władzy podatkowej, w terminie, jaki ona w tem wezwaniu wyznaczy, najmniej ośm dni wynoszącym.

§. 42.

Jeżeli kontrybuent nie wniesie w przepisany terminie obowiązkowej deklaracji, komisya podatku zarobkowego może wymierzyć mu podatek zarobkowy z urzędu na podstawie wiadomości jakimi rozporządza.

Zanim jednak podatek będzie w taki sposób wymierzony, wezwać należy wprzód kontrybuenta z wyraźnym nadmienieniem o tym skutku prawnym, do wniesienia deklaracji w terminie najmniej ośmiu dniowym.

Postanowienie powyższe nie uchyla możności ukarania kontrybuenta za zaniebdanie wniesienia deklaracji, ani też prawa Władzy podatkowej i komisji podatku zarobkowego wezwania kontrybuenta z zagrożeniem karą porządkową, żeby wniósł deklarację.

b) Badanie deklaracji.

§. 43.

Władza podatkowa pierwszej instancyi oddaje nadchodzące do niej deklaracje kontrybuentów podatku zarobkowego przewodniczącemu komisji podatku zarobkowego.

Przewodniczący winien przygotować wymierzenie podatku za pomocą zbadania deklaracji i zebrania wiadomości o okolicznościach ważnych dla wymiaru podatku.

W tym względzie może używać do pomocy referenta, jeżeliby w myśl §. 16 był komisji przydany, jakoteż, podług własnego zdania, innych członków komisji i może tym ostatnim poruczać referaty co do opodatkowania pewnych kontrybuentów lub pewnych grup kontrybuentów.

Przewodniczący, jakoteż referenci i organa (§. 44) przez niego upoważnione mają prawo żądać od kontrybuenta wyjaśnień, gdyby takowe były potrzebne do uzupełnienia lub sprostowania deklaracji podatkowej.

Ma on również prawo przesłuchiwać biegłych i informatorów, jakoteż, jeżeli dla właściwego wymierzenia podatku uzna to za potrzebne, zarządzić w myśl §. 280 zwiedzenie urzędzeń przemysłowych, zakładów przemysłu i zapasów.

Książki przemysłowe kontrybuenta wolno przeglądać tylko w takim razie, gdy tenże sam je przedłoży (§. 272).

W żadnym jednak przypadku kontrybuent nie jest obowiązany wyjawiać tajemnic swojego przemysłu.

§. 44.

Celem zgromadzenia potrzebnych wiadomości, przewodniczący może według własnego uznania zażądać pomocy Władz politycznych i skarbowych pierwszej instancyi jakoteż Władz samorządnych, a w szczególności zwierzchności gminnych, które obowiązane są uczynić zadosyć wezwaniom jego w tym względzie.

§. 45.

Gdyby zachodziła wątpliwość co do prawdziwości szczegółów przez kontrybuenta podanych, należy oznajmić mu taką i nastęrczyć mu sposobność do wyjaśnienia.

§. 46.

W obec kontrybuentów, osób trzecich i Władz, służyć komisji podatku zarobkowego takie same prawa, jak przewodniczącemu. Nadto komisya podatku zarobkowego ma prawo zażądania przesłuchania pod przysięgą świadków o pewne fakta, oraz biegłych co do pewnych pytań, a to przez sąd powiatowy miejsca zamieszkania powołanej osoby.

Szczegółowe postanowienia w tym względzie wydać należy drogą rozporządzenia.

c) Zawiadomienie Władzy podatkowej o uchwalonej wysokości podatku.

§. 47.

Przewodniczący komisji podatku zarobkowego uwiadania Władzę podatkową pierwszej instancyi, jakie stopy podatkowe komisya ta uchwaliła, w tym celu, aby urząd podatkowy oznaczył w drodze repartycji kontyngentów spółek wysokość podatku każdego podatnika.

Ustanowienie kontyngentów spółek.

§. 48.

Kontyngenty poszczególnych spółek ustanawiają się według następujących zasad:

Na pierwszy peryod rozkładu bierze się za podstawę dla każdej spółki podatkowej ową sumę, którą członkowie spółki mieli płacić w ostatnim poprzednim roku (§. 12, ustęp 4) tytułem podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej i drugiej klasy. Z podatku przypadającego od intraty z przedsiębiorstwa puszczonego w dzierżawę, o ile był przypisany wydzierżawiającemu nie obowiązanemu do uiszczenia podatku według Rozdziału II, wziąć należy w rachun-

nek tylko połowę; nadto przestrzegać należy, żeby co do takich zakładów przemysłu, filii itd. podlegających opodatkowaniu według ustawy niniejszej w pewnym oznaczonym okręgu rozkładu, które według ustaw dotychczasowych w innym okręgu były opodatkowane, odliczono od kontyngentu tego ostatniego okręgu kwotę podatku na takowe przypadającą, a doliczono do kontyngentu ich nowego okręgu. Jeżeli niewiadomo jaka kwota podatku, branego na przepis wspólnie od kilku zakładów przemysłu, przypada na poszczególny zakład przemysłu, Władza podatkowa winna sumę dotychczasowego całego podatku rozdzielić między poszczególne zakłady przemysłu itp. według własnego słusznego zdania.

Z kwot, według powyższego na poszczególne spółki podatkowe przypadających, potrącają się następnie te kwoty, które osoby do odnośnej spółki podatkowej w myśl §. 12 tymczasowo przyłączone, atoli w myśl §§. 2, 3 i 5 od powszechnego podatku zarobkowego uwolnione, miały według wymierzenia ostatniego roku płacić jako podatek zarobkowy i dochodowy pierwszej i drugiej klasy.

Sumy przypadające według tego na spółki podatkowe pierwszej klasy, biorą się onymże w całości na przepis jako kontyngent spółki.

Natomiast z kwot, przypadających na dalsze trzy klasy spółek podatkowych, potrącają się jeszcze inne sumy.

Wysokość tego potrącenia oblicza się a to oddzielnie dla każdego okręgu rozkładu najniższej klasy (§. 13, ustęp 2) zapomocą następującego rachunku: Najprzód oblicza się 14. procent przeszłorocznej należności podatkowej kontrybuentów drugiej klasy, należących do odnośnego okręgu rozkładu, następnie 21. procent należności podatkowej kontrybuentów trzeciej klasy a wreszcie 28. procent należności podatkowej kontrybuentów czwartej klasy.

Następnie kwoty te dodają się do siebie a z sumy ich strąca się ową kwotę, o którą kwoty przypadające na odnośne spółki podatkowe zostały już zmniejszone w myśl poprzedzającego ustępu 3 z powodu uwolnień od podatku przyznanych podającym tego samego okręgu.

Pozostałej reszty owej sumy używa się do dalszego zmniejszenia tych kwot spółki w takim stosunku, że z kwoty spółki podatkowej czwartej klasy potrąca się zawsze dwa razy większą a z kwoty spółki podatkowej trzeciej klasy zawsze półtora raza większą stopę procentową niż ze sumy kontrybuentów drugiej klasy tego samego okręgu.

Te częściowe potrącenia obliczone w powyższy sposób dla kontrybuentów drugiej klasy po-

szczególnych okręgów rozkładu najniższej klasy, należy następnie zsumować dla każdego z osobna okręgu rozkładu drugiej klasy i sumę tę potrącić od odnośnej kwoty spółki.

Kontyngenty spółek obliczają Władze podatkowe pierwszej instancji pod okiem Ministra skarbu.

§. 49.

Jeżeli suma podatkowa, przypadająca dla wszystkich spółek podatkowych, uczyni więcej niż ogólna suma podatku zarobkowego na całe państwo przypadająca, w takim razie komisya kontyngentowa, niezależnie od wszelkich innych upoważnień służących jej pod względem wyrównania kontyngentów spółek (§. 54), decyduje o rozdzieleniu tej nadwyżki. Gdyby komisya kontyngentowa nie wydała żadnego innego zarządzenia, suma zwyczajki rozdzielona będzie w celu potrącenia między spółki podatkowe drugiej, trzeciej i czwartej klasy w taki sposób, że za podstawę rozdzielenia wzięte będą kwoty spółek podatkowych drugiej klasy w rzeczywistej, kwoty spółek podatkowych trzeciej klasy w półtora raza większej, nakoniec kwoty spółek podatkowych czwartej klasy w podwójnej wysokości.

Jeżeli zaś suma podatkowa, wypadająca dla wszystkich spółek podatkowych, jest mniejsza jak suma ogólna na całe państwo przypadająca, w takim razie kontyngenty wszystkich spółek podatkowych należy jednostajnie zwięźszyć.

§. 50.

Podstawę do ustanowienia kontyngentu, jaki w późniejszych peryodach rozkładu od każdej spółki podatkowej ma być uzyskany, stanowi suma podatkowa wzięta na przepis jej członkom terażniejszym (§. 12, ustęp 6) łącznie z kontrybuentami podatku zarobkowego, którzy w ostatnim peryodzie rozkładu przybyli (§. 66, ustęp 4).

Gdyby suma podatkowa według powyższego dla wszystkich spółek podatkowych obliczona, była większa lub mniejsza niż ogólna suma podatku zarobkowego w odnośnym peryodzie rozkładu na całe państwo przypadająca, komisya kontyngentowa czyniąc użytek z upoważnienia służącego jej na mocy §. 53 i §. 55 winna zwrócić uwagę także na wyrównanie tej różnicy.

Rozdzielenie.

§. 51.

Kontyngent spółki rozdziela się między poszczególnych kontrybuentów corocznie w stosunku

do stóp podatkowych, które komisya podatku zarobkowego wymierzyła.

W tym celu sumują się wymierzone stopy podatkowe wszystkich kontrybuentów spółki. Jeżeli ta suma jest większą od kontyngentu, który ma być uzyskany, potrąca się z wymierzonych stóp podatkowych tyle odsetek, ile potrzeba, ażeby suma ich wynosiła tyle co kontyngent. Jeżeli suma jest mniejsza, dodaje się do wymierzonych stóp podatkowych tyle odsetek, ile potrzeba do uzyskania kontyngentu.

Potrącenie i powiększenie zaokrągląc należy zawsze na całe odsetki w taki sposób, że ułamki wynoszące mniej niż pół procentu opuszczają się a ułamki wynoszące pół procentu lub więcej powiększają się na cały jeden procent.

Powiększenie lub zmniejszenie kontyngentu zład wynikające wyrównać należy przy rozdzielaniu kontyngentu w roku następnym.

Również odkładać należy aż do rozdzielania w roku następnym wyrównanie tych różnic, które wynikają z załatwienia rekursów (§. 59), tudzież z późniejszego wymierzenia nie znanego jeszcze w chwili rozdziału (§. 52), nakoniec z późniejszych sprostowań kontyngentu spółki przez Władze podatkowe, lub ze zmian jakie w nim uczyni później komisya kontyngentowa (§§. 53 aż do 55).

Gdyby jednak komisya kontyngentowa przyznała pewnej spółce podatkowej zniżenie najmniej o czwartą część kontyngentu pierwotnie obliczonego, w takim razie już w odnośnym bieżącym roku podatkowym odpisać należy ratę na ostatni kwartał przypadającą i takowej nie pobierać.

§. 52.

Jeżeli w czasie, gdy rozdzielanie ma się odbywać, podatek nie jest jeszcze wymierzony niektórym przedsiębiorstwom, w takim razie za podstawę do ustanowienia klucza rozdzielania wziąć należy tymczasowo (§. 51) co do odnośnych kontrybuentów wymiar ich podatku z ostatniego roku.

Komisya kontyngentowa.

§. 53.

Wprowadzenie zmian w stosunku kontyngentów, które stosownie do powyższych postanowień mają być od poszczególnych spółek podatkowych uzyskane, zastrzega się komisji kontyngentowej, która wprzód ma zażądać odnośnych wniosków od komisji krajowej podatku zarobkowego.

Komisya kontyngentowa zbiera się pod przewodnictwem Ministra skarbu lub jego zastępcy w Wiedniu. Oprócz przewodniczącego należy do niej 26 członków; z tych połowę mianuje Minister skarbu, drugą zaś połowę wybierają krajowe komisje podatku zarobkowego w taki sposób, że po jednym członku wybranym przypada na Austryę dolną, na Austryę górną i Salzburg, na Tyrol i Vorarlberg, na Styryę, na Karyntyę, na Krainę, na Tryest, Gorycę, Gradyskę i Istrię, na Dalmacyę, na Czechy, na Morawy, na Śląsk, na Galicyę i na Bukowinę. Wybrani powinni należeć do okręgu kontrybuentów podatku zarobkowego.

W wyborze biorą udział tylko reprezentanci wysłani przez sejmy oraz Izby handlowo-przemysłowe do komisji krajowej podatku zarobkowego.

O ile kilka komisji krajowych podatku zarobkowego wybierać mają razem tylko jednego członka do komisji kontyngentowej, członkowie komisji krajowych do wybierania uprawnieni zgromadzają się i skutecznieją wybór wspólnie.

W tej samej ilości i w taki sam sposób jak członków komisji, powołuje się także zastępców.

Członków i zastępców powołuje się zwyczajnie na lat sześć.

Tak z mianowanych jak i z wybranych członków występuje po każdym dwóch latach pięciu, po do drugim i trzecim dwuleciu po czterech. W dwóch pierwszych razach los rozstrzyga kto ma wystąpić. Występujący mogą być ponownie powołani.

§. 54.

Na pierwszy peryod rozkładu powszechnego podatku zarobkowego komisya kontyngentowa upoważniona jest przyznać poszczególnym spółkom odpowiednie zmniejszenie kontyngentu w takim razie, gdyby niewątpliwie było udowodnione, że kontrybucenci pewnej spółki podatkowej są bardzo znacznie przeciążeni.

Przyznane zniżenia pokryć należy przedewszystkiem nadwyżkami w ustępie pierwszym §u 49 oznaczonymi, gdyby zaś takowe nie wystarczyły, podwyższyć należy stosunkowo kontyngenty wszystkich spółek.

§. 55.

Przed upływem pierwszego, jakoteż każdego następnego peryodu rozkładu, komisya kontyngentowa rozważa, czy ze względu na spostrzeżenia, poczynione co do stosunkowego obciążenia po-

datkowego rozmaitych spółek podatkowych, jakoteż ze względu na różnice w sile podatkowej, jakieby od ostatniego wymierzenia podatku zaszyły, nie należy poczynić zmian w rozdzielaniu ogólnej ustawowej sumy podatku zarobkowego między poszczególne spółki podatkowe celem zaprowadzenia jednostajności w ich opodatkowaniu.

Uchwały, tyczące się podwyższenia lub zniżenia kontyngentu, na poszczególne spółki podatkowe stosownie do §. 50 przypadającego, mogą być powzięte tylko większością dwóch trzecich części głosów w takim razie, gdy podwyższenie lub zniżenie przenosi dwadzieścia procentów tej sumy, którąby kontyngent wynosił, gdyby zmiana nie nastąpiła.

Gdyby suma ogólna kontyngentów spółek, jaką komisya kontyngentowa ustanowi, nie zgadzała się z sumą ogólną podatku zarobkowego, różnicę wyrównać należy zapomocą procentowego zniżenia lub podwyższenia kontyngentów wszystkich spółek.

Wydane uchwały obowiązują zawsze na cały następny peryod rozkładu.

§. 56.

Komisye krajowe podatku zarobkowego winny wnioski a względnie opinie w §. 53 wzmiankowane nadsyłać w terminie, który wyznaczony będzie odpowiednio drogą rozporządzenia, gdyby zaś termin ten upłynął bezskutecznie, komisya kontyngentowa przystąpić ma niezwłocznie do wydania uchwały.

Nakaz płatniczy.

§. 57.

Po skutecznieniu rozkładu Władza podatkowa pierwszej instancyi oznajmić ma każdemu kontrybuentowi nakazem płatniczym kwotę roczną podatku zarobkowego na niego przypadającą a to z wykazaniem oddzielnie wymierzonej stopy podatkowej, jakoteż dodatku lub potrącenia z rozkładu wynikłego.

W nakazie płatniczym objaśnić także należy kontrybuenta o prawie odwołania się służącym mu według §. 59.

Regestr podatku zarobkowego.

§. 58.

Władza podatkowa pierwszej instancyi winna utrzymywać dla każdego okręgu rozkładu regestr podatku zarobkowego, w którym zapisywane być mają stopy podatkowe poszczególnym kontrybentom wymierzone. Regestr winien urząd podatkowy wystawić na dni 14 do przejrzenia przez opodatkowanych.

Nadto sporządzić należy dla każdej gminy podatkowej wyciąg z rejestru, obejmujący jej kontrybuentów i który naczelnik gminy ma wystawić publicznie na dni 14 do przeglądania przez kontrybuentów.

Rekursa.

§. 59.

Każdemu kontrybuentowi służy prawo odwołania się do Władzy skarbowej krajowej przeciwko odmówieniu żadanego uwolnienia (§§. 3 i 5), przeciwko wymierzeniu wyznaczonej mu stopy podatkowej lub przeciw obliczeniu kwoty podatku, której zapłacenie zostało nakazane.

Toż samo prawo odwołania się przeciw wymiarowi stopy podatkowej, przeciw obliczeniu kwoty podatku, a nadto przeciwko uwolnieniom przez komisye przyznanym, służy przewodniczącemu komisji podatku zarobkowego, który ma takowe wykonać w przeciągu dni 30 od otrzymania uwiadomienia o wyniku rozkładu od Władzy podatkowej pierwszej instancyi.

§. 60.

Jeżeli odwołanie się wymierzone jest jedynie przeciw obliczeniu kwoty podatku, a Władza podatkowa pierwszej instancyi uznaje takowe w całej rozciągłości za uzasadnione, to winna obliczenie sprostować. Jeżeli zaś nie można żądaniu odwołującego się uczynić w całej rozciągłości zadosyć, w takim razie Władza podatkowa winna rekurs ze swoją opinią przedstawić Władzy skarbowej krajowej do rozstrzygnięcia.

§. 61.

Jeżeli rekurs tyczy się wymierzenia stopy podatkowej przez komisję albo odmowy uwolnienia, przesłać go należy do przewodniczącego komisji podatku zarobkowego, który po przeprowadzeniu dalszych dochodzeń i zebraniu dowodów, jakieby do oceny żądania rekurenta były potrzebne, zasięga opinii komisji a następnie przedstawia rekurs Władzy skarbowej krajowej. Rekursa takie przesyłać ma Władza skarbowa krajowa komisji krajowej podatku zarobkowego do rozstrzygnięcia.

Komisji krajowej podatku zarobkowego a względnie jej przewodniczącemu służą te same prawa, które w §. 43 do 46 nadane są komisji podatku zarobkowego, a względnie jej przewodniczącemu.

§. 62.

Przeciw orzeczeniu dyrekcyi skarbowej krajowej wolno kontrybuentowi, a przeciw orzeczeniu komisji podatku zarobkowego tak kontrybuentowi

jak i przewodniczącemu komisji wnieść zażalenie do Trybunału administracyjnego z powodu niewłaściwego zastosowania ustawy lub z powodu istotnych wad postępowania. (Ustawa z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z roku 1876).

§. 63.

Odwolanie się nie odkłada obowiązku opłacenia podatku wziętego na przepis, ani nie wstrzymuje środków ściągnięcia takowego.

Przedsiębiorstwa i zakłady przemysłowe nowopowstające.

a) Obowiązek oznajmienia.

§. 64.

Kto rozpoczyna przedsiębiorstwo lub zatrudnienie podatkowi podlegające albo otwiera nowy zakład dla przemysłu już istniejącego, winien oznajmić o tem Władzy podatkowej pierwszej instancji albo przed, albo najpóźniej jednocześnie z rozpoczęciem przemysłu.

Przepisanego ustawą przemysłową uwiadomienia Władzy przemysłowej nie uważa się za dopełnienie tego obowiązku; jednakże dostatecznym jest podanie w czasie właściwym do Władzy podatkowej odpisu wolnego od stępla owego uwiadomienia, które podano do Władzy przemysłowej.

b) Początek obowiązku podatkowego.

§. 65.

Powinność podatkowa poczyna się od pierwszego dnia tego ćwierćrocza kalendarzowego, w którym rozpoczęto przemysł opodatkowaniu podlegający. Pełno ubiegłe miesiące tego kwartału będą jednak uwzględnione przez odpis jednej lub dwóch trzecich części przypisanego podatku zarobkowego.

c) Wymiar podatku.

§. 66.

Kontrybentom w §. 64 wymienionym, zanim zaliczeni będą do spółki podatkowej, wymierza stopę podatkową Władza podatkowa pierwszej instancji na zasadzie w §. 36 przepisanej, z odpowiednim zastosowaniem §. 32. Pod względem postępowania stosować należy odpowiednie postanowienia §§. 39 aż do 46.

Gdyby z rozkładu wynikało doliczenie lub odliczenie, takowe wymierzone będzie rzeczonym kontrybentem według tej stopy podatkowej, która na odnośny rok stosuje się do spółek podatkowych, do którychby należeć mieli ze względu na wysokość stóp procentowych wziętych im na przepis.

Przeciw temu wymierzeniu wolno odwołać się do Władzy skarbowej krajowej, która o ile rekurs wystosowane będą przeciw wysokości stopy podatkowej wziętej na przepis, przysyłać je ma do rozstrzygnięcia komisji krajowej podatku zarobkowego (§. 61).

Kontrybentów rzeczonoego rodzaju zaliczyć należy do właściwych spółek podatkowych zwyczajnie od tego peryodu rozkładu, który nastąpi po otwarciu przedsiębiorstwa — jeżeli zaś nie można już uwzględnić ich przy ustanawianiu odnośnego kontyngentu spółki na ten peryod (§. 12, ustęp 7), w każdym razie od najbliższego dalszego peryodu rozkładu.

Odpisanie podatku zarobkowego.

§. 67.

Podatek zarobkowy odpisuje się w skutek kroków poczynionych przez kontrybenta:

1. Gdy przemysł zostanie zaniechany;

2. w razie trwałego zupełnego zawieszenia przedsiębiorstwa;

w obu przypadkach od terminu płatności, który nastąpi po rzeczywistym zawieszeniu przemysłu (§. 75).

§. 68.

Kontrybent podatku zarobkowego winien o przypadkach w §. 67 wzmiankowanych uwiadomić Władzę podatkową pierwszej instancji w przeciągu 4 tygodni, w przeciwnym razie podatek zostałby odpisany dopiero od tego terminu płatności, który nastąpi po dniu wniesienia uwiadomienia.

§. 69.

Odpisanie podatku zarobkowego zarządza się z urzędu, jeżeli przedsiębiorstwo lub zatrudnienie podatkowi podlegające, zostanie zawieszona a kontrybent podatku zarobkowego umrze lub dłużej niż od roku miejsce jego pobytu nie jest wiadome.

§. 70.

Wydawanie decyzji co do próśb o odpisanie podatku zarobkowego należy do Władzy podatkowej pierwszej instancji. Od jej orzeczenia można odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

Przesiedlenie się.

§. 71.

Jeżeli kontrybent podatku zarobkowego w razie przesiedlenia się udowodni, że w miejscu jego dawnej siedziby przemysł zawieszony został najpóźniej w dniu otwarcia przemysłu w nowej siedzibie, i że w miejscu dawnej swojej siedziby opłacił podatek

zarobkowy, w takim razie podatek zarobkowy ma być wzięty na przepis w miejscu jego nowej siedziby dopiero od następnego kwartału.

Postanowienie to nie stosuje się do przedsiębiorstw i zatrudnień w §§. 78 aż do 82 oznaczonych.

Przejście przemysłu i zatrudnień na inne osoby.

§. 72.

Jeżeli przedsiębiorstwo lub zatrudnienie przejdzie w ciągu kwartału podatkowego na inną osobę, podatek zarobkowy wzięty należy obejmującemu na przepis dopiero od terminu płatności, który po objęciu nastąpi, niezawisłe od wymierzenia go później na nowo.

Zniżenia i ulgi podatkowe.

§. 73.

Zwyczajnie, zmiany w stosunkach przedsiębiorstwa, w ciągu peryodu rozkładu zachodzące, nie uzasadniają zmiany w stopie podatkowej już wymierzonej.

Z powodu atoli istotnych przerw ruchu, w skutek śmierci lub choroby przedsiębiorcy, w skutek pożaru, powodzi lub innych nadzwyczajnych okoliczności, Władza skarbową krajową może jedną lub kilka rat ćwierćrocznych częściowo, a jeżeli ruch był przez cały kwartał zupełnie wstrzymany, nawet całkowicie odpisać.

Przeciw orzeczeniu krajowej Władzy skarbowej można odwołać się do Ministerstwa skarbu.

Podatek od niewykonywanego przemysłu rzeczowego radykowanego lub innego, na podanie kontrybuenta, o ile tenże nie żąda zupełnego odpisu podatku stosownie do § 67, może być obniżony aż do najniższej stopy podatkowej (wzór *B*), począwszy od terminu płatności następującego po dniu zaniechania wykonywania przemysłu. Co do podania, stosować należy odpowiednie postanowienia §. 68. Rozpoczęcie ponowne ruchu uważa się na równi z otwarciem nowego podlegającego podatkowi przedsiębiorstwa (§. 64).

Liczenie przyrostów i ubytków.

§. 74.

Kwoty podatku, który w myśl §. 66 ma być opłacany od przedsiębiorstw i zatrudnień nowo rozpoczętych aż do zaliczenia ich do spółki podatkowej

nie wciągają się w ustanowione kontyngenty spółek, lecz wpływają razem z niemi do skarbu państwa.

Natomiast skarb państwa ponosi także straty, wynikające z odpisania podatku zarobkowego, o ile takowe nie zostały już uwzględnione przy ustanawianiu kwoty kontyngentów spółek, ze zniżenia i darowania podatków (§. 73), jakoteż z niemożności ściągnięcia kwot podatku zarobkowego wziętych na przepis.

Pobór podatku zarobkowego.

a) Terminy płatności.

§. 75.

Podatek zarobkowy opłacać należy z góry rata-
mi ćwierćrocznymi dnia 1. stycznia, 1. kwietnia,
1. lipca i 1. października każdego roku.

b) Ustawowe prawo zastawu dla podatku zarobkowego.

§. 76.

Dla podatku zarobkowego i należności pobocznych istnieje ustawowe prawo zastawu z pierwszeństwem przed wszelkimi prywatnymi prawami zastawu na realnościach kontrybuenta do wykonywania przedsiębiorstwa wyłącznie lub przeważnie przeznaczonych i do tego odpowiednio urządzonych.

Rzeczony prawo zastawu służy bezwarunkowo owym zaległym kwotom podatku zarobkowego i należnościom pobocznym, które zalegają nie dłużej jak rok i sześć miesięcy, licząc wstecz od chwili sprzedaży egzekucyjnej przedmiotu zastawu.

Co się zaś tyczy dawniejszych zaległości, trwających jednak nie dłużej jak trzy lata, licząc wstecz od chwili sprzedaży egzekucyjnej przedmiotu zastawu, rzeczony prawo zastawu zawisłe jest od tego, czy zaległości były w księgach publicznych zabezpieczone najpóźniej w przeciągu roku po terminie płatności zaległych kwot podatku.

W razie zmiany własności co do realności według postanowień powyższych za zastaw służącej, można tego prawa zastawu dochodzić z powyższymi ograniczeniami celem ściągnięcia kwot podatku zarobkowego, które zalegały jeszcze wtedy, zanim prawo własności kontrybuenta wygasło, jakoteż celem ściągnięcia należności pobocznych.

c) Odpowiedzialność współwłaścicieli.

§. 77.

Kilku współwłaścicieli przedsiębiorstwa podlegającego podatkowi zarobkowemu są niepodzielnie odpowiedzialni za przypadający podatek zarobkowy.

Wydzierżawiający przedsiębiorstwo odpowiada w podobny sposób za podatek wymierzony dzierżawcy.

Przepisy szczególne dla handlu obnośnego i przemysłu koczowniczego.

§. 78.

Handel obnośny, jakoteż wszelkie rodzaje przemysłu i zatrudnień wykonywanych sposobem koczowniczym, poddawać należy opodatkowaniu w stosunku, jaki zachodzi między ich średnią intratą a średnią intratą podobnych rodzajów przemysłu wykonywanych przez przemysłowców osiadłych. Liczyć tedy należy na samegoż przedsiębiorcę kwotę 1 zł. 50 c. aż do 15 zł., na każdego pomocnika podobnie 1 zł. 50 c. aż do 15 zł., od zwierząt pociągowych i jucznych (z wyjątkiem psów) 3 zł. aż do 32 zł. Jeżeli przemysł rozciąga się na kilka krajów, wzmiankowane tu kwoty podatku mogą być o połowę podwyższone.

Ogólną sumę podatku wymierzać należy zawsze w jednej ze stóp podanych w dołączonej tablicy B.

Podatek zarobkowy opłaca się z góry, naraz, w całkowitej kwocie należności rocznej.

Jeżeli wykonywanie przemysłu, po opłaceniu podatku na jeden kraj, ma być rozszerzone jeszcze na jeden lub więcej krajów, nadwyżkę w takim razie przypadającą dopłacić należy zanim się rozpocznie rozszerzenie przemysłu.

Podatek wymierza Władza podatkowa pierwszej instancji, od której orzeczenia można odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

Dokładniejsze postanowienia co do właściwości Władz i postępowania wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 79.

Kwoty podatku zarobkowego, opłacanego od rodzajów przemysłu i zatrudnień w §. 78 oznaczonych, nie wliczają się w kontyngenty spółek, które od poszczególnych spółek podatkowych mają być uzyskane.

§. 80.

Postanowienia powyższe §§. 78 i 79 nie stosują się do następujących przedsiębiorstw i zatrudnień, które będą traktowane według następujących zasad:

1. Przedsiębiorstwa wykonywane na przemian to w jednym to w drugim miejscu w stałych zakładach przemysłowych, ma opodatkować właściwa komisya podatku zarobkowego w każdej z osobna miejscowości.

2. Jarmarczników, o ile w myśl §. 3, punkt 4, nie są uwolnieni od podatku zarobkowego, opodatkować ma w miejscu zamieszkania właściwa komisya podatku zarobkowego, jako kupujących.

3. Kupcy krajowi podróżujący, nie zostający ani w służbowym ani zarobniczym stosunku, podlegają opodatkowaniu jak agenci handlowi w tem miejscu, gdzie znajduje się siedziba ich przemysłu, albo, jeżeli jej nie mają, w miejscu zamieszkania; opodatkowuje ich komisya podatku zarobkowego owego miejsca.

Kupcy podróżujący, zostający w stosunku służbowym lub zarobniczym, biorą się na wzgląd jedynie przy opodatkowaniu pryncypałów.

§. 81.

Cudzoziemcy, którzy dla wykonywania przemysłu w krajach tutejszych albo sami podróżują albo używają do takich podróży komisantów w służbie u nich zostających, opłacać mają podatek zarobkowy w kwocie najmniej 40 zł. rocznie.

Podatek wymierzać ma Władza podatkowa pierwszej instancji w siedzibie owej Władzy politycznej, która załatwia prośbę o pozwolenie do wykonywania przemysłu w krajach tutejszych. Podatek opłacany ma być zawsze z góry za cały rok i nie wlicza się do kontyngentu spółek.

§. 82.

Widowiska, produkuje muzyczne itp., urządzone nie na podstawie pozwolenia do przenoszenia się z miejsca na miejsce, lecz na podstawie szczególnych pozwoleń na jedno tylko miejsce opiewających, jakoteż sprzedaże towarów, urządzone z czasowem użytkowaniem stałego zakładu przemysłu (magazyny koczownicze), opodatkowywać należy w każdej z osobna miejscowości, w której przemysł jest wykonywany a podatek, który wymierza Władza podatkowa pierwszej instancji, nie ma być wliczany w kontyngent spółki. Podatek przypadający za cały czas zamierzonego wykonywania przemysłu opłacić należy przed rozpoczęciem przemysłu.

Przy wymierzaniu podatku magazynom koczowniczym każdy rok kalendarzowy, w którym przemysł był wykonywany, liczy się za cały rok.

Do §. 19.

T a b l i c a A

podająca ilość i sposób powoływania członków komisyj krajowych podatku zarobkowego i ich zastępców.

K r a j	Ogólna ilość członków komisji a względnie zastępców	Z tych członków a względnie zastępców			
		mianować ma Minister skarbu	wybrać ma sejm	wybrać mają Izby handlowo-przemysłowe a mianowicie	
Dolna Austria	15	6	6	wiedeńska	3
Górna Austria	11	5	5	lincka	1
Salzburg	9	4	4	salzburska	1
Tyrol	15	6	6	innsbrucka	1
				bożeńska	1
				roveredzka	1
Vorarlberg	9	4	4	feldkircka	1
Styrya	14	6	6	gradecka	1
				lubnieńska	1
Karyntya	9	4	4	celowiecka	1
Kraina	9	4	4	lublańska	1
Tryest	9	4	4	tryestyńska	1
Gorycja i Gradyska	9	4	4	gorycka	1
Istrya	9	4	4	rowińska	1
Dalmacya	13	5	5	zadarska	1
				dubrownicka	1
				splecka	1
Czechy	25	10	10	praska	1
				liberecka	1
				chebska	1
				pilzeńska	1
				budziejowicka	1
Morawa	14	6	6	berneńska	1
				ołomuniecka	1
Śląsk	9	4	4	opawska	1
Galicja	23	10	10	lwowska	1
				krakowska	1
				brodzka	1
Bukowina	9	4	4	czernowiecka	1

Do §. 32.

T a b l i c a B

podająca stopy, podług których podatek zarobkowy powszechny ma być rozkładany.

zł. c.	zł. c.
1.50	90.—
2.—	100.—
2.50	120.—
3.—	140.—
4.—	160.—
5.—	180.—
6.—	220.—
8.—	260.—
10.—	300.—
12.—	340.—
15.—	400.—
18.—	460.—
21.—	520.—
24.—	580.—
28.—	660.—
32.—	740.—
36.—	820.—
40.—	900.—
45.—	1.000.—
50.—	1.100.—
55.—	1.200.—
60.—	1.300.—
70.—	
80.—	

Dalsze stopy podatkowe wzrastają każda
o 200 zł.

Rozdział II,

o podatku zarobkowym od przedsiębiorstw obowiązanym do składania rachunków publicznie.

Oznaczenie kontrybuentów.

§. 83.

W duchu rozdziału niniejszego podlega podatкови ten, kto w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych trudni się przedsiębiorstwem obowiązaniem do składania rachunków publicznie.

Przedsiębiorstwami takimi są :

I. Przedsiębiorstwa zarobkowe a w szczególności :

- a) wszelkie przedsiębiorstwa spółek akcyjnych i komandytowych na akcje ;
- b) wszelkie przedsiębiorstwa gwareckie ;
- c) przedsiębiorstwa ubezpieczenia z wyjątkiem zakładów wzajemnego ubezpieczenia ;
- d) instytucje kredytowe publiczne ;
- e) koleje państwa ;
- f) przedsiębiorstwa spółek zarobkowych i gospodarczych stosownie do ustawy z dnia 9. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 70, zarejestrowane i wszelkie niezarejestrowane (spółki produkcyjne, stowarzyszenia zaliczkowe i kredytowe, stowarzyszenia spożywcze, stowarzyszenia zakupna płodów surowych, stowarzyszenia magazynowe, spółki budownicze, mieszkaniowe i warsztatowe itp.), o ile spółki te nie ograniczają swego przemysłu do członków swoich w sposób oznaczony w §. 85 ;

II. Wszelkie inne przedsiębiorstwa użytku publicznego i związki samopomocy a w szczególności :

- a) przemysł spółek pod I, lit, f) wzmiankowanych, o ile tenże ograniczony jest do obrotu między członkami w sposób oznaczony w §. 85 ;
- b) kasy oszczędności ;
- c) zakłady wzajemnego ubezpieczenia ;
- d) kasy zaliczkowe założone na mocy osobnych ustaw krajowych z funduszów kontrybucyjnych i podatkowych ;
- e) kasy zaliczkowe gminne.

Uwolnienia.

§. 84.

Wyłączają się od opodatkowania :

- a) te przedsiębiorstwa, które na zasadzie istniejącej osobnej ustawy są uwolnione od dotychczasowego podatku zarobkowego i dochodowego,

na czas tego uwolnienia ; te przedsiębiorstwa, które w podobny sposób uwolnione są od dotychczasowego podatku dochodowego, mają w okresie tego czasowego uwolnienia od podatku opłacać tytułem podatku ustawą niniejszą przepisano, taką kwotę, jaka w roku przed wejściem ustawy niniejszej w wykonanie była im wzięta na przepis jako podatek zarobkowy z dodatkiem nadzwyczajnym ; uzyskane już uwolnienia czasowe od samego podatku zarobkowego nadają na nieubiegły jeszcze okres uwolnienia prawo odpisania od podatku, wy mierzyć się mającego przedsiębiorstwu według niniejszego rozdziału, kwoty równej kwocie wymierzonego dotychczas od tego przedsiębiorstwa, ale nie ściągniętego podatku zarobkowego z dodatkiem nadzwyczajnym ;

- b) stowarzyszenia i związki uczestników nieliczące na zysk, oparte na wzajemności, tudzież fundacje utworzone przez korporacje publiczne lub przedsiębiorców dla własnych oficyalistów, których celem, statutami przepisano, jest zabezpieczenie zasiłków w chorobie, wynagrodzeń na wypadek przygody, emerytur dla inwalidów, starców, wdów i sierót, kosztów pogrzebu lub udzielanie zapomóg urzędnikom publicznym i prywatnym, oficyalistom, sługom, robotnikom, czeladnikom, uczniom i służbie a to nawet wtedy, gdy otrzymują zasiłki i dary od nieczłonków.

Dobrodziejstwo to ma Minister skarbu rozciągnąć na związki tego samego rodzaju, których członkowie należą wszyscy lub niektórzy do innych kół zawodowych (a mianowicie do stanu drobnych przemysłowców i posiadaczy gruntów włościańskich), a to wtedy, gdy to jest pożądane dla poparcia celów publicznych, dobroczynnych lub powszechnie użytecznych, a wysokość kwot poszczególnym uczestnikom zapewnionych nie przewyższa potrzeb ich stanu ;

- c) c. k. pocztowa kasa oszczędności w myśl artykułu 21 ustawy z dnia 28. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 56 ;
- d) kasy zaliczkowe z funduszów kontrybucyjnych i podatkowych założone, w §. 83, II d) wzmiankowane, jeżeli czynności swoje przemysłowe ograniczają do spożytkowania swoich własnych kapitałów ;

- e) związki kredytowe i zaliczkowe (kasy oszczędności i pożyczkowe, których statuta odpowiadają postanowieniom §. 1 ustawy z dnia 1. czerwca 1889, Dz. u. p. Nr. 91 ;

f) związki i inne stowarzyszenia rolników do wspólnego zakupu ziarna do siewu, środków nawozowych, zwierząt na hodowlę, maszyn i narzędzi lub innych potrzeb produkcji rolnej, o ile przytem nie bywa rozdzielany czysty zysk, dalej podobne związki dla wspólnego przerabiania i zużytkowania wytworów rolnych własnej produkcji uczestników, jednakże z tem samem ograniczeniem, jakie jest zastrzeżone w §. 2 do zwolnienia pojedynczego rolnika od powszechnego podatku zarobkowego.

Postanowienia traktatów tyczące się uwolnienia od podatku przedsiębiorstw, wrozdzieleniejszym wymienionych, jak również odnośne postanowienia ustaw z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wspieraniu marynarki handlowej, tudzież z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu. oraz z dnia 10. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 131, o czasowem uwolnieniu od podatków i należności przedsiębiorstw przemysłowych nowo powstających w okręgu Tryestu i gminie katastralnej Mili, zatrzymują moc swoją.

§. 85.

Spółki zarobkowe i gospodarcze w §. 83, II a) oznaczone, oparte na zasadzie samopomocy i ograniczające na mocy statutów i rzeczywiście swoje czynności przemysłowe do własnych członków, tudzież kasy zaliczkowe w §. 83, II d) i e) oznaczone, uwalnia się od podatku, jeżeli ich dochód czysty, według postanowień niżej podanych oznaczony, nie przenosi 300 zł.

Zastosowaniu postanowienia powyższego nie stoi na przeszkodzie, jeżeli

- a) spółki zarobkowe i gospodarcze powyżej wzmiankowane zaciągają pożyczki od nieczłonków lub swoje zasoby kasowe lokują w przedsiębiorstwach i zakładach obowiązanych do składania rachunków publicznie;
- b) jeżeli spółki kredytowe, w celu prawnego utwierdzenia pożyczek danych członkom, przyjmują poręczenia od nieczłonków i dla swoich członków przedsiębiorają incasso pretensyi nieczłonków;
- c) jeżeli stowarzyszenia spożywcze i stowarzyszenia do dostarczania płodów surowych, tudzież stowarzyszenia rolnicze związane w celu zakupowania wspólnie zboża na zasiew, środków nawozowych, bydła do chowu, machin i narzędzi lub innych przedmiotów w produkcji rolnej potrzebnych o ile nie służy im uwolnienie w myśl §. 84 lit. f), kupują towary od nieczłonków;

d) jeżeli spółki produkcyjne zbywają płody swoje nieczłonkom; takowe winny jednak w takim razie ograniczać się z zasady do swoich członków bądź pod względem używania sił roboczych, bądź pod względem nabywania głównych przedmiotów produkcji. Postanowieniu w drodze rozporządzenia zastrzega się oznaczenie, w jakiej rozciągłości siły obce mogą być do pomocy lub do czynności pobocznych i podrzędnych używane i o ile materiały mogą być od obcych nabywane;

e) jeżeli stowarzyszenia magazynowe i odbytowe sprzedają nieczłonkom płody przez członków wyrobione.

§. 86.

Bank austriacko-węgierski, dopóki ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51, o przedłużeniu przywileju Banku austriacko-węgierskiego będzie obowiązywała, podlega opodatkowaniu według dotychczasowych postanowień.

Stosunek do krajów korony węgierskiej i zagranicznych.

§. 87.

Co do tych przedsiębiorstw, które przemysł swój rozciągają na kraje korony węgierskiej, zatrzymują moc swoją ustawy z dnia 28. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 89 i z dnia 11. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 54.

§. 88.

Jeżeli przemysł przedsiębiorstwa, podlegającego opodatkowaniu według rozdziału niniejszego, rozciąga się z zakładu przemysłu w obrębie niniejszej ustawy aż za granicę, cała intrata przedsiębiorstwa podlega opodatkowaniu według niniejszego rozdziału.

Jeżeli atoli przedsiębiorstwo wykonywa stale przemysł za granicą, pozakładawszy tam do tego celu filie, stacje fabrykacji, kupna i sprzedaży, agentury, lub używając tam swego taboru, albo w jakikolwiek inny sposób, w takim razie intratę przemysłu zagranicznego poddać należy z zastrzeżeniem postanowień następującego paragrafu opodatkowaniu według niniejszego rozdziału tylko o tyle, o ile dowodnie nie podlega opodatkowaniu za granicą.

§. 89.

Jeżeli przemysł opodatkowaniu podlegający, polega na odbyciu z krajów tutejszych za granicę lub odwrotnie, w takim razie za intratę przemysłu zagranicznego uważać należy nie więcej jak połowę intraty z tego odbytu; w takich zaś przypadkach,

gdy przedsiębiorstwo podlegające opodatkowaniu wyrabia towary w krajach tutejszych i zbywa je za granicą, nie wolno więcej jak trzecią część całej intryty z tego przemysłu wyłączać z sumy podstawowej opodatkowania.

We wszystkich innych przypadkach podlega opodatkowaniu według ustawy niniejszej najmniej dziesiąta część intryty osiągniętej z całego przedsiębiorstwa.

§. 90.

Jeżeli przemysł przedsiębiorstwa zagranicznego rozciąga się z zakładu przemysłu, leżącego za granicą, na obszar, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, w sposób oznaczony w §. 88, ustęp 2, w takim razie jego przedsiębiorca przemysłowy podlega co do intryty z przemysłu tutejszo-krajowego opodatkowaniu według niniejszego rozdziału.

Jeżeli tenże nie ustanowił w krajach tutejszych reprezentacyi w myśl artykułu IV rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. listopada 1865, Dz. u. p. Nr. 127, obowiązany jest ustanowić na żądanie Władzy podatkowej reprezentanta w tychże krajach mieszkającego.

Postanowienia §. 89, ustęp 1, stosują się odpowiednio do obliczenia intryty przypadającej na kraje tutejsze.

Okres wymiaru i podstawa opodatkowania.

§ 91.

Podatek zarobkowy, który według rozdziału niniejszego ma być brany na przepis, wymierza się corocznie.

§. 92.

Za podstawę do wymierzenia podatku zarobkowego według niniejszego rozdziału służy zwyczajnie czysta intryta przedsiębiorstw podatkowi podlegających, osiągnięta w ostatnim roku czynności przed rokiem podatkowym, bez względu, czy użytkano ją na własną rękę, czy przez wydzierżawienie przedsiębiorstwa.

Jeżeli ostatnie zamknięcie czynności obejmuje tylko część roku czynności lub okres więcej niż rok wynoszący, za czystą intrytą roku czynności uważać należy kwotę, przypadającą na rok podług stosunku długości okresu ruchu do jednego roku.

Na ten rok, w którym przedsiębiorstwo rozpoczęło swoje czynności, za podstawę opodatkowania bierze się intrytę w tymże roku uzyskaną.

Przedsiębiorstwu całkiem nowo założonemu wymierzyć należy podatek za czas aż do wygotowania pierwszego bilansu tymczasowo w wymiarze

najmniejszym w §. 100, ustęp 2, oznaczonym. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nowo założone objęło całkiem lub częściowo inne, które już przedtem istniały, wymierza się podatek tymczasowo od tej części intryty rocznej, według postanowień następującego ustępu obliczonej, która stosunkowo przypada na okres ruchu.

Za intrytę roczną przyjąć należy cztery od sta kapitału zakładowego w przedsiębiorstwo włożonego a tylko w takim razie, gdyby intryta czteroprocentowa nie była prawdopodobną, albo gdyby kapitał zakładowy nie mógł być wykazany, prawdopodobną intrytę roczną oznaczyć należy ze względu na rozmiary przedsiębiorstwa w podobnych okolicznościach w ruchu utrzymywane.

Po wygotowaniu pierwszego bilansu wymierza się podatek stanowczo.

Postanowienia zawarte w ustępach 4 i 5 nie stosują się do spółek zarobkowych i gospodarczych i do kas zaliczkowych podlegających dobrodziejstwu §. 85.

§. 93.

Z zastrzeżeniem postanowień §§. 94 aż do 99, intrytę czystą stanowią nadwyżki bilansowe, bez względu, czy takowe są jako odsetki, dywidendy, tantiemy lub pod jakąkolwiek inną nazwą i w jakimkolwiek stosunku rozdzielane, na fundusz zasobowy składane, na przyszły rachunek przenoszone lub w inny sposób używane.

Do wymierzenia podatku od przedsiębiorstw rządowych, krajowych i gminnych, temu rozdziałowi podlegających, brać należy za podstawę intrytę czystą każdego z osobna przedsiębiorstwa. Co do innych kontrybuentów, utrzymujących w ruchu kilka przedsiębiorstw podatkowi podlegających, podstawę opodatkowania stanowi suma ich czystych intryt po strąceniu strat, jeżeli je na niektórych przedsiębiorstwach poniesiono.

§. 94.

Do nadwyżek bilansowych doliczać należy te kwoty niemi nie objęte, które z wyników obrotu roku czynności użyte zostały na jeden z celów w paragrafie poprzedzającym wyraźnie wymienionych, lub na jeden z następujących celów:

- a) Na powiększenie kapitału w przedsiębiorstwie ulokowanego;
- b) na spłacenie kapitałów ulokowanych w przedsiębiorstwie przez uczestników, jakoteż na umorzenie takich długów, których spłacanie z dochodów bieżących przyczynia się do podwyższenia saldo majątkowego przedsiębiorstwa, obliczanego według zasad właściwego bilansu

majątkowego — albo, które odnoszą się do zaliczek lub dopłat nie wliczonych stosownie do §. 95 lit. c) w sumę podstawową opodatkowania;

- a) na opłacenie odsetek od kapitałów ulokowanych w przedsiębiorstwie (w akcyach, akcyach pierwszeństwa, wkładkach na przedsiębiorstwo, udziałach wspólników, wkładkach komandytystów itp.), jakoteż od kapitałów na obligacye pierwszeństwa lub na jakiegokolwiek inne udziałowe zapisy dłużne lub z hipotecznem ubezpieczeniem pożyczonych, o ile takowe są częściami kapitału zakładowego — atoli z wyjątkiem tych kwot, w §. 95, lit e) oznaczonych, które wydane zostały na opłacenie odsetek od listów zastawnych lub obligacyj gminnych odpowiednio statutowi pokrytych i rzeczywiście emitowanych;
- d) na dopłaty z tytułu gwarancyi, zaliczki lub podatki innym przedsiębiorstwom;
- e) na darowizny, podarki i inne datki, o ile takowych nie wymaga wykonywanie przemysłu, lub o ile takowe nie są ofiarowane przez jedną z uprzywilejowanych w myśl §. 85 spółek zarobkowych i gospodarczych lub kas zaliczkowych na rzecz istniejących już zakładów dobroczynnych; remuneracye za usługi wyświadczone przez zajętych w przedsiębiorstwie, jako też datki na wypadek choroby udzielone pracującym w przedsiębiorstwie lub ich rodzinom uważać należy za wydatek wymagany potrzebą obrotu;
- f) na opłacenie przypadającego według niniejszego rozdziału podatku z dodatkami; za równy temu podatkowi uważać należy podatek zarobkowy, na podstawie dotychczasowych ustaw wymierzany, jakoteż podatek dochodowy I i III klasy;
- g) na pokrycie strat bilansowych z lat poprzednich; z tych jednak wyłączyć należy dla przedsiębiorstw według §. 85 uprzywilejowanych, tę stratę, według postanowień ustawy niniejszej obliczoną, która powstała w roku czynności poprzedzającym bezpośrednio rok bilansowy.

§. 95.

Natomiast następujących pozycyj nie należy wliczać w sumę podstawową opodatkowania a względnie należy je potrącić z nadwyżek bilansowych, jeżeli i tak już przy obliczaniu nadwyżek bilansowych nie były uwzględnione jako pozycye potrącalne:

- a) zyski bilansowe z lat poprzednich;
- b) intraty czyste z realności podlegających podatkowi gruntowemu i budynkowemu, w takiej kwocie, w jakiej służą za podstawę do wymiarzenia podatku gruntowego i budynkowego; za czystą intratę z budynków podlegających podatkowi klasowemu uważać należy tę kwotę, którą budynek musiałby jako czynsz czysty przynosić, gdyby podlegał podatkowi domowoczynszowemu, żeby podatek domowo-czynszowy wyrównywał podatkowi klasowemu, jaki budynkowi jest rzeczywiście wzięty na przepis;
- c) otrzymane dopłaty z tytułu gwarancyi lub zaliczki rządowe;
- d) rezerwy premiove w zakładach ubezpieczeń przeznaczone na pokrycie ubezpieczeń, z końcem roku jeszcze nie ubiegłych, tudzież kwoty nie wypłacone jeszcze z końcem roku za szkody lub jakieś inne przypadki ubezpieczenia, z którymi już się zgłoszono;
- e) wszelkie odsetki bierne przez przedsiębiorstwo wypłacone, o ile w §. 94, lit. c) wciągnięcie ich w sumę podstawową opodatkowania nie jest wyraźnie przepisane; w szczególności więc wypłacone przez przedsiębiorstwo odsetki lombardowe i eskomtowe, odsetki od wkładek oszczędności, depozytów, od emitowanych asygnat kasowych, od pożyczek na prosty skrypt; wreszcie odsetki wypłacone od listów zastawnych lub obligacyj gminnych według przepisów statutu pokrytych i rzeczywiście emitowanych;
- f) odpisania odpowiednie zużyciu się lub zmniejszeniu się wartości inwentarza lub materiału ruchu, jakoteż stratom poniesionym w przedsiębiorstwie na iściźnie, kursie itp., tudzież te części intraty, które z tych samych powodów składane są na osobne fundusze zasobowe (na odpisanie, amortyzacyę, straty itp.), w tym ostatnim jednak przypadku tylko wtedy, jeżeli fundusze te przeznaczone są na pokrycie ubytków i strat wyraźnie oznaczonych a straty i ubytki tego rodzaju albo już nastąpiły albo należy się ich spodziewać jako prawdopodobnego wyniku stosunków przedsiębiorstwa.

Jeżeli Władza podatkowa ma wątpliwość, czy sumy odpisane a względnie wzięte w zachowanie są odpowiednio wielkie, wezwać należy biegłych do wydania opinii.

Kasom oszczędności, zakładom ubezpieczeń, jakoteż stowarzyszeniom zaliczkowym i gospodarczym i kasom zaliczkowym uprzywilejowanym według §. 85, które książkowe,

jednak nie zrealizowane zyski na kursie przekazują na specjalne rezerwy dla strat na kursie, wyłączenie takich przekazów z podstawy opodatkowania nie może być odmówione.

Użycie sum odpisanych na sprawienie nowych rzeczy inwentarskich lub materiału obrotowego nie ma być uważane za powiększenie kapitału w przedsiębiorstwie ulokowanego (§. 94, lit. a);

- g) kwoty płacone na cele zaopatrzenia funkcyjnaryuszów;
- h) tantiemy wypłacane funkcyjnaryuszom przedsiębiorstwa na podstawie kontraktów;
- i) w kasach oszczędności jakoteż w towarzystwach zarobkowych i gospodarczych i kasach zaliczkowych uprzywilejowanych z §. 85, remuneracye udzielane z czystego zysku członkom zarządu, rady nadzorczej, lub urzędnikom przedsiębiorstwa za spełnione przez nich usługi;
- k) jeżeli w spółkach zarobkowych i gospodarczych intrata lub część takowej rozdziela się między członków w stosunku wykonanej pracy, dostarczonych materiałów itp., sumę tę do rozdzielenia przeznaczoną należy wprowadzić wciągnąć w sumę podstawową opodatkowania, spółki jednak mają prawo potrącić jako wydatki kwotę odpowiednią wartości targowej tych świadczeń, z doliczeniem zaliczek, jeżeli spółnikom były naprzód dane.

Jeżeli wydatki powyżej oznaczone odnoszą się zarazem do przedsiębiorstw, lub części intraty podlegających i niepodlegających opodatkowaniu według niniejszego rozdziału, potrącić należy tylko częściowych wydatków, przypadające na podległe opodatkowaniu przedsiębiorstwa a względnie intraty. Gdyby udziałów tych nie można było dokładnie oznaczyć, przyjmuje się, że takowe rozdzielają się na przedsiębiorstwa a względnie intraty w stosunku przychodów ryczałtowych.

§. 96.

Zasoby i fundusze w §. 95, lit. d) i f) oznaczone poddaje się opodatkowaniu tylko w tym razie, jeżeli i o ile sposób użycia takowych uzasadnia obciążenie ich podatkiem; w szczególności za taki sposób użycia uważać należy, jeżeli w razie rozwiązania spółki lub stowarzyszenia rozdzielane z nich będą nadwyżki przewyższające kapitał zakładowy. Jeżeli nadwyżki takie nie były już przy dawniejszym wymierzaniu podatku wciągnięte w sumę podstawową opodatkowania, poddać je należy dodatkowemu opodatkowaniu i kontrybent winien je w tym celu zeznać. Należytość podatkową zabezpieczyć trzeba w sposób przewidziany w artykule 245 albo

według okoliczności 202 powszechnego kodeksu handlowego z dnia 17. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1863. Członkowie dyrekcji i likwidatorowie, przeciwko tym przepisom wykraczający, są osobiście i solidarnie obowiązani do opłacenia przypadającego podatku.

Natomiast rozdzielenia samego kapitału akcyjnego lub zakładowego w razie rozwiązania spółki lub stowarzyszenia nie uważa się za użycie podlegające opodatkowaniu.

§. 97.

Wydatków pokrywanych zasobami i funduszami w §. 95 lit. f) oznaczonymi nie wolno zamieszczać w ogólnym rachunku obrotu.

O ile zakłady ubezpieczeń pokrywają wydatki (spłaty strat i odkupy) z funduszy oznaczonych w §. 95 d), mogą je tylko w tym razie wstawić w rachunek obrotu, jeżeli wstawią do dochodów całą równowartość z tych funduszy.

Gdyby te, lub jakiegokolwiek inne fundusze zasobowe były osobno ulokowane, dochody tym sposobem osiągnięte, o ile nie będą użyte na pokrycie wydatków ciężących na tych funduszach stosownie do ich szczególnego przeznaczenia, mają być doliczane do intraty rocznej.

Jeżeli straty i wydatki, które w innych przypadkach obciążałyby ogólny rachunek obrotu, pokrywane są zasobami na zasadzie ustawy niniejszej opodatkowaniu podlegającymi lub ich dochodami, uważać należy takowe przy wymierzaniu podatku zarobkowego za pozycję potrącalną.

§. 98.

Zasoby utworzone na zasadzie patentu o podatku dochodowym z dnia 29. października 1849, Dz. u. p. Nr. 439, uważać należy za równe zasobom poddanym opodatkowaniu na zasadzie ustawy niniejszej, jeżeli wzięte były w zachowanie z wyłącznym przeznaczeniem na uzupełnienie, odnowienie lub sprawienie nowego inwentarza, a względnie urządzenia ruchu, lub na pokrycie strat szczegółowo oznaczonych, jeżeli używane są stosownie do swego szczególnego przeznaczenia i jeżeli w stosownym terminie, który Władza podatkowa wyznaczy, będzie udowodnione, że od kwot wziętych w zachowanie podatek w wymiarze oznaczonym w §. 19 patentu o podatku dochodowym z dnia 29. października 1849, Dz. u. p. Nr. 439, razem z dodatkiem nadzwyczajnym, był na rzecz skarbu państwa rzeczy-

wiście opłacony. Za niedopełnienie tego ostatniego warunku uważa się, jeżeli w sumę podstawową opodatkowania wliczono z intraty rocznej, z której zasób został odłożony, kwotę mniejszą od tej, którą rozdzielono jako zysk lub jako odsetki od kapitału zakładowego. O ile powyższe warunki nie stosują się do zasobów oznaczonego rodzaju, mają być one uważane jak rezerwy nieopodatkowane.

§. 99.

Jeżeli niema nadwyżki bilansowej, uwzględniać należy tylko kwoty, które z odpowiednim zastosowaniem §. 94, mają być wliczone w sumę podstawową opodatkowania, z odliczeniem kwot, które z przychodów mają być wyłączane, jakoteż sumy strat.

Wymiar podatku.

§. 100.

Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązyanych do składania rachunków publicznie wymierzany będzie — o ile w dalszych ustępach inaczej nie jest przepisane — w ilości 10 procentów czystej intraty opodatkowaniu podlegającej.

Podatek nie może jednak wynosić mniej jak jeden od tysiąca całego kapitału zakładowego kontrybuenta, włożonego w podległe opodatkowaniu przedsiębiorstwa lub interesa, a w towarzystwach ubezpieczeń akcyjnych mniej jak jeden od tysiąca sumy czystych rocznych premii (po odjęciu zwrotów premii [*bonus*]).

Za kapitał zakładowy kontrybuenta uważa się w spółkach akcyjnych i w spółkach komandytowych na akcje wniesiony kapitał akcyjny i zalegający jeszcze dług pierwszeństwa, w spółkach zarobkowych i gospodarczych, o ile takowe nie należą do przedsiębiorstw według §. 85 uprzywilejowanych, sumę udziałów w przedsiębiorstwie wniesionych przez członków.

W razie, gdy kapitał zakładowy kontrybuenta służy zarazem do przedsiębiorstw lub interesów podlegających i niepodlegających opodatkowaniu (§§. 84, 88, 89 i 90), jakoteż w przypadkach, które w ustępie 3 szczegółowo nie są wymienione, wykazywać należy oddzielnie kapitał zakładowy włożony w przedsiębiorstwa lub interesa podlegające opodatkowaniu.

Podatek oznaczony w myśl powyższego ustępu pierwszego ma być podwyższany o pół procentu dopóty, dopóki dochody z podatków osobistych bezpośrednich w myśl artykułu IX, ustęp 3 b) i X, punkt 3 ustawy nie pozwolą zaniechać tego podwyższania.

Temu podwyższeniu podatku nie podlegają atoli przedsiębiorstwa założone przez reprezentacje krajowe, dla użytku publicznego, które używają swoich nadwyżek wyłącznie na utworzenie funduszu rezerwowego, lub na wpłaty do funduszy krajowych, jak również nie założone dla zysku ale na wzajemności oparte instytucje hipoteczne.

Spółki akcyjne, które za rok, wzięty za podstawę opodatkowania, rozdzielają tytułem dywidendy więcej niż dziesięć procentów wniesionego kapitału akcyjnego, opłacać mają prócz podatku w ustępach powyższych 1 aż do 5 oznaczonego, od tej kwoty do rozdzielania przeznaczonej, która potrzebna jest na jedenasty aż do piętnastego procentu dywidendy: dwa procenty, od kwot zaś ponad tę granicę do rozdzielania przeznaczonych: cztery procenty.

Jeżeli dywidendy takie pochodzą zarazem z przedsiębiorstw według niniejszego rozdziału opodatkowanych i z przedsiębiorstw temu podatkowi nie podlegających, poddać należy podatkowi dodatkowemu tę część kwoty, według poprzedzającego ustępu obliczonej, która przypada stosunkowo na kapitał w przedsiębiorstwach opodatkowaniu podlegających, ulokowany; wyjątek od tego dozwolony jest tylko w takim razie, gdy spółka akcyjna udowodni, że z przedsiębiorstw nie podlegających opodatkowaniu według niniejszego rozdziału uzyskano większą intratę.

Podatek towarzystw wzajemnego ubezpieczenia wynosi jeden od tysiąca sumy premii czystych rocznych (po strąceniu zwrotów premialnych [*bonus*]).

Dla kas oszczędności ustanawia się następującą stopę podatkową wzrastającą w stosunku intraty czystej opodatkowaniu podlegającej:

Gdy intrata czysta wynosi aż do 10.000 zł. włącznie	3	procent,
przy czystym dochodzie nad 10.000 zł. aż do 100.000 zł. włącznie	5	"
przy czystym dochodzie powyżej 100.000 zł. aż do 200.000 zł. włącznie	7 ¹ / ₂	"
i przy czystym dochodzie wyżej 200.000 zł.	10	"

Na karb spółek zarobkowych i gospodarczych tudzież kas zaliczkowych w myśl §. 85 uprzywilejowanych, poddaje się opodatkowaniu pierwszy tysiąc w trzech dziesiątych, a dalsze dochody w pięciu dziesiątych częściach. O ile czysta intrata w taki sposób obliczona nie przenosi 600 zł., stopa podatkowa wynosi 8·5 procentu, w innych razach 10 procentów.

Przy funduszach krajowych propinacyjnych wynosi podatek 10 procentów dochodu czystego obliczonego według postanowień §§. 93 do 95,

przyczem jednak należy od dochodów wyłączyć subwencye państwa, dalej dochody z opłat szynkowych, inne publiczne opłaty i grzywny, natomiast dołączyć czyste dochody z funduszków rezerwowych, nakoniec odjąć wydatki wyłożone na oprocentowanie i umorzenie obligacyi propinacyjnego długu; jeżeli fundusze propinacyjne krajowe same ponoszą 10 procentowy podatek rentowy jaki według §§. 124, 131 a) i 133 od odpowiednich odsetek ma być płacony, to kwoty na ten cel wydane mają być również potrącone.

O ile przytem mają być zastosowane postanowienia ustępu 2, uważać należy za całkowity kapitał zakładowy oznaczoną w §. 5 ustawy, z dnia 22. kwietnia 1889, Dz. kr. dla Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem księstwem krakowskiem Nr. 30, kwotę 62,200.000 zł., względnie w §. 1 obwieszczenia c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego z dnia 18. czerwca 1890, Dz. kr. dla Bukowiny Nr. 16., wymienioną kwotę 6,983.000 zł.

Miejsce przypisania podatku.

§. 101.

Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obwiązanych do składania rachunków publicznie brać należy na przepis, jeżeli zakłady wykonywania przemysłu tych przedsiębiorstw znajdują się w tej samej miejscowości, w której przedsiębiorca stale zamieszkuje, w gminie tego miejsca.

Jeżeli siedziba przedsiębiorcy znajduje się za granicą, za siedzibę przedsiębiorcy uważa się siedzibę reprezentacyi tutejszo-krajowej, a względnie zastępcy w §. 90, ustęp 2 oznaczonego.

Podatek zarobkowy galicyjskiego funduszu propinacyjnego przypisuje się we Lwowie a funduszu propinacyjnego księstwa Bukowiny w Czerniowcach.

§. 102.

Jeżeli zakłady wykonywania przedsiębiorstw, mających na celu produkcję, jako to kopalń, fabryk itp. znajdują się nie w miejscu siedziby przedsiębiorcy, w takim razie 20 procentów podatku wymierzonego od wszystkich tego rodzaju przedsiębiorstw tego samego kontrybuenta wziąć należy na przepis w gminie będącej siedzibą kontrybuenta a pozostałe 80 procentów w gminie, w której znajdują się zakłady przemysłowe.

Jeżeli zakłady przemysłowe rzeczonych przedsiębiorstw znajdują się w kilku gminach, natenczas oznaczoną w ustępie 1, część 80procentową przypadającego podatku wziąć należy na przepis we

wszystkich tych gminach, w których wykonywa się przemysł, w stosunku przyczyniania się poszczególnych zakładów przemysłu do ogólnej sumy intryty przedsiębiorstwa; nie rozróżnia się zaś pod tym względem czy poszczególne przedsiębiorstwa są samoistne, czyli też jedno z nich jest główne a inne są filialne lub poboczne.

Jeżeli nie można obliczyć, w jakim stosunku poszczególne zakłady przemysłu przyczyniają się do ogólnej sumy intryty, przyjąć należy, że stosunek ten równa się stosunkowi wypłacanych w każdym zakładzie płac i zarobków łącznie z tantemami.

Jeżeli ten sam zakład przemysłu rozciąga się na kilka gmin, w takim razie Władza podatkowa udecydować ma według własnego słusznego zdania podział podatku w stosunku ważności poszczególnych zakładów przemysłu, z uwzględnieniem ciężarów, jakie na gminy spadają w skutek istnienia zakładu albo w skutek wykonywania przemysłu, jakoteż w stosunku rozległości.

Jeżeli gminy uczestniczące należą do rozmaitych okręgów rozkładu lub rozmaitych krajów, natenczas w pierwszym razie Władza skarbowa krajowa, w drugim zaś Ministerstwo skarbu orzeka tak o tem, której Władzy podatkowej wymierzenie podatku ma być poruczone jak i o podziale podatku.

To ostatnie postanowienie stosuje się także w tym przypadku, gdy idzie o podatek zarobkowy od przedsiębiorstwa rozciągającego się z zakładu przemysłu znajdującego się za granicą lub z siedziby kontrybuenta tamże leżącej na obszar, na którym ustawa niniejsza obowiązuje (§. 90).

§. 103.

Jeżeli przypadek w §. 102, ustęp 1 oznaczony zachodzi w przedsiębiorstwach handlowych, w instytucjach kredytowych i zakładach ubezpieczenia, w takim razie 50 procentów podatku wymierzonych od wszystkich tego rodzaju przedsiębiorstw tego samego kontrybuenta wziąć należy na przepis w gminie będącej siedzibą przedsiębiorcy, pozostałe zaś 50 procentów w gminie, w której znajduje się zakład przemysłu. Jeżeli zakłady przemysłu znajdują się w kilku gminach, stosują się odpowiednie postanowienia §. 102, ustęp 2 do 6.

§. 104.

Z podatku przedsiębiorstw kolei żelaznych bierze się na przepis 10 procentów w tej gminie, w której przedsiębiorca ma siedzibę. Co do c. k. kolei żelaznych państwa decyduje w tym względzie siedziba najwyższej Władzy kierującej.

Co do pozostałych 90 procentów zbadać należy najprzód w myśl postanowień następujących, w którym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, podatek ma być wzięty na przepis.

Jeżeli siedziba przedsiębiorcy, a względnie naczelnego zarządu znajduje się w kraju, który kolej przecina, wziąć należy dalsze 15 procentów na przepis w tymże kraju, mianowicie zaś w gminie siedziby przedsiębiorcy a względnie naczelnego zarządu; pozostałe 75 procentów rozdzielają się między wszystkie kraje, które kolej przecina w stosunku długości odnośnych szlaków; w przeciwnym razie całe 90 procentów podatku rozdzielić należy w tym samym stosunku między kraje, które kolej przecina.

Z kwoty podatku, jaka z tych 75 a względnie 90 procentów na kraj przypada, bierze się na przepis trzy czwarte części w gminie, która jest siedzibą zarządu ruchu w kraju, albo, jeżeli w tymże kraju nie istnieje zarząd ruchu, w mieście stołecznem tego kraju.

Wzmiankowane trzy czwarte części podatku kolei państwa mają być brane na przepis w mieście stołecznem odnośnego kraju.

W myśl obu poprzednich ustępów kwota podatkowa mająca być przypisana w miastach stołecznych, w Gorycy i Gradyską, Istrii i Vorarlbergu aż do czasu oznaczenia tam stolic krajów w drodze ustawy, ma być wzięta na przepis w tych miastach, w których były dotychczas przypisane kwoty według ustaw z dnia 8. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 61 i z dnia 19. marca 1887, Dz. u. p. Nr. 33 przypadające na miasta stołeczne tych krajów.

Pozostałą jedną czwartą część brać należy na przepis we wszystkich innych gminach, które kolej przecina, biorąc za podstawę podziału co pięć lat oznaczaną sumę podatków bezpośrednich tych gmin. W sumę tej kwoty oznaczającej siłę podatkową gminy, nie należy wliczać podatku dochodowego osobistego.

§. 105.

Tym przedsiębiorstwom kolejowym, z których brano dotychczas na przepis 40 procentów podatku w siedzibie przedsiębiorcy a względnie zarządu naczelnego, brać należy odtąd na przepis w temże miejscu, oprócz kwoty dziesięcioprocentowej w myśl pierwszego ustępu §. 104 przypadającej, w pierwszych trzech latach po wejściu w wykonanie ustawy niniejszej 25 procentów, w następnych trzech latach 20 procentów podatku, tak, żeby dopiero po upływie lat sześciu postanowienie §. 104, ustęp 3 weszło w zupełne wykonanie.

Do pozostałych 65 a względnie 70 procentów stosują się w zupełności postanowienia §. 104, ustęp 3 i następne.

§. 106.

W razie przejścia kolei prywatnych na skarb stosują się następujące postanowienia tymczasowe:

1. Jeżeli kolej która stała się własnością państwa przecinała Dolną Austryę i miała w innym jakimś kraju zarząd ruchu poza obrębem miasta stołecznego, w takim razie z oznaczonych w ustępie czwartym §. 104 trzech czwartych części przypadającej na ów kraj kwoty podatku kolei państwa brać należy na przepis w pierwszych piętnastu latach, które nastąpią po przejściu własności kolei na państwo w siedzibie dawnego zarządu ruchu: w pierwszych pięciu latach kwotę czyniącą 75 procentów, w następnych pięciu latach kwotę czyniącą 50 procentów, w dalszych pięciu latach nakoniec kwotę czyniącą 25 procentów owej kwoty, jaka z podatku kolei, która na skarb przeszła, była tam w ostatnim roku wzięta na przepis. Każdorazowa reszta, ma być braną na przepis w mieście stołecznem kraju.

2. Jeżeli kolej, którą państwo nabyło, nie przecinała dolnej Austrii, w takim razie w pierwszych piętnastu latach, które nastąpią po przejściu własności kolei wyłączać należy naprzód z sumy podatku, branej kolejom państwa na przepis, kwotę, wynoszącą tyle, co ostatni podatek roczny kolei na skarb przejętej.

Kwotę tę brać należy na przepis w sposób następujący:

- a) Dziesięć procentów tej kwoty, jeżeli siedziba kolei prywatnej na skarb przejętej, znajduje się tam, gdzie i siedziba naczelnego zarządu kolei państwa, brać należy na przepis całkowicie w tej siedzibie. W przeciwnym razie brać należy na przepis w pierwszych pięciu latach sześć ósmych, w następnych pięciu latach cztery ósme, a w dalszych pięciu latach dwie ósme owych dziesięciu procentów w dawnej siedzibie kolei na skarb przejętej, resztę zaś w siedzibie naczelnego zarządu kolei państwa;
- b) następnie brać należy na przepis w krajach, które kolej na skarb przejęta przecina, a to w stosunku ilości kilometrów odnośnych szlaków w pierwszych pięciu latach dalsze 90 procentów, w następnych pięciu latach 85 procentów a w dalszych pięciu latach 80 procentów wyżej oznaczonej, z góry wyłączonej kwoty.

Z kwoty przypadającej według powyższego na każdy z osobna kraj przecięty przez kolej na skarb objętą, wziąć należy na

przepis trzy czwarte części w tem miejscu, w którym dotychczas brano na przepis odpowiednią część na kraj przypadającej kwoty podatku; jeżeli kolej miała w owym kraju kilka zarządów ruchu, rozdzielić należy owe trzy czwarte części na siedziby tych zarządów w stosunku długości szlaków każdemu zarządowi podległych.

Pozostałą część czwartą rozdzielić należy w myśl §. 104, ustęp 7, między inne gminy, które kolej na skarb objęta przecina;

e) pozostałe według powyższego 5, a względnie 10 procentów kwoty z góry wyłączonej, brać należy na przepis w szóstym aż do piętnastego roku w siedzibie zarządu naczelnego kolei państwa.

Dopiero po dokonaniu wyłączenia kwoty, w pierwszym ustępie drugiego punktu tego paragrafu oznaczonej, pozostałą resztę podatku wziętego na przepis kolejom państwa, rozdzielać należy w myśl §. 104, przyczem jednak ilość kilometrów kolei nowo na skarb objętej nie ma już być brana w rachubę na rzecz krajów tą koleją przeciętych; także przy rozdzielaniu w myśl §. 104, ustęp 7, kwoty przypadającej na kraj z przypisu podatkowego innych linii kolei państwa, nie należy uwzględniać gmin nieprzeciętych przez żadną inną kolej państwa prócz nowo na rzecz państwa nabytą.

Po upływie piętnastoletniego okresu przejściowego, postanowienia §. 104 wejść mają w zupełności w wykonanie.

§. 107.

Przy przedsiębiorstwach żeglarskich wewnętrznych bierze się 80, a przy wszelkich innych 90 procentów podatku wymierzonego od wszystkich tego rodzaju przedsiębiorstw kontrybuenta, na przepis w tej gminie, w której przedsiębiorca ma siedzibę. Pozostałe 20, względnie 10 procentów bierze się na przepis w owej gminie, w której znajdują się stacje, budowliska, agentury, warsztaty i tym podobne zakłady przemysłowe przedsiębiorstwa. Jeżeli zakłady przemysłu znajdują się w kilku gminach, stosują się odpowiednio postanowienia §. 102, ustęp 2 do 6go.

§. 108.

Jeżeli kontrybuent podlegający opodatkowaniu według niniejszego rozdziału, trudni się przedsiębiorstwami, do których według §§. 101 do 107 stosują się rozmaite zasady dzielenia podatku między gminy, w takim razie całą sumę podatku, braną

kontrybuentowi na przepis, rozłożyć należy między wszystkie rodzaje tych przedsiębiorstw w stosunku czystej intraty z nich uzyskiwanej, jeżeli zaś takowa nie da się oznaczyć, w stosunku kapitału zakładowego w nich obracanego.

Właściwość Władz podatkowych.

§. 109.

Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do składania rachunków publicznie, wymierzać ma ta Władza podatkowa pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się siedziba przedsiębiorcy, a dla c. k. kolei państwa ta, w której okręgu ma siedzibę zarząd naczelny.

W takim razie, gdy jeden lub kilka zakładów znajdują się w różnych okręgach rozkładu, Ministerstwo skarbu upoważnione jest wydelegować Władze podatkowe tych okręgów do wymierzenia podatku.

Zeznania podatkowe.

§. 110.

Każdy przedsiębiorca w myśl niniejszego rozdziału podlegający opodatkowaniu, winien corocznie w dni czternaście po zatwierdzeniu zamknięcia rachunkowego według statutu lub w inny sposób zgodny z przepisami dokonaniem, najpóźniej zaś w 6 miesięcy po upływie roku ruchu, podać do właściwej Władzy podatkowej pierwszej instancji zeznanie czystej intraty opodatkowaniu podlegającej ze wszystkich przedsiębiorstw w ruchu będących a to podług wzoru, który przepisany będzie drogą rozporządzenia.

Do zeznania dołączyć należy zupełny bilans, jakoteż zatwierdzone zamknięcia rachunków (rachunek zysków i strat), tudzież sprawozdania z czynności, jeżeli były przedstawiane, w dwóch egzemplarzach, nadto spółki akcyjne, spółki komandytowe na akcyje, gwarantwa, tudzież spółki zarobkowe i gospodarcze mają dołączyć odpis protokołu walnego zgromadzenia (gwareckiego zgromadzenia), o ile tenże tyczy się zarządu czynnościami, nakoniec wykaz okoliczności potrzebnych do oznaczenia miejsca, w którym podatek ma być wzięty na przepis (§§. 101 do 108).

Oprócz tego przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć Władzy podatkowej sumiennie wszelkich wyjaśnień i wykazów potrzebnych do stwierdzenia okoliczności mających wpływ na wymierzenie podatku według niniejszego rozdziału a w szczególności na żądanie Władzy wykazać czysty dochód każdego z osobna przedsiębiorstwa jakie prowadzi.

§. 111.

Władza podatkowa winna nadchodzące do niej zeznania badać pod względem formy i treści, a gdyby uznała za potrzebne sprostowania lub uzupełnienia, winna je przeprowadzić przez porozumienie się z kontrybuentem, lub, według własnego uznania po wysłuchaniu biegłych. Co do kopalń i hut zasięgnąć należy zawsze opinii właściwego urzędu rewirowego.

§. 112.

Jeżeli zeznania lub potrzebne do ich zbadania rachunkowe zestawienia, nie będą przedstawione w terminie ustanowionym, może być oznaczona suma podstawowa opodatkowania i może być wymierzony podatek na zasadzie dokumentów, jakie Władza podatkowa posiada lub o jakie stosowną drogą może się postarać (bilansów, sprawozdań z czynności).

Wymierzenie atoli podatku w taki sposób poprzedzić ma, najmniej o cztery tygodnie, wezwanie, przypominające wyraźnie ten skutek prawny i polecające kontrybuentowi, aby wniósł potrzebne zeznania lub dowody rachunkowe.

Postanowienie powyższe nie uchyla możności ukarania zastępców kontrybuenta za niewniesienie zeznań, jakoteż prawa Władzy podatkowej wezwania ich do wniesienia tychże lub jakichkolwiek innych dokumentów z zagrożeniem karami porządkowymi.

Nakaz płatniczy i rekurs.

§. 113.

O wymierzeniu podatku uwiadamiać się będzie kontrybuenta doręczeniem nakazu płatniczego. Gdyby wymiar różnił się od zeznań kontrybuenta, w nakazie płatniczym powinny być podane powody tej różnicy.

§. 114.

Przeciwko wymiarowi dokonanemu przez Władzę podatkową pierwszej instancyi służy kontrybuentowi prawo odwołania się do Władzy skarbowej krajowej, która decyduje ostatecznie.

Rekurs nie wstrzymuje ani płatności podatku wziętego na przepis ani środków ściągnięcia podatku.

Terminy płatności.

§. 115.

Roczny podatek od przedsiębiorstw obowiązanych do składania rachunków publicznie upłacać

należy w czterech równych, dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października przypadających ratach.

Zmiany w stanie przedsiębiorstw podatkowi podlegających.

§. 116.

O przedsiębiorstwach nowo powstałych winien przedsiębiorca w przeciągu dni czterestu od chwili otwarcia ruchu uwiadomić Władzę podatkową pierwszej instancyi i wykazać kapitał zakładowy lub, jeżeli go wykazać nie można, złożyć oświadczenie co do prawdopodobnej intraty (§. 92, ustęp 5).

Objęcie przedsiębiorstwa już istniejącego, atoli nie podlegającego opodatkowaniu według niniejszego rozdziału, uważać należy za nowe powstanie przedsiębiorstwa, które opodatkowaniu według niniejszego rozdziału podlega.

Powinność opodatkowania poczyna się w tym przypadku od chwili, w której rozpoczął się ruch na rachunek obejmującego.

Do pierwszego uwiadomienia o nowo utworzonej spółce akcyjnej, spółce komandytowej na akcyje lub spółce zarobkowej i gospodarczej, dołączyć należy kontrakt spółki, a u przedsiębiorstw, dla których istnieje osobny statut, dołączyć należy dwa egzemplarze onegoż.

Nowo założone stowarzyszenia i kasy zaliczkowe tego rodzaju, który w §. 85 jest oznaczony, przekładać winny Władzom podatkowym jedynie swoje statuty.

§. 117.

Powinność podatkowa poczyna się stosownie do postanowień w §. 92, ustęp 2 do 6 zawartych od rozpoczęcia się przedsiębiorstwa.

§. 118.

Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie zaniechane w ciągu roku podatkowego, przedsiębiorca winien uwiadomić o tem Władzę podatkową pierwszej instancyi w przeciągu czterech tygodni. Powinność podatkowa ustaje z końcem tego kwartału podatkowego, w którym przedsiębiorstwo zostało zaniechane.

Jeżeli z kilku przedsiębiorstw, któremi kontrybuent się trudni, jedno zostanie zawieszono, w takim razie odpisać należy z podatku za odnośny rok kontrybuentowi wziętego na przepis, taką część, jaka przypada na intratę z zaniechanego przedsiębiorstwa, przez kontrybuenta wykazaną, a to od tego terminu płatności, który nastąpi po dniu zawieszenia przedsiębiorstwa.

Gdyby uwiadomienia nie podano, lub gdyby je podano za późno, podatek odpisany będzie dopiero od tego terminu płatności, który nastąpi po dniu nadejścia do Władzy uwiadomienia od kontrybuenta lub wiadomości skądinąd o zawieszeniu przedsiębiorstwa.

§. 119.

Likwidacya przedsiębiorstwa. jeżeli zarazem ruch przemysłowy nie zostanie całkiem zawieszony, nie uważa się za zaniechanie w myśl §. 118.

§. 120.

Gdy wszystkie przedsiębiorstwa kontrybuenta opodatkowanego według niniejszego rozdziału przejdą w posiadanie innego takiegoż kontrybuenta, ten ostatni ponosić ma podatek wymierzony jego poprzednikowi w przedsiębiorstwie od tego kwartału, który nastąpi po przejściu posiadania w jego ręce.

Jeżeli w inne ręce przejdzie posiadanie tylko jednego z kilku przedsiębiorstw kontrybuenta, powinność podatkowa poprzedniego posiadacza kończy się, a powinność podatkowa nowego posiadacza zaczyna się od tego terminu płatności, który nastąpi po przejściu posiadania.

Za chwilę przejścia posiadania uważać należy tę chwilę, od której przedsiębiorstwo wykonywane jest na rachunek objemy.

§. 121.

Wypuszczenie przedsiębiorstwa w dzierżawę nie pociąga za sobą zmiany w podatku wziętym na przepis puszczającemu w dzierżawę; dla dzierżawcy jest ono nowem przedsiębiorstwem.

§. 122.

Gminy, w których stosownie do §§. 116 i 120 nastąpić ma dodatkowo wzięcie na przepis podatku od nowego przedsiębiorstwa kontrybuenta, utrzymującego kilka przedsiębiorstw, oznaczone będą z zastosowaniem §§. 101 do 108 w taki sposób, jak gdyby nowe przedsiębiorstwo było jedynem przedsiębiorstwem kontrybuenta.

Z odpowiedniem zastosowaniem tych przepisów oznaczane będą także gminy, w których podatek na zasadzie §§. 118 i 120 ma być odpisany.

Jeżeli się okaże, iż kwota, która ma być odpisana pewnej gminie, wynosi więcej niż ta, którą tam wzięto na przepis, w takim razie resztę kwoty odpisać się mającej, rozdzielić należy między te gminy, w których podatek owego przedsiębiorcy jest brany na przepis a to w stosunku kwot na przepis branych.

Gdyby w ciągu roku podatkowego zaszły inne zmiany w zakładach przemysłu, takowe nie wywierają wpływu na miejscowe rozdzielenie podatku.

Ustawowe prawo zastawu dla podatku zarobkowego od przedsiębiorstw obowiązanych do składania rachunków publicznie.

§. 123.

Postanowienia podane w pierwszym rozdziale ustawy niniejszej pod względem ustawowego prawa zastawu (§. 76), służącego podatкови zarobkowemu i należyciom pobocznym, stosują się odpowiednio także do podatku zarobkowego od przedsiębiorstw w §. 83 ustawy niniejszej oznaczonych.

Rozdział III,

o podatku rentowym.

Kontrybuenci.

§. 124.

Podatкови rentowemu podlega ten, kto pobiera dochody z przedmiotów majątku lub praw majątkowych nie obciążonych już bezpośrednio podatkiem gruntowym, zarobkowym lub pensyjnym.

W szczególności dochodami takimi są:

1. odsetki i renty od obligacyj rządowych, funduszów publicznych i stanowych, od obligacyj krajowych funduszów propinacyjnych, od pożyczek krajowych, powiatowych i gminnych;

2. odsetki od wszystkich innych pożyczek, wierzytelności lub innych należyciom kapitałowych pod jakąkolwiek nazwą istniejących, publicznych i prywatnych, stwierdzonych lub nie stwierdzonych piśmiennie, zabezpieczonych lub niezabezpieczonych; jak odsetki od udziałowych zapisów dłużnych, listów zastawnych, pożyczek hipotecznych, pożyczek na prosty rewers, na weksel; nadto odsetki od reszt ceny kupna, od wierzytelności na rachunek bieżący, od kaucyi, depozytów, od kwitów kasowych, od wkładek oszczędności;

3. zyski eskontowe zastępujące miejsce odsetek;

4. czynsze dzierżawne z dzierżawy przedsiębiorstw, praw zarobkowania i innych przedmiotów nie podlegających podatкови gruntowemu lub budynkowemu;

5. renty wszelkiego rodzaju z wyjątkiem tych, które stanowią bezpośrednie wynagrodzenie za świadczone usługi, jakoteż plac emerytalnych i zaopatrzeń w §. 167, l. 4, oznaczonych a przeto: renty (dziedziczne, czasowe, dożywotne), przez zakłady ubezpieczenia, zaopatrzenia, kasy emerytalne, kasy wdowie lub inne kasy i zakłady podobnego rodzaju, na podstawie pewnych wkładek wypłacone, albo też

polegające na darowiznie, rozporządzeniu ostatniej woli, albo na kupnie renty; renty wykupne i odpłatne, renty z powodu odkupu przedsiębiorstw na rzecz państwa, świadczenia bieżące tytułem odstepnego i dożywocia; dochody z praw użytkowania, służebności, ciężarów gruntowych i tym podobnych uprawnień;

6. wszelkie inne powtarzające się płace, świadczenia i wsparcia, o ile dawca zobowiązał się prawnocześnie do ich udzielania lub o ile do tego na mocy ustawy lub wyroku sądowego jest obowiązany; jakoto świadczenia na utrzymanie życia, płace za zaniechanie wykonywania uprawnień lub za pozwolenie komuś innemu wykonywania uprawnień, patentów, przywilejów, wynalazków itp.;

7. odsetki i dywidendy od papierów wartościowych zagranicznych, o ile na zasadzie §. 127, ustęp 1, dochody te nie są od opodatkowania wyłączone; akcje i obligacje pierwszeństwa przedsiębiorstw, które, chociażby tylko co do części swego przemysłu, podlegają w myśl rozdziału II podatkowi zarobkowemu w krajach tutejszych, nie będą uważane za papiery wartościowe zagraniczne.

Uwolnienia.

§. 125.

Podatkowi rentowemu nie podlegają:

1. państwo i kraje;
2. powiaty (okręgi konkurencyjne drogowe, okręgi szkolne) i gminy co do odsetek od pieniędzy podatkowych czasowo ulokowanych, tudzież co do pożyczek już otrzymanych ale nie wydanych niezwłocznie;
3. zakłady i fundusze dotowane przez państwo corocznie subwencją płynącą nie z prywatnych tytułów;
4. kasy sieroce łączne, fundusze inwalidów, zakłady do pielęgnowania chorych, do zaopatrywania i wspierania ubogich, tudzież wszelkie inne zakłady humanitarne i dobroczynne, fundusze na budowę domów bożych, jakoteż zakłady publiczne przeznaczone do udzielania nauki;
5. c. k. pocztowa kasa oszczędności i odsetki od wkładek w pocztowej kasie oszczędności;
6. stowarzyszenia zarobkowe i gospodarze oraz kasy zaliczkowe uwolnione od podatku zarobkowego w myśl §. 84, lit. e, i §. 85, ustęp 1;
7. osoby, których dochody, podlegające podatkowi rentowemu, ani same przez się, ani nawet razem z innymi ich dochodami nie przenoszą sumy 600 zł. rocznie;
8. te kwoty, które jedno z małżonków od drugiego, jakoteż, które dzieci od rodziców, krewnych

zastępujących miejsce rodziców, lub rodzice od dzieci dostają na utrzymanie;

9. te odsetki od obligacji rządowych i renty płacone jako wynagrodzenie za zniesione dochody niestałe, do których stosuje się ustawa z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66;

10. dywidendy Banku austriacko-węgierskiego na czas aż do którego obowiązuje ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51;

11. te dochody, które podlegają prawu potrącania przez dłużnika, o ile pozostają w dawnej mocy stosownie do artykułu II. ustawy niniejszej;

12. te odsetki i wszelkie inne renty, którym specjalną ustawą uwolnienie od podatku zostało wyraźnie zapewnione; do takowych zaliczają się także odsetki i dywidendy od akcji przedsiębiorstw uwolnionych od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1 a) lub ustęp 2;

13. odsetki i renty przez przedsiębiorcę podatкови zarobkowemu podlegającego pobierane, które dowodnie stanowią część intraty podlegającej podatкови zarobkowemu;

14. odsetki wypłacane przez przedsiębiorstwo obowiązane do składania rachunków publicznie (§. 83), których stosownie do §. 94, lit. c) nie można odciągać od opodatkowanej intraty z tego przedsiębiorstwa, tudzież odsetki tego samego rodzaju od wierzytelności na rzecz przedsiębiorstw, od podatku zarobkowego na zasadzie §. 84, ustęp 1 a) lub ustęp 2 uwolnionych;

15. intrata z budynków uwolnionych od podatku budynkowego z tytułu ich szczególnego przeznaczenia.

§. 126.

Uwolnienie w §. 125, l. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 13 ustanowione nie rozciąga się na te odsetki i renty, od których podatek stosownie do §. 133 potrącać mają przy wypłacie onychże odnośne kasy i przedsiębiorstwa.

Ograniczenie powinności podatkowej w obec krajów zagranicznych.

§. 127.

Obywatele królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zamieszkali w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, jakoteż osoby prawne wszelkiego rodzaju, których siedziba tamże się znajduje, nakoniec cudzoziemcy, zamieszkujący stale dla zarobku w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, podlegają podatkowi rentowemu od całkowitej sumy dochodów swoich podatkiem rentowym obciążonych. Dochody jednak płynące z zagranicy nie podlegają podatkowi rento-

wemu w takim razie, jeżeli dowodnie podlegają za granicą osobnemu bezpośredniemu opodatkowaniu niezawisłe od podatku dochodowego osobistego odbiorców.

Osoby fizyczne i prawne, nie mieszkające w krajach tutejszych bez względu czy przynależne, czy zagraniczne, oraz cudzoziemcy, którzy nie dla zarobku w krajach tutejszych zamieszkują, podlegają podatkowi rentowemu od tych dochodów, które podlegają potrącaniu podatków przepisaniem w §. 133, jakoteż od wszelkich innych dochodów opodatkowanych, które z tych krajów pobierają.

Osoby, które dawniej były obywatelami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i po utracie prawa obywatelstwa zamieszkują stale w tych krajach, podlegają podatkowi rentowemu w taki sam sposób, jak obywatele w tychże krajach zamieszkali.

Podstawa opodatkowania.

§. 128.

Podatek rentowy wymierza się corocznie.

Dochody stałe poddają się opodatkowaniu w tej kwocie, jaką wynosiły w ostatnim roku, rok podatkowy poprzedzającym, dochody zaś, których suma nie da się oznaczyć lub jest zmienną, tylko w pierwszym rozkładzie odbywającym się według ustawy niniejszej, mają być przyjęte w tej samej kwocie, w drugim zaś rozkładzie w kwocie średniej z dwóch lat ostatnich, w przyszłości nakoniec w kwocie średniej z ostatnich lat trzech.

Jeżeli dochody tego ostatniego rodzaju nie istniały jeszcze tak długo lub dochody stałe nie istniały jeszcze przez cały rok, policzyć je należy w kwocie średniej z okresu istnienia a w ostateczności w przypuszczalnej kwocie rocznej.

Postanowienia co do podstaw opodatkowania w pierwszym roku poboru dochodu, podlegającego podatkowi, zawiera §. 145.

Do dochodów w §. 133 oznaczonych stosują się postanowienia tamże podane.

§. 129.

Jeżeli opodatkowaną rentę stanowią całkiem lub po części przedmioty w naturze, użytki z rzeczy lub jakiegokolwiek inne świadczenia, wartość pieniężną przedmiotów w naturze oblicza się według cen średnich miejscowych poprzedniego roku, wartość użytków i wszelkich innych świadczeń przez oszacowanie.

Co do spłat rocznych (annuitetów) bierze się w rachubę tylko kwotę odsetek w nich zawartą.

Potrącanie.

§. 130.

W ogólności odsetek biernych nie wolno odliczać od dochodu podlegającego opodatkowaniu.

Tylko w następujących przypadkach odliczanie takie jest dozwolone:

1. Gdy na pewnym dochodzie rentowym cięży zmniejszający intratę wydatek polegający na tytule z prawa prywatnego i zostający w bezpośrednim związku z dochodem; co do fundacyi, wydatki na cele fundacyjne nie zaliczają się do ciężarów tego rodzaju.

2. Z odsetek eskomptowych i na rachunek bieżący pobieranych wolno potrącać zapłacone nawzajem odsetki eskomptowe a względnie bierne na rachunek bieżący.

Potrącenia pod 1 i 2 oznaczone podlegają nadto warunkowi, żeby pobory opodatkowane nie należały do oznaczonych w §. 133 i żeby istnienie wypłat, które mają być potrącone, było wiarogodnie udowodnione.

3. Z czynszów dzierżawnych za przedsiębiorstwa wydzierżawione wolno potrącać koszta zarządu i konserwacyi, łączące się z utrzymywaniem przedmiotu dzierżawy w dobrym stanie, licząc do nich odpisywanie zmniejszenia się wartości przedmiotu przez zużycie urządzenia a względnie materiałów ruchu, o ile dzierżawca nie jest obowiązany do ponoszenia tych ciężarów.

Wymiar podatku rentowego.

§. 131.

Podatek rentowy wynosi:

- a) dziesięć procentów od odsetek z tych części tutejszo-krajowego długu państwa, które ani szczególnymi ustawami od ponoszenia tego podatku nie są zwolnione, ani na zasadzie ustawy z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66 nie są obciążone podatkiem w większym wymiarze, z wyjątkiem udziałowych przekazów hipotecznych, zainstalowanych na żupach w Gmunden, Aussee i Hallein (przekazy salinarne), tudzież od rent odkupu za przedsiębiorstwa na rzecz państwa nabyte, lub w zarząd rządowy stale objęte, nakoniec od odsetek od emitowanych przed wejściem ustawy niniejszej w wykonanie, obligacyi pożyczek tutejszo-krajowych, funduszków publicznych i stanowych.

Kwoty podatku, przypadające od odsetek, jakie pożyczki, przed wejściem w wykonanie ustawy niniejszej przez fundusze publiczne, stany i kraje, emitowane, niosą według istnie-

jących planów amortyzacji, opłacać należy skarbowi państwa także w tym razie, jeżeli stosunek pożyczkowy z dotychczasowymi wierzycielami został przedwcześnie rozwiązany lub przeistoczony w skutek pośredniej lub bezpośredniej konwersji na nową pożyczkę krajową.

- b) Trzy procenty od czynszów dzierżawnych za przedsiębiorstwa puszczone w dzierżawę.
- c) Dwa procenty od wszelkich innych dochodów, podatkowi rentowemu podlegających, z zastrzeżeniem dobrodziejstw pod d) nadanych.
- d) Odsetki od wkładek w kasach oszczędności, w towarzystwach zarobkowych i gospodarczych i kasach zaliczkowych, jakoteż od listów zastawnych krajowych zakładów hipotecznych, od takichże listów zakładów hipotecznych nie obliczonych na zyski, opartych na wzajemności lub kas oszczędności, jakoteż od obligacji puszczonej w obieg przez inne krajowe instytucje kredytowe na podstawie udzielonej pożyczki — podlegają podatkowi rentowemu w wysokości $1\frac{1}{2}$ procentu.

Postanowienia niniejsze nie naruszają wymiaru podatku zaprowadzonego ustawą z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66.

Miejsce wzięcia na przepis.

§. 132.

Podatek rentowy bierze się na przepis i ściągą w tej gminie podatkowej (wyłączonym obszarze dworskim), w której kontrybuent ma stałe zamieszkanie, z wyjątkiem tych przypadków, w których takowy stosownie do §. 133 pobierany jest przez potrącenie przy wypłacie dochodu.

Jeżeli kontrybuent, przynależący do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, nie ma stałej siedziby w tychże krajach, podatek bierze się na przepis i ściągą w gminie jego przynależności.

Podatek rentowy cudzoziemców nie zamieszkałych w krajach tutejszych brany będzie na przepis, z wyjątkiem przypadku ustępu pierwszego, w tej gminie, w której dłużnik ma swoją siedzibę.

Potrącanie podatku rentowego przez dłużnika.

§. 133.

W przypadkach niżej oznaczonych podatek rentowy wybierany będzie drogą potrącania przez dłużnika, w taki sposób, że dłużnik z każdej raty dochodów podatkowi rentowemu podlegających, jakie on a względnie jego kasy mają wypłacać, lub

na czyjąś korzyść dopisywać, potrącać będzie uprawnionemu do odbierania stopy procentowej w §. 131 oznaczone na rachunek skarbu państwa i będzie takowe w myśl dalszych §§. 134 i 135 oddawał do kasy państwa.

Potrącanie takie skuteczniac mają:

1. Kasy a względnie biura płatnicze państwa, krajów i funduszków publicznych co do dochodów w §. 131, lit. a, c i d oznaczonych.

2. Kasy a względnie biura płatnicze powiatów i gmin, jakoteż przedsiębiorstw obowiązanych do składania rachunków publicznie:

- a) co do podległych opodatkowaniu odsetek i rent, od papierów wartościowych przez takowe emitowanych, bez względu, czy się je wypłaca drogą wykupu kuponów czyli też, jak się to dzieje z asygnatami kasowymi, w inny sposób;
- b) co do odsetek od wkładek oszczędności.

Dopóki ustawa z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51, o przedłużeniu przywileju Banku austriacko-węgierskiego będzie miała moc obowiązującą, postanowienie powyższe nie będzie stosowane do dochodów podatkowi rentowemu podlegających wypłacanych przez Bank austriacko-węgierski.

§. 134.

Kwoty tym sposobem w ciągu każdego kwartału potrącone, o ile nie były potrącone przez kasy państwa, oddawać należy w ciągu dni 14 po upływie tego kwartału do kasy, którą Zarząd skarbowy wskaże.

W tym samym terminie podawać należy do Władzy podatkowej pierwszej instancji, w której okręgu dochody były wypłacone, sumaryczny, podług grup zestawiony wykaz kwot potrąconych i odesłanych, a mianowicie czynić to mają także kasy państwa. Minister skarbu mocen jest wyznaczyć dłużnikom do potrącania obowiązany dłuższe terminy obrachunku i poczynić im ułatwienia pod względem wygotowania rzeczonych wykazów.

Władza podatkowa bada słuszność potrąceń, a gdyby były potrzebne dopłaty, w takim razie nakazem płatniczym, podającym zarazem powody, wzywa obowiązanego do potrącania i odsyłania, żeby takowe ściągnął.

§. 135.

Dłużnicy, w §. 133 oznaczeni, są odpowiedzialni za skutecznienie, właściwe obliczenie i odesłanie rzeczonych potrąceń. Gdyby sum potrąconych nie odesłali aż do upływu terminów ustawowych lub przez Ministra skarbu wyznaczonych, obowiązani są od kwot podatku potrąconych, ale nie odesłanych, opłacić odsetki za zwłokę ustanowione

w ustawie z dnia 9. maja 1870, Dz. u. p. Nr. 23 a względnie z dnia 23. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 26.

§. 136.

Gdy Władza podatkowa pierwszej instancji ma na zasadzie §. 135 od osób tamże wymienionych żądać wypłaty należitości, winna z podaniem powodów oznajmić im takowe nakazem płatniczym, od którego odwołać się można do Władzy skarbowej krajowej.

Należitości, których zapłacenie jest prawnie nakazane, ściągają mają te same organa i w taki sam sposób, jak są ściągane podatki bezpośrednie.

Także przepis ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31 o przedawnianiu się podatków, stosuje się do tej należitości tak samo jak do podatków bezpośrednich.

Postępowanie w takich razach, gdy podatek nie jest potrącany.

§. 137.

We wszystkich innych przypadkach prócz oznaczonych w §. 133 podatek rentowy wymierzany będzie przez tę Władzę podatkową pierwszej instancji, w której okręgu kontrybuent stale mieszka a względnie (§. 132, ustęp 2 i 3), w której okręgu podatek ma być brany na przepis a to według następujących postanowień.

Zeznania.

§. 138.

Co do wszystkich dochodów, podatki rentowemu podlegających, z wyjątkiem tych, od których podatek ma być przez dłużnika potrącany (§. 133), winni kontrybucenci podawać swoje zeznania albo piśmiennie podług wzoru, który drogą rozporządzenia będzie przepisany albo ustnie do protokołu, u tej Władzy podatkowej, która jest właściwą do odbierania zeznań tyczących się podatku dochodowego osobistego (§. 176).

Zeznanie zawierać winno szczegółowe oznaczenie dochodów podatki podlegających a w szczególności, czy to są dochody pobierane w pieniądzu czy w naturze, użytkowanie rzeczy, czy jakiegokolwiek inne świadczenia, tudzież ma być podane nazwisko, stan i miejsce zamieszkania kontrybucenta, jakoteż, gdyby dochodu nie stanowiły odsetki eskomptowe, także oznaczenie dłużnika. Co do wierzytelności kapitałowych podać należy kwotę kapitału i stopę procentową, co do uplatek rocznych ogólną sumę uplatek rocznej, jakoteż zawartą w niej

kwotę amortyzacji; nakoniec podać należy potrącenia, do jakich kontrybucent rości sobie pretensję (§. 130).

Z zastrzeżeniem postanowienia następującego §. 139 zeznanie podawać należy corocznie do właściwej Władzy podatkowej w tym samym czasie, w którym podawane być mają zeznania do podatku osobistego dochodowego.

§. 139.

Od składania zeznań w §. 138 oznaczonych uwolnieni są, o ile Władza podatkowa nie wezwie ich osobno żeby to uczynili, ci kontrybucenci, którzy

1. opłacali już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,
2. nie zmienili w tym czasie swojej siedziby i
3. nie uzyskali pomnożenia dochodów.

Podatek wymierza się w tym razie tak samo, jak gdyby osoby rzeczzone oświadczyły w zeznaniu, że pobierają dochody tej samej wielkości co w roku poprzednim.

§. 140.

Władza podatkowa ma prawo wezwać osoby, co do których mniema, że pobierają dochody podatki rentowemu podlegające, żeby złożyły zeznanie w terminie najmniej ośmiodniowym. Jeżeli osoba taka nie pobiera dochodu podlegającego podatki rentowemu, winna złożyć deklarację, że według swego najlepszego przekonania nie pobiera dochodów podatki rentowemu podlegających a względnie, że takowych nie pobierała w okresie (§. 128), w którym powstaje powinność opłacania podatku.

§. 141.

Władza podatkowa badać ma zeznania pod względem formy i treści. Takowa ma prawo żądać od kontrybucenta osobistego wykazania dochodów podatki rentowemu podlegających, jakoteż przedstawienia dokumentów, na których takowe się opierają i wezwać go, aby się stawił w celu ustnego przesłuchania.

Jest obowiązana oznajmić kontrybucentowi jakie ma wątpliwości co do rzetelności zeznania i żądać objaśnień.

§. 142.

Jeżeli kontrybucent nie wniesie przepisanego zeznania w ustanowionym terminie lub jeśli nie uczyni zadość otrzymanemu wezwaniu, żeby udzielił

wyjaśnień, Władza podatkowa może wymierzyć podatek z urzędu na podstawie materyałów pomocniczych jakimi rozporządza.

Zanim jednak podatek wymierzony zostanie w taki sposób, wystosować należy do kontrybuenta wezwanie, z wyraźnym nadmienieniem o tym skutku prawnym, żeby w terminie najmniej ośmiodniowym uczynił zadość otrzymanym poleceniom.

Postanowienie powyższe nie uchyla możności ukarania kontrybuenta za zaniechanie wniesienia zeznania, jakoteż prawa Władzy podatkowej przesłania mu nakazu z zagrożeniem karami porządkowymi.

§. 143.

Wymiar z podaniem powodów oznajmia się kontrybuentowi nakazem płatniczym, przeciw któremu wolno odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

Rekurs niema skutku odwołczego ani co do zapłacenia podatku wziętego na przepis, ani co do środków użytych w celu ściągnięcia onegoż.

Terminy płatności.

§. 144.

O ile podatek rentowy nie ma być płacony w sposób oznaczony w §. 133, płacić go należy w dwóch równych ratach dnia 1. czerwca i dnia 1. grudnia.

Powstanie i ustanie powinności podatkowej; zmiany w ciągu roku podatkowego.

§. 145.

Osoby nowo wstępujące w powinność podatkową, wciągać należy zwyczajnie od początku roku, który nastąpi po zajściu stosunków powinności podatkową uzasadniających.

Jeżeli jednak powinność podatkową uzasadnia wprowadzenie się do obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, wciąga się nowego kontrybuenta już od początku miesiąca, który po wprowadzeniu się nastąpi. Kontrybuenti tacy winni w przeciągu dni 14 przesłać do właściwej Władzy podatkowej uwiadomienie z dołączeniem zeznania, w którym podać mają renty stałe, jakie w ciągu pozostałej części roku podatkowego będą pobierali. Za podstawę do wymierzenia podatku wziąć należy tak co do stałych, jak i co do zmiennych dochodów tę kwotę, która w pozostałej części roku będzie płatna. Podatek rentowy od zmiennych dochodów wymierza się razem z takimże podatkiem na rok następny. Zeznanie na rok następny należy odpowiednio uzupełnić.

§. 146.

Ustanie powinności podatkowej przez wyprowadzenie się z obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, albo — co do rent dożywotnich i tym podobnych — przez śmierć uprawnionego do poboru, uwzględnić należy od następującego miesiąca.

Jeżeli jednak dochody podlegające podatkowi rentowemu, które kontrybuent pobierał, w skutek jego śmierci nie całkiem przestają płynąć, podatek wzięty mu na przepis opłacić mają dziedzice za pozostałą część roku podatkowego w stosunku pozostającej im do odpadłej części dochodu.

Dopóki osoby powołane do dziedziczenia spadku nie wejdą w używanie onegoż, spadek leżący poddawać należy także w następnych latach podatkowych opodatkowaniu w stosunku dochodu jaki pozostał.

§. 147.

W celu uzyskania w myśl §. 146, ustęp 1, odpisania podatku rentowego wziętego na przepis, uwiadomić należy właściwą Władzę podatkową o wprowadzeniu się w przeciągu dni czterestu.

O śmierci kontrybuenta dziedzice donosić mają tylko w takim razie a to w ciągu trzech miesięcy, jeżeli w myśl §. 146, ustęp 2, zamierzają starać się o to, żeby im zmniejszono podatek od spadku, który mają nadal opłacać.

Jeżeli doniesienie nadejdzie dopiero później, podatek zostanie odpisany a względnie zmniejszony dopiero od początku tego miesiąca, który nastąpi po nadejściu doniesienia.

§. 148.

Podatek, który w myśl §. 145, ustęp 2, ma być brany na przepis, wymierza, tudzież o odpisaniu lub znizeniu podatku na zasadzie §. 146 decyduje Władza podatkowa pierwszej instancji, od której orzeczenia odwołać się można do Władzy skarbowej krajowej.

§. 149.

Wyjąwszy przypadki oznaczone w §§. 145 i 146 zmiany, jakie w ciągu roku podatkowego zajdą w wysokości dochodów kontrybuenta podatkowi rentowemu podlegających lub w jakichkolwiek innych stosunkach onegoż, nie pociągają za sobą żadnej zmiany w podatku, który za ów rok podatkowy ma być opłacony, lecz uwzględniają się dopiero przy wymierzaniu podatku na następne peryody rozkładu.

Odpowiedzialność za podatek.**§. 150.**

Podatkowi rentowemu i należyciom pobocznym służy ustawowe prawo zastawu na tych dochodach podatkowi podlegających, od których podatek ma być płacony.

Odpowiedzialności poszukuje się na obowiązującym do wypłacania odpowiedzialnych dochodów, w taki sposób, że temuż oznajmia się sumę odnośnej zaległości podatku rentowego z poleceniem, żeby dalsze wypłaty odnośnych dochodów wstrzymywał dopóty, dopóki kwota zatrzymana nie okaże się dostateczną na pokrycie oznajmionej zaległości podatku rentowego i należyciom pobocznych. Według dnia tego oznajmienia oceniać należy także porządek następstwa ustawowego prawa zastawu.

Kwoty zatrzymane wydać należy na żądanie egzekutorom podatku za kwitem urzędowym.

Dłużnik, któryby zaniedbał wykonać otrzymane polecenie, jest osobiście odpowiedzialny za zapłacenie tych kwot, które omieszkiał zatrzymać.

Uskutecznianiu dalszej wypłaty dochodów podatkowi rentowemu podlegających równa się kompensata tych ostatnich wzajemną pretensją, nabytą po oznajmieniu zaległości podatkowej.

§. 151.

Wypłaty, na zasadzie odpowiedzialności w §. 150 oznaczonej, wymagane od dłużników tamże wzmiankowanych, oznajmiać im będzie Władza podatkowa pierwszej instancji nakazem płatniczym, od którego odwołać się można do Władzy skarbowej krajowej.

Wypłaty nakazane prawomocnie ściągać mają te same organa i w taki sam sposób, jak podatki bezpośrednie.

Także przepisy ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31, stosują się do tej należyci tak samo, jak do podatków bezpośrednich.

§. 152.

Postanowienia §§. 145 do 151 nie stosują się do podatku rentowego w §. 133 oznaczonego.

Rozdział IV,**o podatku dochodowym osobistym i podatku pensyjnym od wyższych płac służbowych.****Kontrybuenci.****§. 153.**

Podatkowi dochodowemu osobistemu podlegają osoby fizyczne niżej oznaczone:

1. Obywatele królestwi krajów w Radzie państwa reprezentowanych:

- a) jeżeli mieszkają w tychże krajach, co do całego swego dochodu;
- b) jeżeli nie mieszkają w tych krajach, co do całego dochodu, jaki czerpią z obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje;

2. Osoby nie będące obywatelami tych krajów:

- a) jeżeli mieszkają stale w obszarze, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, albo przebywają tam dla zarobku, lub w ogóle dłużej niż rok, co do dochodu, jaki w tych krajach zarabiają, albo do tych krajów sprowadzają. Jednakże dochód płynący z kraju, nie należącego do obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, uwalnia się od opodatkowania, jeżeli będzie udowodnione, że podlega już podatkowi dochodowemu lub innemu tego rodzaju;
- b) oprócz przypadków pod a) oznaczonych, jeżeli posiadają w tych krajach realności lub wierzytelności na realnościach tutejszo-krajowych zhipotekowane, lub majątek do tych krajów wziętem powiercznym, przymusem zachowywania lub jakimibądź innemi przepisami przywiązany, albo mają w tych krajach przedsiębiorstwo lub zysk przynoszące zatrudnienie, lub są uczestnikami takiego zatrudnienia lub przedsiębiorstwa, albo pobierają z kasy państwa pensję lub emeryturę, co do dochodu z tych źródeł czerpanego.

Posiadania akcyj, zapisów udziałowych i tym podobnych papierów wartościowych nie uważa się za uczestnictwo w przedsiębiorstwie w myśl powyższego ustępu.

Podatkowi dochodowemu osobistemu podlegają nadto dziedzictwa leżące a to w myśl postanowień w §. 229 zawartych.

Uwolnienia.

§. 154.

Uwolnieni są od podatku dochodowego osobistego:

1. Cesarz.

2. Członkowie rodziny cesarskiej co do apanaży.

3. Reprezentanci dyplomatyczni przy c. i k. Dworze uwierzytelnieni i konsulowie zawodowi mocarstw zagranicznych nie posiadający obywatelstwa austriackiego, tudzież ich urzędnicy i słudzy, których takowi używają wyłącznie do czynności poselstwa lub konsulatu albo w swoich stosunkach rodzinnych, o ile są cudzoziemcami, co do wszelkiego dochodu jaki czerpią nie ze źródeł w §. 153, ustęp 2, lit. b) wzmiankowanych.

4. Te osoby, którym prawo do uwolnienia od podatku dochodowego osobistego służy na podstawie traktatów lub innych zasad międzynarodowych.

5. Osoby pobierające pensje przywiązane do orderu Maryi Teresy, medali wojskowych za waleczność i dodatki za rany, co do tych pensji i dodatków.

6. Oficerowie (audytorowie, lekarze wojskowi, rachmistrze oddziałowi), kapelani i szeregowcy siły zbrojnej co do swoich płac w czynnej służbie; jeżeli osoby te oprócz dochodu uwolnionego od podatku mają jeszcze inny, w takim razie celem osądzenia jaka stopa podatkowa ma być do tego ostatniego dochodu zastosowana, lub czy tenże ma być również uwolniony od podatku w myśl §. 155, należy dochody uwolnione wliczyć do ogólnego dochodu kontrybuenta.

7. Wszelkie inne osoby wojskowe tudzież osoby cywilne podczas uruchomienia wcielone do służby w zarządzie wojskowym, co do płac służbowych, jakie w ciągu uruchomienia z etatu wojskowego według przepisów pobierają.

§. 155.

Nadto uwolnione są od podatku dochodowego osoby, których przychód całkowity, za rok obliczony, nie przenosi kwoty 600 zł.

Do osób w §. 153 l. 1 b) i l. 2 b) wymienionych stosuje się postanowienie to tylko w tym razie, jeżeli udowodnią, że cały ich dochód, łącznie z kwotą według ustawy niniejszej podatkowi nie podlegającą, nie przewyższa kwoty od podatku wolnej.

Suma podstawowa opodatkowania.

§. 156.

Dochody stałe poddawać należy opodatkowaniu w tej sumie, jaką rzeczywiście wynosiły w ostatnim

roku przed rokiem podatkowym, te zaś, których suma nie da się oznaczyć lub zmienne, według średniej z ostatnich trzech lat.

Jeżeli dochody tego ostatniego rodzaju nie płynęły przez tak długi czas, lub jeżeli stałe nie istniały jeszcze przez cały rok, policzyć je należy według średniej z okresu ich istnienia, lub też według przypuszczalnego rocznego przychodu.

Według tych samych zasad obliczać należy wydatki, które mogą być potrącane.

Jeżeli zamknięcia rachunkowe kontrybuenta nie schodzą się z rokiem kalendarzowym, uskutecznić należy obrachunek na jego życzenie według lat gospodarki (bilansowych).

W pierwszych latach rozkładu podatku według ustawy niniejszej dozwolone są następujące wyjątki od prawideł przepisanych w pierwszym ustępie co do obliczania dochodów nieoznaczonych lub zmiennych:

a) dochody z posiadanych gruntów i budynków poddawać należy opodatkowaniu przy pierwszym rozkładzie, jaki według ustawy niniejszej nastąpi, w sumie średniej z ostatnich dwóch lat;

b) wszelkie inne dochody tego rodzaju liczyć należy przy pierwszym rozkładzie, jaki według ustawy niniejszej nastąpi, w takiej sumie, jaką w poprzednim roku rzeczywiście wynosiły, przy drugim rozkładzie zaś w sumie średniej z ostatnich dwóch lat.

Przy obliczeniu przecięcia stanowią brane na uwagę lata o tyle całość, że straty jednego roku, mają być potrącone od zysków z lat innych.

§. 157.

Celem nałożenia podatku dochodowego osobistego dolicza się do dochodu głowy gospodarstwa domowego dochód członków tegoż gospodarstwa.

Wyjątek od tego dozwolony jest tylko w takim razie, jeżeli będzie udowodnione, że dochód taki nie wpływa do wspólnego gospodarstwa. W tym ostatnim przypadku dochód ów ma być osobno opodatkowany.

Pobocznych krewnych głowy gospodarstwa domowego, tudzież osób przyjętych do czynności służbowych w gospodarstwie z pensją lub zarobkiem, jakoteż stołowników, odnajemców mieszkania i nocujących nie dolicza się do członków gospodarstwa.

Dochód małżonki, nie żyjącej w wspólnym gospodarstwie z małżonkiem, jakoteż dochody tych członków rodziny, których zaopatrywanie nie ciąży na głowie rodziny, poddać należy opodatkowaniu oddzielnie.

Te kwoty, które jedno z małżonków płaci drugiemu, nie żyjącemu z niem w wspólnym gospodarstwie, jakoteż te, które rodzice dają na utrzymanie dzieciom nie żyjącym z nimi we wspólnym gospodarstwie, wlicza się w opodatkowany dochód odbiorców tylko wtedy, jeżeli opłata opiera się na osobnym tytule prawnym.

Tylko w ostatnim wypadku należy taki datek potrącać w myśl §. 160 l. 6 przy obliczaniu dochodu obowiązującego do opłacania podatku.

§. 158.

We wszystkich innych przypadkach, gdy dochód służy wspólnie kilku osobom, część przypadającą z tego ogólnego dochodu na każdego z osobna uczestnika, uważać należy za osobny dochód opodatkowaniu podlegający. Jeżeli udziałów nie podobna stwierdzić, przyjęć należy, że dochód dzieli się na równe części.

Te same zasady stosują się wtedy, gdy członkowie korporacji są zaopatrywani z jej ogólnego dochodu a oznaczone części takowego nie są im jako własny ich dochód przydzielane.

Zeznania dochodu.

§. 159.

Za dochód uważa się sumę wszelkich wpływów każdego z osobna kontrybuenta w pieniądzu lub w wartościach pieniężnych z doliczeniem wartości najmu mieszkania we własnym domu lub w ogóle mieszkania bezpłatnego, jakoteż wartości plodów własnej gospodarki i własnego przedsiębiorstwa przemysłowego w gospodarstwie domowym spożywanych, tudzież wszelkich wpływów w naturze po strąceniu wydatków łożonych na uzyskanie, zabezpieczenie i konserwację tych dochodów, jakoteż odsetek od długów, także o ile nie należą do wydatków dopiero co oznaczonych — a to stosownie do postanowień niżej zamieszczonych (§§. 160—171).

Dochody nadzwyczajne, jako dziedzictwa, kapitały ubezpieczone na życiu, darowizny itp. świadczenia bezpłatne, nie stanowią dochodu podległego opodatkowaniu.

Zyski z sprzedaży przedmiotów majątku dolicza się do dochodu tylko w takim razie, jeżeli sprzedaż

nastąpiła w obrocie przedsiębiorstwa zarobkowego lub w wykonaniu interesu spekulacyjnego.

Potrącenia.

§. 160.

Przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu potrącać należy z wpływów następujące wydatki:

1. Wszelkie wydatki łożone na uzyskanie, zabezpieczenie i zatrzymanie dochodu, w szczególności zaś wydatki administracyjne, obrotowe i koszty konserwacji, do których zaliczają się także odpisania odpowiednie stosownemu zmniejszeniu się wartości inwentarza lub materiału obrotowego, jakoteż wynikię z obrotu straty na isciżnie, na kursie i tym podobne.

Za koszty obrotu i konserwacji należy uważać w szczególności wydatki na utrzymanie lub odbudowę budynków gospodarczych, mieszkań dla robotników i inne budowy służące doprowadzenia lub utrwalenia obrotu (tamy, mury, ploty, drogi, mosty, studnie, wodociągi, śluzy, zakłady odwodnienia) również wydatki na utrzymanie i uzupełnienie żywego i martwego inwentarza w gospodarstwie.

Gdyby powstały wątpliwości co do wysokości poczynionych odpisów, należy je ustalić przez biegłych.

2. Premie asekuracyjne za ubezpieczenie od szkód wszelkiego rodzaju.

3. Premie asekuracyjne płacone za ubezpieczenie kontrybuenta na wypadek śmierci lub dożycia, o ile nie przenoszą kwoty 100 zł. rocznie.

Jeżeli atoli także małżonka i dzieci kontrybuenta są ubezpieczeni, suma wszystkich premii asekuracyjnych, którą wolno potrącić, wynosić może aż do 200 zł. Jednakże premie wolno potrącać tylko w takiej sumie, jaka wypadnie po odliczeniu a według okoliczności dopisaniu udziału w zysku (dywidendy) i stanowi czystą premię. Premii tontinowych i półtontinowych (ubezpieczenia z gromadzeniem zysku) nie wolno potrącać.

4. Opłaty do kas ubezpieczenia na wypadek choroby, przygody, dla starców, inwalidów, do kas wdowich, sierocych, emerytalnych lub do zakładów tego rodzaju, o ile na zasadzie ustawy lub kontraktu kontrybuent jest obowiązany przystąpić do zakładu ubezpieczenia i wносить te opłaty.

5. Podatki bezpośrednie przez kontrybuenta opłacane, z wyjątkiem podatku dochodowego osobistego, dodatki do podatków bezpośrednich, podatki

krajowe, powiatowe, gminne i wszelkie inne podatki lub zastępujące takowe opłaty konkurencyjne na cele publiczne, ciężary patronatu tudzież te opłaty pośrednie, które zaliczać należy do wydatków przedsiębiorstwa.

6. Odsetki od długów przedsiębiorstwa i prywatnych, jakoteż wszelkie inne ciężary na szczególnych tytułach prawnych oparte, a trwale zmniejszające dochód; wszystkie jednak tylko w takim razie, jeżeli mogą być wiarogodnie udowodnione.

§. 161.

Potrącenia w §. 160 oznaczone, tylko o tyle są dozwolone, o ile nie tyczą się źródeł dochodu nie podlegających podatkowi dochodowemu osobistemu.

Co do dochodów, jakie z obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, pobierają osoby gdzie indziej mieszkające, (§. 153, l. 1 b) i l. 2 b) dozwolone są tylko potrącenia, dotyczące się tutejszo-krajowych źródeł dochodu lub opierające się na długach zaciągniętych na rzecz tego zarobku.

§. 162.

W szczególności nie kwalifikują się do potrącenia:

1. Sumy użyte na ulepszenie i pomnożenie majątku, jako to lokacje kapitału, wkłady na rozszerzenie przedsiębiorstwa, na upłatę długów, jakoteż na ulepszenia, których nie można uważać za niezbędne w dobrem gospodarstwie i dające pokryć się dochodami obrotowymi.

2. Straty, które dotyczą jedynie iściznę majątku.

3. Odsetki od własnego kapitału kontrybuenta włożonego w przedsiębiorstwo.

4. Wydatki na koszt mieszkania i utrzymania kontrybuenta, jakoteż jego rodziny i służby do osobistych posług utrzymywanej, tudzież wartość pieniężna płodów i towarów własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego zużywanych w tychże celach. Koszta wyżywienia członków rodziny zatrudnionych stale we własnym gospodarstwie, wliczać należy w koszty obrotowe (§. 160).

Darowizny, podarki, wsparcia i tym podobne świadczenia bezpłatne, o ile takowe w myśl §. 160, l. 1 nie mogą być zaliczone do wydatków, które ponosić trzeba dla uzyskania dochodu.

Postanowienia szczególne dotyczące się osobnych gałęzi dochodu.

§. 163.

Za dochód z posiadłości gruntowej, w której sam posiadacz gospodaruje, uważać należy czystą

intratę ekonomiczną, uzyskiwaną rzeczywiście z całej gospodarki rolnej i leśnej, jakoteż z innych gałęzi produkcji i praw z posiadłością gruntową połączonych, podatkowi zarobkowemu nie podlegających (prawo rybołówstwa, myśliwstwa itp.)

Za dochód z posiadłości gruntowych puszczo-nych w dzierżawę lub z puszczo-nych w dzierżawę praw do posiadłości gruntowej przywiązanych, uważa się czynsz dzierżawny rzeczywiście pobierany, z doliczeniem wartości pieniężnej świadczeń pobocznych dzierżawcy bądź w naturze, bądź jakichkolwiek innych, tudzież użytków, jakie puszczo-żawę sobie zastrzegł a po strąceniu

1. ciężarów potrącalnych, puszczo-żawcy w dzierżawę pozostających,

2. darowanych części czynszu z powodu kłesk żywiołowych, nieurodzaju itp.,

3. równoważnika zużycia przedmiotu wydzier-żawionego,

pod tym jednak względem zostawia się komisjom szacunkowym i rekursowym zupełną wolność sądu.

§. 164.

Dochód z budynków wymierzać należy według czystej intraty z czynszu rzeczywiście uzyskiwanej, gdyby zaś budynek był przez samychże posiadaczy zamieszkiwany lub w inny sposób używany, albo też innym osobom bezpłatnie do używania zostawiony, podług czystej wartości użytkowej, jaką budynek lub używane części onegoż przedstawiają ze względu na ich jakość i położenie, tudzież na stosunki najmu, obrotu i zamieszkania domu, miejsca lub okolicy i ze względu na czas ich rzeczywistego używania.

Jeżeli posiadacz używa budynku lub części budynku do celów rolniczych, leśniczych lub przemysłowych (także na bezpłatne mieszkania dla robotników i sług), w takim razie nie bierze się w rachubę ich wartości użytkowej ani przy obliczaniu dochodu ani przy obliczaniu odnośnych kosztów obrotowych.

Budynki przeznaczone na cele nauki, wychowania, dobroczynności i zarządu publicznego, o ile uwolnione są od podatku budynkowego, pomijają się przy stwierdzaniu dochodu podlegającego podatkowi.

§. 165.

Dochód roczny z przedsiębiorstw przemysłowych i zatrudnień samoistnych, przez które w szczególności rozumieją się wszelkie podatkowi zarobkowemu powszechnemu podlegające przemysły, zatrudnienia, jakoteż dzierżawy, oblicza się w ten sposób,

że z dochodu potrąca się wszelkie wydatki obrotowe w rozmiarze w §§. 160 do 162 oznaczonym.

Zysk rzeczywiście osiągnięty z interesów zawartych w celach spekulacyjnych i z udziału w takich interesach, po strąceniu strat, jeżeli je poniesiono, obliczać należy według zasad służących do obliczenia dochodu z handlu i przemysłu a to nawet co do tych kontrybuentów, którzy nie należą do trudniących się handlem i przemysłem i nie podlegają podatkowi zarobkowemu powszechnemu.

§. 166.

Do dzierżaw rolnych stosują się odpowiednio postanowienia zawarte w §. 163, ustęp 1.

Co do wszelkich dzierżaw potrącać należy zapłacony czynsz dzierżawny, łącznie z wartością wszelkich innych świadczeń pobocznych na dzierżawcę włożonych a po wyłączeniu takiej kwoty, jaka przypada na mieszkanie przez dzierżawcę lub jego rodzinę używane.

§. 167.

Dochód z plac służbowych i zarobniczych jakoteż emerytur obejmuje w szczególności:

1. Pensye, dodatki osobiste, dodatki służbowe, remuneracye i wszelkie inne należitości pod jakąkolwiek nazwą istniejące, z góry ustanowione (stałe) wpieniądach lub w naturze, pobierane przez urzędników, oficyalistów i sług państwa, korporacyi i zakładów publicznych, jakoteż wszelkich stowarzyszeń i towarzystw; nakoniec przez urzędników i sług prywatnych wszelkiego rodzaju.

2. Dopłaty wyznaczone na utrzymanie księżom świeckim i członkom regularnym zakonów (§. 158, ustęp 2) ze skarbu państwa, z funduszków publicznych lub od gmin, mianowicie uzupełnienia kongruy.

3. Wszystkie inne pożytki przynależące się osobom w punkcie 1 i 2 wymienionym, na zasadzie ich stosunku służbowego lub stanowiska zawodowego lub ze względu na takowe przypadające korzyści, jakoto tantiemy, taksy obecności, czesne, taksy egzaminacyjne, opłaty stuły, zapłaty ugodowe i od sztuki, prowizye itp. (wpływy zmienne).

4. Emerytury i place na zaopatrzenie wszelkiego rodzaju, jakie pobierają osoby w punkcie 1 i 2 wymienione, tudzież oficerowie po czasowem lub stałem przeniesieniu w stan spoczynku lub po wystąpieniu z innych przyczyn z czynnej służby, tudzież place tego rodzaju, jakie wdowy i sieroty po rzeczonych osobach pobierają od służbodawcy albo też z funduszu i kas, do których służbodawcy wnoszą dopłaty.

Dochody oficerów zostających na urlopie z placą poczekalną, nie zaliczają się do rzędu tych, które tutaj są wyszczególnione.

§. 168.

Wynagrodzenia za wydatki służbowe nie stanowią dochodu podlegającego opodatkowaniu. O ile dodatki z powodu urzędowania, ryczałty na kosza podróży, dyety i tym podobne należitości urzędników rządowych, mają być uważane za wynagrodzenia na wydatki służbowe, postanowione będzie drogą rozporządzenia.

Jeżeli należitości służbowe przeznaczone są w części na pokrywanie wydatków jakich służba wymaga, potrącać należy z sumy onychże wydatków służbowy rzeczywiście pokrywany.

Należitości w naturze liczyć potrzeba według cen rzeczywistych.

§. 169.

Do dochodu z majątku w kapitałach należą:

1. Wszelkie dochody podlegające podatkowi rentowemu (§§. 124 do 126);

2. te odsetki, renty i wszelkie inne przychody z kapitałów lub praw użytkowania, które uwolnione są od opłacania podatku rentowego i nie są już objęte jednym z poprzedzających §§. 163 do 167; w szczególności należą tu odsetki i renty od obligacyi powszechnego długu państwa; odsetki od obligacyi i pożyczek szczególnymi ustawami od podatku uwolnionych a mianowicie obligacyi rządowych, funduszowych i stanowych, pożyczek krajowych, powiatowych, gminnych i wszelkich innych; odsetki od wkładek w pocztowych kasach oszczędności; odsetki i dywidendy od wszelakiego rodzaju akcyi, akcyi pierwszeństwa, udziałów gwareckich (kuksów), wkładek w przedsiębiorstwa, udziałów w stowarzyszeniach itp.; odsetki od obligacyi pierwszeństwa i pożyczek hipotecznych oznaczone w §. 94, lit. c); odsetki i dywidendy od papierów wartościowych zagranicznych wszelkiego rodzaju i od wszelkich kapitałów za granicą ulokowanych.

§. 170.

O ile papiery wartościowe nie należą do kapitału obrotowego przedsiębiorstwa kupieckiego, nie bierze się na uwagę podniesienia się lub spadku wartości ich obiegowej przy obliczaniu dochodu z tychże papierów.

Atoli zyski rzeczywiście osiągnięte przez skuteczną w celach spekulacyjnych sprzedaż papierów wartościowych, wierzytelności, rent itp. mają być do dochodu doliczone z potrąceniem strat jakieby w interesach tego rodzaju poniesiono.

§. 171.

Nakonec odsetki, zawarte w wierzytelnościach kapitałowych nieoprocentowanych, które jednak zwrócone być mają w sumie większej od tej, w jakiej były dane, doliczają się do dochodu tego roku, w którym je razem z kapitałem odebrano.

Wymiar podatku.

§. 172.

Podatek dochodowy osobisty wynosi rocznie od dochodu

	nad:	aż do, włącznie:	podatek:
	zł.	zł.	zł. c.
1. Stopień	600	625 . . .	3.60
2. "	625	650 . . .	4.—
3. "	650	675 . . .	4.40
4. "	675	700 . . .	4.80
5. "	700	750 . . .	5.40
6. "	750	800 . . .	6.—
7. "	800	850 . . .	6.80
8. "	850	900 . . .	7.60
9. "	900	950 . . .	8.40
10. "	950	1.000 . . .	9.20
11. "	1.000	1.100 . . .	10.—
12. "	1.100	1.200 . . .	12.—
13. "	1.200	1.300 . . .	14.—
14. "	1.300	1.400 . . .	16.—
15. "	1.400	1.500 . . .	18.—
16. "	1.500	1.600 . . .	20.—
17. "	1.600	1.700 . . .	22.—
18. "	1.700	1.800 . . .	24.—
19. "	1.800	1.900 . . .	27.—
20. "	1.900	2.000 . . .	30.—
21. "	2.000	2.200 . . .	34.—
22. "	2.200	2.400 . . .	39.—
23. "	2.400	2.600 . . .	44.—
24. "	2.600	2.800 . . .	49.—
25. "	2.800	3.000 . . .	55.—
26. "	3.000	3.300 . . .	62.—
27. "	3.300	3.600 . . .	71.—
28. "	3.600	3.900 . . .	80.—
29. "	3.900	4.200 . . .	90.—
30. "	4.200	4.600 . . .	101.—
31. "	4.600	5.000 . . .	114.—
32. "	5.000	5.500 . . .	129.—
33. "	5.500	6.000 . . .	146.—
34. "	6.000	6.500 . . .	163.—
35. "	6.500	7.000 . . .	181.—
36. "	7.000	7.500 . . .	199.—
37. "	7.500	8.000 . . .	217.—
38. "	8.000	8.500 . . .	235.—
39. "	8.500	9.000 . . .	253.—
40. "	9.000	9.500 . . .	272.—
41. "	9.500	10.000 . . .	291.—
42. "	10.000	11.000 . . .	319.—

nad: aż do, włącznie: podatek:

zł. zł. zł.

43. Stopień	11.000	12.000 . . .	357
44. "	12.000	13.000 . . .	395
45. "	13.000	14.000 . . .	433
46. "	14.000	15.000 . . .	471
47. "	15.000	16.000 . . .	510
48. "	16.000	17.000 . . .	550
49. "	17.000	18.000 . . .	590
50. "	18.000	19.000 . . .	630
51. "	19.000	20.000 . . .	670
52. "	20.000	22.000 . . .	730
53. "	22.000	24.000 . . .	800
54. "	24.000	26.000 . . .	880
55. "	26.000	28.000 . . .	960
56. "	28.000	30.000 . . .	1.040
57. "	30.000	32.000 . . .	1.125
58. "	32.000	34.000 . . .	1.212
59. "	34.000	36.000 . . .	1.300
60. "	36.000	38.000 . . .	1.390
61. "	38.000	40.000 . . .	1.482
62. "	40.000	42.000 . . .	1.574
63. "	42.000	44.000 . . .	1.668
64. "	44.000	46.000 . . .	1.764
65. "	46.000	48.000 . . .	1.860

Od dochodu nad 48.000 zł. aż do 100.000 zł. włącznie wzrastają stopnie o 2000 zł. a podatek o 100 zł.; od dochodu nad 100.000 zł. aż do 105.000 zł. włącznie podatek wynosi 4650 zł.; od dochodu nad 105.000 zł. wzrastają stopnie o 5000 zł. a podatek o 250 zł.

Podatek jednak wymierzać należy w taki sposób, żeby z dochodu wyższego stopnia po strąceniu podatku nie zostawało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego dochodu najbliższego niższego stopnia po strąceniu podatku na ten ostatni przypadającego.

O ile na zasadzie postanowień §. 153, l. 1, lit. b) i l. 2, i §. 115, ustęp 2 dochód wynoszący 600 zł. lub mniej poddaje się opodatkowaniu, stopnie dochodu maleją o 25 zł. a podatek, o 15 c

§. 173.

Jeżeli głowa gospodarstwa domowego, której dochód nie przenosi 2000 zł., ma do zaopatrywania oprócz swojej małżonki więcej niż dwóch członków rodziny, nie pobierających oddzielnego własnego dochodu, w takim razie z dochodu głowy gospodarstwa domowego potrąca się jedną dwudziestą część na każdego tego rodzaju członka rodziny ponad ilość wyżej oznaczoną. Przytem bez względu na wysokość potrącenia stopa podatkowa winna być zawsze obniżoną najmniej o jeden stopień.

Jeżeli jednak jedno z małżonków lub inny członek rodziny uzyska dochód z pracy, który do dochodu głowy gospodarstwa domowego, stosownie do §. 157 ma być wliczany, w takim razie za każdego takiego członka rodziny potrąca się z dochodu podległego opodatkowaniu a to bez względu na ilość członków rodziny, kwotę 250 zł., lub, jeżeli doliczany jego dochód z pracy wynosi mniejszą kwotę, tę mniejszą kwotę.

Członkowie rodziny, podlegający powyższemu postanowieniu, równie jak ci, których wyżywienie potrąca się z dochodu podlegającego opodatkowaniu na zasadzie §. 162 l. 4, nie liczą się już przy stosowaniu pierwszego ustępu niniejszego paragrafu.

Jeżeli dochód policzalny, w skutek powyższych potrąceń pozostały, wynosi nie więcej jak 600 zł., obowiązek opłacania podatku dochodowego przestaje istnieć.

§. 174.

Przy rozkładaniu dozwolone jest uwzględnianie stosunków szczególnie utrudniających opłacalność kontrybuenta, o ile takowe już na zasadzie §. 173 nie były wzięte na uwagę; mianowicie, jeżeli dochód opodatkowany nie przenosi 5000 zł. wolno w takich okolicznościach zniżyć stopę podatkową najwięcej o trzy stopnie.

Za stosunki tego rodzaju uważa się jedynie ciężary nadmierne z powodu utrzymania i wychowania dzieci, z powodu obowiązku utrzymania niezasobnych krewnych, z powodu trwałej choroby zadłużenia i szczególnych przygód, tudzież powołania do służby wojskowej (mobilizacya, ćwiczenia polowe lub służbowe).

Kontrybuenti trzech pierwszych klas mogą nawet być całkiem uwolnieni od podatku z tych powodów.

Jeżeli komisya robi użytek z nadanych jej niniejszem upoważnień, winna w orzeczeniu swoim wyszczególnić dokładnie okoliczności, które ją do tego skłoniły.

Uchwały, któremi przyznane być ma zniżenie stopy podatkowej o więcej niż jeden stopień lub uwolnienie od podatku kontrybuenta wyższego niż pierwszego stopnia, mogą być wydane tylko wówczas, jeżeli dwóm trzecim części głosów.

§. 175.

Dla kontrybuentów, którzy oprócz dochodu podlegającego podatkowi dochodowemu osobistemu według niniejszego rozdziału, pobierają także dochód owego rodzaju, który w §. 154, l. 6 jest oznaczony,

obliczyć należy jaka część stopy podatkowej, całemu dochodowi kontrybuenta odpowiedniej, przypada stosunkowo na dochód podlegający opodatkowaniu. Tacy kontrybuenti opłacać mają podatek według stopy podatkowej najbliższej temu dochodowi, jaki ma być opodatkowany.

Miejsce opodatkowania.

§. 176.

Podatek dochodowy osobisty wymierza się i bierze na przepis zwyczajnie tam, gdzie osoba podlegająca opodatkowaniu ma stałą siedzibę.

Jeżeli jest więcej okręgów szacunkowych tego samego kontrybuenta, wymierza się i bierze na przepis podatek w tym okręgu szacunkowym, w którym ów kontrybuent opłaca największą kwotę podatków bezpośrednich.

Obywateli krajów w Radzie państwa reprezentowanych, nie mających stałej siedziby w tychże krajach, opodatkowuje się w okręgu szacunkowym gminy przynależności; nie będących obywatelami tychże krajów opodatkowuje się w podobnym przypadku w tym okręgu szacunkowym, w którym leży źródło ich dochodu podatkowi podlegającego a względnie jeżeli ich jest kilka, najobfitsze źródło dochodu.

Organa do rozkładania podatku.

§. 177.

Do wykonywania czynności rozkładania podatku dochodowego osobistego ustanawiają się oprócz Władz podatkowych już istniejących komisye następujące:

A. Komisye szacunkowe, a mianowicie komisye powiatowe dla obszaru jednego starostwa i komisye miejscowe dla miast i osad przemysłowych liczących nad 10.000 mieszkańców. Rząd jednak upoważniony jest także miasta liczące nad 10.000 mieszkańców, przyłączyć po zniesieniu się z właściwym Wydziałem krajowym, do komisji szacunkowej owego starostwa, do którego miasta te należą.

B. Komisye rekursowe po jednej dla obszaru każdego królestwa i kraju.

Dla rozleglejszych krajów można w miarę potrzeby ustanowić po kilka komisji szacunkowych i rekursowych.

§. 178.

a) Komisye szacunkowe.

Komisye szacunkowe przeznaczone są do rozpoznawania stosunków dochodu i ustanawiania stóp podatkowych.

b) Komisye rekursowe.

Komisye rekursowe orzekają co do zażaleń wniesionych przeciw postępowaniu komisji szacunkowych w ogólności, a w szczególności przeciw ustanowieniu stóp podatkowych przez te komisye dokonanemu.

Skład komisji szacunkowych.

§. 179.

Ilość członków komisji szacunkowej wyznacza Minister skarbu ze względu na rozległość okręgu szacunkowego i na miejscowe stosunki dochodowe.

Przewodniczącemu mianuje Minister skarbu.

Połowę członków wybierają z pomiędzy siebie mieszkańcy okręgu szacunkowego podlegający podatkowi dochodowemu osobistemu, drugą zaś połowę mianuje Minister skarbu.

Z liczby członków przez Ministra skarbu mianowanych może najwięcej połowa należeć do stanu urzędników czynnych, z liczby zaś nieparzystej może w każdym razie dwóch należeć do tegoż stanu.

Przy nominacji członków należy zawsze na to uważać, aby różne rodzaje dochodów były w każdym okręgu szacunkowym równomiernie uwzględnione.

§. 180.

Przewodniczącemu, jakoteż każdemu członkowi komisji szacunkowych przydać należy po jednym zastępcy na wypadek czasowej niemożności urzędowania, tudzież na wypadek wystąpienia w ciągu peryodu urzędowania.

Zastępcę przewodniczącego mianuje Minister skarbu. Zastępców dla członków powołuje się w taki sam sposób jak członków.

§. 181.

Członków komisji szacunkowych, którzy powoływani być mają drogą wyboru, jakoteż ich zastępców, wybierają podatkujący okręgu szacunkowego podlegli podatkowi dochodowemu osobistemu a to w trzech kołach wyborczych.

Celem utworzenia kół wyborczych zestawia się wykaz wszystkich kontrybentów podatku dochodowego osobistego w powiecie podług zstępnej kolei rocznych kwot ich podatku dochodowego osobistego. Między równymi kwotami los rozstrzyga o porządku kolei. Sumę podatku dochodowego osobistego, którą wszyscy spisani mają zapłacić, dzieli się na trzy równe części. Ci uprawnieni do wybierania, którzy według liczb bieżących wykazu płacą

pierwszą trzecią część ogólnej sumy podatku, należą do pierwszego koła wyborczego; płacący drugą trzecią część, do drugiego, a wszyscy inni do wybierania uprawnieni do trzeciego. Gdyby przy tworzeniu kół wyborczych kwota podatku jednego z uprawnionych do wybierania miała być dzielona, zaliczyć należy owego kontrybuenta do tego koła wyborczego, do którego powinien należeć ze względu na część większą swojej kwoty podatkowej.

Gdyby w powiecie było mniej niż 42 uprawnionych do wybierania, utworzyć należy w podobny sposób zamiast trzech tylko dwa koła wyborcze.

Każde koło wyborcze wybiera tę samą ilość członków komisji i zastępców.

Na pierwszych wyborach po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie mają prawo wyborcze wszyscy ci, którzy w czasie właściwym (§. 202) złożyli zeznania do podatku osobistego dochodowego. Do kół wyborczych zaliczyć ich należy na podstawie kwot podatkowych przez Władze podatkowe tymczasowo obliczyć się mających, które według podanych w zeznaniach sum przychodu powinnyby płacić jako podatek dochodowy osobisty.

Skład komisji rekursowych.

§. 182.

Liczbę członków i zastępców ustanawia Minister skarbu stosownie do wielkości kraju i stosunków dochodu, uważając aby o ile możliwości uwzględnić wszelkie rodzaje dochodu. Połowę członków wybierają sejmy krajowe z grona kontrybentów podatku dochodowego osobistego, a drugą połowę mianuje Minister skarbu.

Z ilości tych członków, których mianować ma Minister skarbu, najwięcej połowa należeć może do stanu urzędników rządowych czynnych.

Przewodniczącemu komisji jakoteż jego zastępcę mianuje Minister skarbu.

Postanowienia co do wyboru komisji.

§. 183.

Te wybory, które uskuteczniać mają sejmy, odbywać się będą według postanowień ordynacji krajowych co do wyboru członków wydziału krajowego, w Tryeście według postanowień dotyczących się wyboru wydziału administracyjnego rady gminnej; nie ogranicza się jednak wyboru do członków sejmku a względnie rady miejskiej.

Wybory do komisji szacunkowych odbywają się w siedzibie i pod kierownictwem Władzy politycznej I. instancyi. Jeżeli istnieje kilka takich Władz, jedną z nich wybiera do tego Władza skarbową krajową w porozumieniu z Władzą polityczną II. instancyi. Władzom tym służy prawo wyznaczenia według własnego zdania także kilku miejsc w obrębie okręgu szacunkowego do odbycia wyborów.

Wybory odbywają się kartkami urzędowymi a mianowicie osobno wybiera się członków komisji a osobno zastępców. Kartki wyborcze powinny być podpisane przez wyborców i można albo oddać je osobiście albo nadesłać pocztą do Władzy wyborami kierującej. Rozstrzyga względna większość głosów, w razie równości głosów, los.

Czynne prawo wyborcze służy jednak tylko osobom używającym w całej pełni praw cywilnych i politycznych.

Małoletni jako też osoby zostające pod kuratelą wykonywać mają prawo wyborcze przez swoich prawnych zastępców.

Środki prawne w postępowaniu wyborczem.

§. 184.

Władza podatkowa I. instancyi, wygotowawszy wykaz zaliczenia kontrybuentów podatku dochodowego osobistego do poszczególnych kół wyborczych, ma najmniej na cztery tygodnie przed odbyciem się wyborów wystawić go w lokalu urzędowym Władzy podatkowej I. instancyi, żeby kontrybucenci mogli go tam przegądać i winna ustanowić termin nieodwołoczny ośmiiodniowy do wnoszenia zażaleń.

O wniesionych zażaleniach, które jednak nie wstrzymują odbycia się ważnych wyborów, orzeka Władza skarbową krajową. Zażalenia przeciw postępowaniu wyborczemu i przeciw dokonany wyborom podawać należy do Władzy podatkowej I. instancyi w przeciągu dni ośmiu po wyborach; o takich orzeka Władzą skarbową krajową w porozumieniu z Władzą polityczną krajową. Dokładniejsze postanowienia wydane będą drogą rozporządzenia. Rekursa takie nie wstrzymują wszelako ukonstytuowania się komisji.

§. 185.

Wybieralnymi są tylko kontrybucenci płci męskiej podatku dochodowego osobistego, którzy skończyli 24 rok życia i używają w całej pełni praw cywilnych i politycznych.

§. 186.

Na pierwszych wyborach po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie wybieralnymi będą ci wszyscy, którzy we właściwym czasie (§. 202) złożyli zeznania do podatku osobisto-dochodowego.

§. 187.

Wyboru mogą nie przyjąć członkowie Rady państwa, sejmu, duchowni wszelkich wyznań, nauczyciele publiczni w czynnej służbie, urzędnicy i studzy nadworni, rządowi, krajowi i funduszów publicznych, wojskowi, tudzież osoby nad 60 lat liczące lub krępującymi ułomnościami ciała obciążone, na koniec osoby, które już przez cztery lata bez przerwy były członkami komisji szacunkowej lub rekursowej, na cztery lata następane.

Czy wyboru można nie przyjąć, o tem orzeka przewodniczący komisji stanowczo bez prawa odwołania się.

Członek lub zastępca członka komisji rekursowej nie może być zarazem członkiem lub zastępcą członka komisji szacunkowej ustanowionej w jego okręgu działania.

§. 188.

Jeżeli w skutek oczywistej winy uprawnionych do wybierania, wybór do komisji nie przyjdzie do skutku w czasie właściwym albo, jeżeli wybrani odmówią współdziałania, ilość członków i zastępców potrzebną do uzupełnienia odnośnej komisji powołać ma Minister skarbu.

Ci członkowie i zastępcy powołani przez Ministra skarbu mają te same prawa i obowiązki co wybrani członkowie i zastępcy.

Tacy członkowie jednak, jak tylko bez zakłócenia toku czynności będzie to możebne, mają być odwołani, gdy wybory przyjdą później do skutku, a względnie gdy Władza polityczna krajowa rozpisze i przeprowadzi nowe wybory na miejsce osób odmawiających współdziałania, a wybrani a członkowie i zastępcy wstąpią do komisji.

§. 189.

Członków komisji i zastępców powołuje się na okres czteroletni.

Z końcem drugiego roku występuje zawsze połowa mianowanych i wybranych członków i zastępców. Z liczby nieparzystej występuje na przemian

to większa, to mniejsza część a mianowicie za pierwszym razem część większa. Kto za pierwszym razem ma wystąpić, rozstrzyga los. Występujący mogą być powołani ponownie.

Wybory uzupełniające jakoteż mianowania na miejsce członków, którzy wystąpili lub będąc mianowanymi, zostali odwołani, służą na pozostałą jeszcze część okresu urzędowania.

Mandat drogą wyboru uzyskany staje się nieważnym, gdy jego posiadacz straci prawo wybieralności.

§. 190.

Członkowie i zastępcy wybrani zatrzymują swój mandat, chociażby w okresie ich urzędowania ciała reprezentacyjne do wybierania uprawnione nie istniały już w tym składzie, w jakim istniały w czasie wyborów.

Jeżeli ciała reprezentacyjne do wybierania uprawnione, nie są zgromadzone w chwili, gdy mandat członka lub zastępcy stanie się nieważnym, lub, jeżeli nowy wybór następuje dopiero po upływie okresu urzędowania członka lub zastępcy, w takim razie, aż do urzędzenia się nowej komisji a względnie aż do wstąpienia członka nowo wybranego, dawna komisja a względnie dawny członek lub jego zastępca pozostaje w urzędowaniu.

§. 191.

Przewodniczący komisji ma kierować czynnościami i jest odpowiedzialny za właściwe stosowanie ustawy.

Każdej komisji przyda Minister skarbu urzędnika skarbowego na referenta; tenże ma prawo głosowania tylko w takim razie, jeżeli jest zarazem członkiem komisji.

§. 192.

Na każde posiedzenie komisji przewodniczący zaprasza ma wszystkich członków a według okoliczności na miejsce niemogących przybyć ich zastępców.

Powołani zastępcy zajmują pod każdym względem miejsce członków.

Komisja ma prawo uchwalania, jeżeli oprócz przewodniczącego lub jego zastępcy jest obecna najmniej połowa członków.

Gdyby się nie zebrała ilość członków do wydania uchwały potrzebna, zaprosić należy na następne posiedzenie wszystkich członków piśmiennie z tem nadmienieniem, że komisja będzie miała prawo wydania uchwały także bez względu na ilość obecnych.

§. 193.

Komisje wydają orzeczenia bezwzględną większością głosów członków obecnych. Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów.

Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością sumy nie będzie bezwzględnej większości głosów, w takim razie głosy za sumą dla kontrybuenta najniekorzystniejszą doliczać należy do głosów za najbliższą dla kontrybuenta korzystniejszą sumą dopóty, aż się okaże większość.

§. 194.

Gdy się toczą rozprawy nad opodatkowaniem członka komisji, jego małżonki, jego krewnych lub powinowatych linii wstępnej i zstępnej, albo aż do trzeciego stopnia bocznych linii, tudzież nad opodatkowaniem służbodawcy członka komisji, albo, jeżeli orzeczenie ma przynieść członkowi znaczną korzyść lub stratę, członek ten winien oddalić się przed obradą i wydaniem uchwały.

Przewodniczący winien w przypadku takim zdać przewodnictwo na swego zastępcę lub na innego obecnego członka komisji.

§. 195.

Komisje winny spisywać protokoły swoich orzeczeń i rozpraw, które prócz każdorazowego przewodniczącego podpisywać mają dwaj członkowie lub zastępcy na rozprawie obecni.

§. 196.

Przewodniczący, jakoteż wszyscy członkowie komisji i zastępcy członków winni postępować bez względu na osobę i według swego najlepszego przekonania, a rozprawy komisji i stosunki kontrybuentów, które na rozprawach dojdą do ich wiadomości, zachowywać w ścisłej tajemnicy.

Ci członkowie i zastępcy, którzy nie są urzędnikami rządowymi, winni dopełnienie tego obowiązku ślubować podaniem ręki zastępującem przysięgę.

Termin do ukończenia prac komisji szacunkowych.

§. 197.

Komisje szacunkowe skończyć mają prace swoje w terminie, który Minister skarbu stosownie do okoliczności wyznaczy.

Gdyby komisya szacunkowa nie dotrzymała terminu wyznaczonego jej do skończenia czynności, mogą być jej zadania po upływie takowego przeniesione na właściwe Władze podatkowe.

Koszta komisyjne.

§. 198.

Przewodniczący i członkowie komisji, nie będący urzędnikami rządowymi czynnymi, mają prawo żądania zwrotu kosztów podróży. Wysokość tego wynagrodzenia urządzona będzie drogą rozporządzenia.

Z urzędnikami rządowymi czynnymi postępować się będzie według powszechnych przepisów o dyetach, jakie dla nich są wydane.

Postępowania.

§. 199.

Celem przygotowania rozkładu, Władze podatkowe po wysłuchaniu doradców poufnych, sporządzić mają spis osób w ich okręgu zamieszkałych, które domniemanie podlegają podatkowi dochodowemu. Podobnie sporządzić należy spis źródeł dochodu, Władzy podatkowej znanych, których właściciele nie mieszkają w okręgu Władzy podatkowej.

Doradców poufnych, których ilość dla każdego okręgu szacunkowego ustanawia Minister skarbu, wybierają dla wszystkich osad, liczących przeszło 10.000 mieszkańców, reprezentacje gminne, dla wszystkich innych, w krajach, gdzie istnieją reprezentacje powiatowe, wybierają te reprezentacje, w krajach zaś, gdzie niema reprezentacji powiatowych, doradców poufnych mianuje wydział krajowy.

§. 200.

Posiadacze domów zamieszkałych lub ich zastępcy obowiązani są w terminie, który Władza skarbową krajową wyznaczy i obwieszczeniem publicznem ogłosi, podać Władzy podatkowej wykaz wszystkich osób, w domu mieszkających, podług mieszkań a względnie lokali przemysłu ułożony — co do budynków puszczonech w najem z wyszczególnieniem czynszu i podnajmujących jeśli są — w formie zeznania czynszowego, z wymienieniem nazwisk jakoteż zawodu lub sposobu zarobkowania mieszkańców. Do jakiego terminu ten wykaz mieszkańców ma się odnosić, postanawia Władza podatkowa.

Podnajmujący mieszkania wymienić mają swoich podnajemców i czynsze przez nich płacone;

główni gospodarze mają podać wszystkich domowników razem z nimi mieszkających i posiadających własny dochód.

Od obowiązku tego na wynajemcach ciężącego uwalnia się posiadaczy hoteli i gospód co do podróży do nich zajeżdżających, o ile ci nie zamieszkują tam dłużej jak trzy miesiące bez przerwy.

§. 201.

Każdy, kto w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, jest obowiązany do wypłacania dochodów w §. 167 oznaczonych w sumie przenoszącej 600 zł. rocznie dla jednej osoby, winien corocznie podać do Władzy podatkowej wiadomienie o uprawnionych do pobierania, z wyszczególnieniem nazwiska, miejsca zamieszkania i zatrudnienia tych osób tudzież wielkości i rodzaju dochodów w roku poprzednim wypłaconych. Jeżeli dochody te nie istniały przez cały rok poprzedni, podać należy sumę roczną a oraz dzień, od którego lub aż do którego dochody były wypłacane.

Zeznania.

§. 202.

Każdy kontrybuent jest obowiązany corocznie, w terminie, który Władza skarbową krajową obwieszczeniem publicznem wyznaczy, najmniej jednomiesięcznym, podać do właściwej Władzy podatkowej zeznanie całego swego dochodu opodatkowaniu podlegającego, a to podług wzoru, który przepisany będzie drogą rozporządzenia.

Zeznanie można albo złożyć na piśmie albo podać ustnie do protokołu.

Co do dochodu z wpływów, w §. 167 oznaczonych, zeznanie ma zawierać objaśnienie, czy to są pieniądze, czy pobory w naturze, czy użytki rzeczowe lub inne świadczenia, jakoteż nazwisko, stan i mieszkanie obowiązane lub obowiązanych do uiszczania tych świadczeń.

Co do wpływów tego rodzaju, które po części przeznaczone są na pokrycie wydatków służbowych (§. 168), podać należy całą sumę wpływu i kwotę wydatku służbowego, który z niej ma być pokryty.

Osoby duchowne, pobierające uzupełnienie kongruy, mają podać dochody stuly i te zapisy mszalne, które w myśl §. 3 ustawy z dnia 19. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 47, bywają wliczane przy wymiarze uzupełnień kongruy, tylko w takiej kwocie, z jaką one wstawione zostały przy ostatnim wymiarzeniu uzupełnienia kongruy przez Władze polityczne po zbadaniu i ewentualnem sprostowaniu. Inne dochody z zapisów mszalnych mają być podane według istotnego dochodu.

Co do dochodów z kapitałów, stanowiących majątek, zeznanie podawać ma zwyczajnie szczegółowe oznaczenie przedmiotu intratę przynoszącego, o ile zaś jest to suma kapitałowa, stopę procentową i ogólną sumę pożytków, tudzież nazwisko i miejsce zamieszkania tego, który do płacenia odsetek itd. jest obowiązany.

Kontrybent nie czyniłby jednak zadosyć temu obowiązкови, gdyby w zeznaniu odwołał się jedynie do szczegółów w roku poprzednim podanych lub gdyby oświadczył, że gotów jest podać szczegóły wyżej oznaczone, skoro tego Władza podatkowa lub komisya zażąda.

O ile chodzi o dochód, który tylko przez oszacowanie może być oznaczony, dostatecznem będzie, gdy kontrybent w zeznaniu zamiast cyfry dochodu zamieści te wykazy, których komisya do oszacowania dochodu potrzebuje.

Zeznanie ma wreszcie zawierać sumaryczne oznaczenie dochodu nie podlegającego podatкови dochodowemu.

§. 203.

Zeznania, które Najwyższy Urząd ochmistrzowski nadworny składać będzie corocznie za członków rodziny cesarskiej, odbierać ma Minister skarbu i on także oznaczać będzie dochód podlegający opodatkowaniu.

§. 204.

Osoby, których dochód podlegający opodatkowaniu nie przenosi 1000 zł., są w ogóle uwolnione od podawania zeznania i tylko wtedy są obowiązane takowy podać, gdy otrzymają w tym względzie szczególne wezwanie od Władzy podatkowej lub od przewodniczącego komisji rozkładowej. W każdym jednak razie osoby te mają prawo podawać zeznania.

Także innych kontrybentów do podawania zeznań w myśl §. 202 bądź co bądź obowiązanych, wzywać będzie od tego Władza podatkowa z dołączeniem formularza a to najmniej na trzy tygodnie przed upływem wyznaczonego do podawania terminu, o ile ich mieszkanie znajduje się w granicach państwa i jest znane Władzy podatkowej.

§. 205.

Jeżeli kontrybent nie dopełni w przepisany terminie obowiązku złożenia zeznania, Władza podatkowa może zarządzić z urzędu wymierzenie podatku na podstawie dokumentów, jakimi rozporządza a komisya szacunkowa może wymierzenia dokonać.

Zanim jednak podatek wymierzy się w taki sposób, należy wprzód wezwać kontrybenta z wyraźnem odwołaniem się do tego skutku prawnego, żeby w terminie najmniej ośmiodniowym złożył zeznanie.

Postanowienie powyższe nie uchyla możności ukarania kontrybenta za zaniechanie złożenia zeznania, jakoteż prawa Władzy podatkowej i komisji szacunkowej wezwania go z zagrożeniem karą porządkową do złożenia zeznania podatkowego.

§. 206.

Władza podatkowa winna nadchodzące do niej zeznania podać tymczasowemu zbadaniu, uzupełnić je i sprostować według okoliczności na podstawie wysłuchania kontrybentów lub biegłych i informatorów; nadchodzące do niej dowody, wykazy i wszelkie inne środki do wymierzenia podatków należy ile możności uzupełnić i przygotować do użytku komisji szacunkowej.

Władza podatkowa jest także obowiązana zasięgać w przypadkach wątpliwych informacji co do stosunków dochodowych osób, które nie podały zeznań. Współdziałanie doradców poufnych (§. 199) w powyższej czynności urzędowej urządzone będzie drogą rozporządzenia.

O ile rozchodzi się o oszacowanie dochodów duchownych z płac służbowych, należy wyłącznie trzymać się opinii politycznej Władzy krajowej wydanej w porozumieniu z przełożoną Władzą kościelną; dochody oznaczone w §. 202, ustęp 5 mają być wstawione w tej kwocie, w jakiej włączone zostały przy wymiarze uzupełnienia kongruy.

§. 207.

Władze podatkowe mogą do pomocy w czynnościach urzędowych, do których według §§. 199, 200 i 206 są obowiązane, używać współdziałania przełożonych gmin, którzy winni są czynić zadosyć ich żądaniom w tym względzie stawianym.

Przełożony gminy, o ile Władza nie żąda wyraźnie jego osobistego współdziałania, ma prawo wyręczyć się przez innego członka zwierzchności gminnej.

§. 208.

Gdy prace Władzy podatkowej dostatecznie postąpią, uwiadomi takowa o tem przewodniczącego komisji szacunkowej, która w ośm dni później rozpocząć ma swoje czynności.

Postępowanie w komisjach.**§. 209.**

Komisja szacunkowa ma pod względem podatku osobistego dochodowego wszelkie uprawnienia Władzy podatkowej.

Komisja ma badać wykazy stanu osobowego i dochodowego (§§. 199, 200) jakoteż zeznania podatkowe do niej nadchodzące. Przewodniczący, jakoteż komisja mają prawo wzywać kontrybentów z zagrożeniem karami porządkowymi, żeby składali, a względnie odnawiali zeznania i nakazywać im stawienie się osobiście w dniu wyraźnie oznaczonym w celu rokowania z nimi co do faktów i stosunków ważnych pod względem rozkładu podatku.

§. 210.

Jeżeli co do rzetelności lub zupełności szczegółów, jakie kontrybent podał w zeznaniu, zachodzi wątpliwość, przedniczący a względnie komisja obowiązana jest wezwać kontrybenta z podaniem powodów, żeby rzecz wyjaśnił, a to według własnej woli ustnie lub na piśmie. Komisja ma także prawo żądania, żeby kontrybent ustnie lub na piśmie odpowiedział na pewne pytania, do czego jednak potrzebna jest formalna uchwała komisji, a powody tej uchwały mają być zapisane w protokole.

§. 211.

Przewodniczący i komisja mają prawo wzywać na obrady komisji biegłych lub informatorów, którzy jednak nie biorą udziału w wydaniu uchwały; komisja może żądać, żeby co do pewnych faktów powołani świadkowie oraz rzeczoznawcy co do oznaczonych pytań stwierdzili przysięgą swoje świadectwa lub opinie przed sądem powiatowym ich miejsca zamieszkania.

Kontrybenci mają prawo proponować biegłych co do pewnych okoliczności, które uważają za ważne dla siebie i wносить o przesłuchanie ich pod przysięgą, o czem decydować ma komisja lub jeśli takowa nie jest zebrana, przewodniczący.

Bliższe postanowienia w tym względzie wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 212.

Na podstawie dokonanych rokowań komisja ustanawia dla każdego kontrybenta stopień dochodu i odpowiada dla każdego kontrybenta stopień dochodu i odpowiedzialną stopę podatku; według okoliczności stwierdzić nadto należy liczebnie sumę płac służbo-

wych (§§. 167, 168, 233) w dochodzie zawartych a podatkowi pensyjnemu podlegających.

Komisja wydawać ma zwyczajnie oddzielne uchwały co do każdego z osobna kontrybenta; atoli upoważniona jest na wniosek Władzy podatkowej i jeżeli referent temu się nie sprzeciwiła, ustanowić w jednej uchwale podług wniosków Władzy podatkowej, dochód i stopy podatkowe większej liczby takich kontrybentów, których dochód ogólny nie przenosi 4000 zł.

§. 213.

Jeżeli kontrybent nie stawia się na wezwanie komisji lub odmówi odpowiedzi na zadane mu pytania, komisja może nałożyć podatek bez dalszych zachodów.

§. 214.

Jeżeli komisja mniema, że kontrybent podał za niską sumę dochodu a nie ma środków pomocniczych do oznaczenia dokładnej cyfry sumy tego dochodu, staraniem jej powinno być utworzenie sobie sądu o wielkości dochodu, mianowicie z oznak zewnętrznych, przy czem uwzględniać winna przede wszystkim ogólne położenie ekonomiczne kontrybenta, wysokość jego wydatków i stosunek wzajemny pojedynczych źródeł dochodu.

Regestr szacunkowy.**§. 215.**

Dla każdego okręgu szacunkowego utrzymywać należy regestr oszacowania, podający wyniki szacunku; rejestry te wykazywać mają jedynie stwierdzony dochód kontrybentów podatkowi podlegający.

§. 216.

Po ukończeniu czynności szacowania akta pertraktacji i protokoły posłać należy do Władzy podatkowej.

Nakaz płatniczy.**§. 217.**

Władza podatkowa pierwszej instancyi oznajmić ma kontrybentowi jaką kwotę podatku dochodowego winien zapłacić a to nakazem płatniczym, zawierającym oraz ustanowiony stopień dochodu i objaśnienie co do środków prawnych.

Jeżeli kontrybuent pobiera płace służbowe podlegające podatкови pensyjnemu, w nakazie płatniczym oznajmić należy także stwierdzony wymiar tychże płac (§. 212).

Wyciąg z wystawionych nakazów płatniczych, mający zawierać nazwiska kontrybuentów i wysokość podatku osobisto-dochodowego jaki mają płacić, ma być wyłożony w urzędzie podatkowym pierwszej instancyi przez dni 14 dla przejrzenia przez obowiązanych do uiszczenia podatku osobisto-dochodowego w odpowiednim okręgu.

Rekursa.

§. 218.

Tak kontrybuentowi jak i Władzy podatkowej służy prawo odwołania się do komisji rekursowej przeciw wynikowi rozkładu a według okoliczności przeciw stwierdzonemu wymiarowi płac służbowych, podatкови pensyjnemu podlegających.

Dla Władzy podatkowej termin do wniesienia rekursu liczy się od dnia, w którym protokół szacunkowy nadszedł do tejże Władzy podatkowej.

§. 219.

Kontrybucenci podawać mają rekursu wolne od stępla do Władzy podatkowej, Władza zaś podatkowa wnosi rekursu do komisji szacunkowej.

Władza podatkowa, podając rekurs, winna jednocześnie uwiadomić o tem, z podaniem powodów, kontrybuenta, przeciw którego podatкови wnosi rekurs.

§. 220.

Jeżeli z rekursów kontrybuentów okazuje się, że przy wygotowywaniu nakazów płatniczych przez Władzę podatkową zaszyły omyłki, Władza ta zarządzić ma niezwłocznie ich sprostowanie; przeciw orzeczeniu w tym względzie dozwolony jest wolny od stępla rekurs do Władzy skarbowej krajowej.

Gdy nie zachodzi przypadek tutaj oznaczony, rekursu odsyłać należy do komisji szacunkowej.

Komisya szacunkowa przedstawia nadchodzące do niej rekursu Władzy podatkowej, jakoteż zakomunikowane jej rekursu kontrybuentów, z dołączeniem swojej opinii, komisji rekursowej.

§. 221.

O odwołaniach orzeka komisya rekursowa. Przewodniczący tej komisji jest we względzie należytego ustanowienia podatku zastępcą interesów pań-

stwa dla swego okręgu. On kieruje czynnościami rozkładu w okręgu komisji rekursowej. On czuwa nad jednostajnem stosowaniem zasad rozkładu, ma nadzór nad sprawowaniem czynności przez przewodniczących komisji szacunkowych i nad ukończeniem rozkładu podatku w czasie przepisany.

§. 222.

Komisji rekursowej i jej przewodniczącemu służy pod względem oznaczenia dochodu kontrybuenta te same prawa, co komisji szacunkowej.

Komisya rekursowa nie jest w swoich orzeczeniach ograniczona do wniosków postawionych przez rekurenta. Jeżeli też z powodu jednostronnego odwołania się kontrybuenta uzna, że wymiar podatku należy zmienić w sposób jeszcze bardziej dla niego niekorzystny, ma zwrócić sprawę do właściwej Władzy skarbowej, względnie do komisji szacunkowej celem podjęcia dodatkowego wymiaru, przeciw któremu służy kontrybuentowi na nowo prawo rekursu w myśl §. 223.

§. 223.

Przeciw dodatkowemu wymierzeniu podatku, gdy nastąpi nie w postępowaniu podatkowo-karnem, służy te same środki prawne co przeciw pierwotnemu wymierzeniu podatku.

Tok instancyi w postępowaniu podatkowo-karnem urządzony jest w rozdziale V.

§. 224.

Rekursu nie mają skutku odwołczego ani pod względem zapłacenia podatku wziętego na przepis, ani pod względem środków, mających na celu ściągnięcie podatku.

§. 225.

Przeciw orzeczeniom komisji rekursowej służy tak kontrybuentowi jak i przewodniczącemu komisji rekursowej prawo wniesienia zażalenia do Trybunału administracyjnego z powodu niewłaściwego zastosowania ustawy lub z powodu istotnych wad postępowania. (Ustawa z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z roku 1876.)

Terminy płatności.

§. 226.

Podatek dochodowy osobisty płacić należy z zastrzeżeniem postanowień §. 234 w dwóch różnych ratach dnia 1. czerwca i dnia 1. grudnia.

Rozpoczęcie się i koniec powinności podatkowej; zmiany w ciągu roku podatkowego.**§. 227.**

Osoby nowo zobowiązane do powinności podatkowej pociągać należy do płacenia podatku zwyczajnie od początku tego roku, który nastąpi po zajściu okoliczności powinności podatkową uzasadniających.

Jeżeli atoli powstanie powinności podatkowej jest następstwem przybycia do obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, lub uzyskania stałych płac służbowych w wysokości opodatkowania wymagającej, w takim razie zobowiązuje się do płacenia podatku od początku miesiąca, który nastąpi po nadejściu odnośnego wypadku.

W tych ostatnich przypadkach wziąć należy za podstawę wymiaru ten dochód, który kontrybuent będzie miał w pozostałej części roku tak z należących się mu stałych, jak i ze spodziewanych zmiennych wpływów. Z podatku przypadającego od stosunkowego dochodu rocznego wziąć należy kontrybuentowi na przepis tyle dwunastych części, ile zostaje miesięcy, na które w ciągu roku podatkowego ma być jeszcze zobowiązany do opłacania podatku.

§. 228.

Osoby, które w myśl §. 227, ustęp 2, stają się w ciągu roku obowiązane do opłacania podatku dochodowego, winny w ciągu dni 14 po zajściu wypadku, ich powinność podatkową uzasadniającego, uwiadomić o tem właściwą Władzę podatkową, z dołączeniem zeznania, w którym podać należy, jaki dochód będzie kontrybuent miał w pozostałej części roku podatkowego tak z należących się mu stałych jak i ze spodziewanych zmiennych wpływów.

§. 229.

Gdy powinność podatkowa ustanie z powodu śmierci, wyprowadzenia się z obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, jakoteż z powodu utraty lub zmniejszenia się stałych płac służbowych poniżej wymiaru powinności podatkową uzasadniającego, należy uwzględnić to od następnego miesiąca.

Jeżeli atoli w skutek śmierci kontrybuenta dochód, jaki tenże pobierał, nie całkiem przestał płynąć, podatek wzięty onemuż na przepis ma być za pozostałą część roku przez masę spadkową zapłacony w stosunku pozostałej części dochodu do tej, której przestała płynąć.

Dopóki osoby powołane do odziedziczenia spadku nie wejdą w jego używanie, spadek leżący

poddać należy także na następne lata podatkowe opodatkowaniu w stosunku dochodu, jaki mu pozostał.

§. 230.

W celu uzyskania w myśl §. 229, ustęp 1 odpisania podatku dochodowego wziętego na przepis, uwiadomić należy właściwą Władzę podatkową w przeciągu dni 14 o wyprowadzeniu się lub o utracie a względnie zmniejszeniu się dochodu służbowego.

O śmierci kontrybuenta dziedzice donosić mają tytko w takim razie a to w ciągu trzech miesięcy, jeżeli w myśl §. 229, ustęp 2 zamierzają starać się, aby im zmniejszono podatek osobistodochodowy, jaki mają nadal opłacać z masy spadkowej.

Jeżeli doniesienie nadejdzie dopiero później, podatek zostanie odpisany a względnie zmniejszony dopiero od początku tego miesiąca, który nastąpi po nadejściu doniesienia.

§. 231.

Podatek, który w myśl §. 227, ustęp 2 i 3, ma być brany na przepis, wymierza tudzież o odpisaniu lub znizeniu podatku na zasadzie §. 229, decyduje Władza podatkowa pierwszej instancji, od której orzeczenia odwołać się można do Władzy skarbowej krajowej.

§. 232.

Wyjąwszy przypadki oznaczone w §. 227 i 229, zmiany jakie w ciągu roku podatkowego zajdą w wysokości dochodu lub w jakichkolwiek innych stosunkach kontrybuenta, nie pociągają za sobą żadnej zmiany w podatku, który za ów rok podatkowy ma być opłacony, lecz uwzględniają się dopiero przy wymierzaniu podatku na następne peryody rozkładu.

Tym jednak osobom, których dochód w skutek szczególnych okoliczności zmniejszył się w ciągu roku podatkowego dowodnie poniżej dwóch trzecich części sumy wziętej za podstawę wymiaru i które takiego uwzględnienia potrzebują, może Władza skarbowa krajowa wyjątkowo odpisać stosunkową część podatku wziętego na przepis na czas pozostały odnośnego roku podatkowego.

Prośby o to podawać należy do właściwej Władzy podatkowej pierwszej instancji najpóźniej w dni 14 po zajściu wypadku uzasadniającego prośbę o uwzględnienie.

W razie spóźnionego doniesienia może nastąpić stosunkowe obniżenie tylko tej kwoty podatkowej, która wzięta jest na przepis za miesiące kalendaryzowe następujące po wręczeniu podania.

Przeciw orzeczeniu krajowej Władzy skarbowej można odwołać się do Ministerstwa skarbu.

Postanowienia szczególne co do płac służbowych.

§. 233.

Osoby pobierające takie płace służbowe (§§. 167, 168), które wynoszą lub przenoszą sumę 3.200 zł. rocznie, opłacać mają oprócz podatku dochodowego osobistego, jeszcze podatek pensyjny, który bez względu na jakikolwiek inny dochód wynosi:

1. stopień od	3.200 zł. aż do	4.000 włącznie	. 0.4 pre.
2. " "	4.000 " " "	4.500 " "	. 0.8 " "
3. " "	4.500 " " "	5.000 " "	. 1.2 " "
4. " "	5.000 " " "	6.000 " "	. 1.6 " "
5. " "	6.000 " " "	7.000 " "	. 2 " "
6. " "	7.000 " " "	8.000 " "	. 3 " "
7. " "	8.000 " " "	10.000 " "	. 4 " "
8. " "	10.000 " " "	15.000 " "	. 5 " "
9. " "	15.000 " i wyżej	. . . . .	. 6 " "

Podatek należy jednak wymierzać w ten sposób, ażeby z dochodów wyższego stopnia po potrąceniu podatku nigdy nie pozostawała suma mniejsza jak suma pozostająca z najwyższych dochodów bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku przypadającego na ten stopień.

Płace służbowe z rozmaitych źródeł płynące, zliczać należy w jedną sumę celem wymierzenia podatku.

Podatek pensyjny ma być kontrybuentowi brany na przepis osobnym nakazem płatniczym, który wygotowuje Władza podatkowa pierwszej instancji na podstawie stwierdzenia płac służbowych (§. 212) przez komisje szacunkowe uskutecznionego, a względnie przez komisję rekursową sprostowanego.

Przeciw temu nakazowi płatniczemu można z powodu omyłek w obliczeniu kwoty podatkowej i wzięciu jej na przepis odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

§. 234.

Ci, którzy płace owych rodzajów, jakie w §§. 167 i 168 są oznaczone, wypłacają, obowiązani są potrącać odbiorcom podatek dochodowy osobisty i podatek pensyjny, od tych dochodów na przepis wzięty, w którym to celu Władze wymiaru podatku będą im corocznie sumę potrącić się mającą podawać do wiadomości. Sumę podatku podaje się do wiadomości nakazem płatniczym, od którego można się odwołać do Władzy skarbowej krajowej.

Potrąca się w tych samych terminach, w których pensye się wypłaca i w tych samych stosunkowych ratach.

Jeżeli przy rozpoczęciu się nowego roku podatkowego odnośne wzięcie na przepis nie będzie jeszcze podane do wiadomości, w takim razie aż do nadejścia uwiadomienia w tym względzie od Władzy podatkowej, potrącać należy podatek tymczasowo i z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania, według dotychczasowego wymiaru.

Z tem samym zastrzeżeniem wypłacający obowiązany jest także co do nowo powstałych płac służbowych, aż do nadejścia pierwszego uwiadomienia od Władzy podatkowej obliczać i potrącać podatek w takim wymiarze, jaki od wypłacanej płacy rocznej przypada według ustawowej skali podatkowej (§§. 172 i 233), o ileby płaca ta była jedynym odbiorcy dochodem podatkowi podlegającym.

§. 235.

Kwoty w taki sposób w ciągu miesiąca potrącone odsyłać należy do kasy państwa zwyczajnie w ciągu dni czterdziestu po upływie tego miesiąca. Oznaczenie właściwej kasy państwa, urządzenie postępowania co do potrąceń przez kasy rządowe uskutecznianych, nakoniec wyznaczenie innych terminów odstawy aniżeli wyżej wzmiankowane, wszystko to załatwione będzie drogą rozporządzenia.

§. 236.

Kontrybucenci, poczytujący się za pokrzywdzonych potrąceniem w myśl §. 234 uczynionem, mogą w ciągu dni 30 po uskutecznieniu potrącenia podać zażalenie do tej Władzy podatkowej pierwszej instancji, która jest właściwą do odbierania ich zeznań dotyczących się podatku dochodowego osobistego. Od orzeczenia tej Władzy wolno odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

O orzeczeniach Władzy podatkowej pierwszej instancji, jakoteż Władzy skarbowej krajowej uwiadomić należy obowiązanego do wypłacania płac, a względnie kasę rządową, która uczyniła potrącenie.

§. 237.

Obowiązani do czynienia potrąceń w myśl §. 234, są odpowiedzialni za właściwe dopełnienie tego, jakoteż za odesłanie w oznaczonym terminie kwot potrąconych.

W razie spóźnienia się z odesłaniem, winni od nieodesłanych kwot podatku, bez względu na wysokość takowych, opłacić odsetki za zwłokę, ustano-

wione w ustawie z dnia 9. marca 1870, Dz. u. p. Nr. 23, a względnie z dnia 23. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 26.

Należytości, które potrącający są obowiązani płacić, ściągać mają te same organa i w taki sam sposób jak podatki bezpośrednie.

Także przepisy ustawy z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31 stosują się do tych należytości tak samo jak do podatków bezpośrednich.

Nieważność umów mających na celu przeniesienie podatku dochodowego osobistego na kogo innego.

§. 238.

Umowy kontraktowe zawarte w tym celu, żeby podatek dochodowy osobisty zamiast kontrybuenta płaciła całkiem lub po części inna osoba, nie mają skutku prawnego.

Ten, który na podstawie takiej umowy lub zarządzenia uczynił jakowe świadczenie bądź zapłatą, zaliczeniem, bądź w jakikolwiek inny sposób, ma prawo żądać od kontrybuenta zwrotu tego, co wyświadczył a to w terminie przedawnienia ustanowionym w §. 1479 pow. kod. cyw.

Postanowienia te (ustęp 1 i 2) nie stosują się jednak do umów, mocą których służbodawca podatek dochodowy osobisty i podatek pensyjny swoich podwładnych, który stosownie do §. 234 ma pobierać, całkiem lub po części zwraca albo na siebie bierze.

Rozdział V, o postanowieniach karnych.

Defraudacja podatku.

§. 239.

Winnym defraudacji podatku staje się ten, kto świadomie, z zamiarem uchylecia się od opłacenia podatku według ustawy, podaje mylne szczegóły lub dopuszcza się zatajenia bądź w deklaracji podatkowej jaką według ustawy ma złożyć, bądź w zeznaniu podatkowym, bądź w odpowiedzi na pytania zadane mu przez Władzę właściwą, albo też czyni to dla uzasadnienia środka prawnego, lub dla uzyskania uwolnienia od podatku i tym sposobem udaremnia wzięcie na przepis podatku, który na nim ciąży według ustawy, lub uzyskuje wzięcie na przepis podatku mniejszego od ustawowego lub nie służące mu uwolnienie od podatku; toż samo

tyczy się pełnomocnika, dopuszczającego się oznaczonych czynów i zaniechań karygodnych co do opodatkowania osoby, którą zastępuje.

§. 240.

Tegoż samego czynu karygodnego staje się winnym ten, kto składając na zasadzie §. 201 wiadomienie o odbiorcach płac służbowych, podlegających opodatkowaniu, podaje świadomie, w zamiarze popełnienia defraudacji, mylne szczegóły lub dopuszcza się zatajenia i tym sposobem udaremnia wzięcie na przepis podatków, które według ustawy od tych płac powinny być opłacone lub uzyskuje wzięcie na przepis podatków mniejszych od ustawowych.

§. 241.

Za defraudacją karze się grzywnami w wymiarze trzy aż do dziewięćkroć wziętej kwoty, o którą podatek został umniejszony lub był na umniejszenie wystawiony.

Jeżeli ta kwota nie da się ściśle cyfrowo oznaczyć, należy prawdopodobną kwotę wziąć za podstawę wymiaru kary.

Zamiast tych kar naznacza się grzywnę aż do 50 zł., jeżeli z okoliczności można poznać, że mylne lub niedokładne szczegóły podano wprawdzie świadomie, ale nie w zamiarze popełnienia defraudacji.

W każdym przypadku niezawisłe od grzywny dopłacić należy kwotę, o którą podatek został umniejszony.

Świadomie fałszywe deklaracje biegłych i informatorów.

§. 242.

Kto jako biegły lub informator uczyni świadomie fałszywe deklaracje przed Władzami podatkowymi, komisjami podatkowymi lub ich przewodniczącymi albo też w świadectwie do użytku tych Władz i czynników przeznaczonem, w zamiarze aby wymiar podatku lub kary udaremnić, albo uzyskać wymiar przeciwny prawu, albo spowodować fałszywy wymiar podatku lub kary, popełnia przekroczenie, za które karany będzie aresztem od jednego dnia aż do dwóch miesięcy, lub grzywnami od 5 zł. aż do 300 zł.

Jeżeli niedokładne podanie było wprawdzie popełnione świadomie, ale bez jednego z powyżej oznaczonych zamiarów, wymierzają się grzywny od 5 do 100 zł.

Zatajenie w sprawach podatkowych.

§. 243.

Zatajenia w sprawach podatkowych stają się winnym:

1. Kto w terminie ustawowym ani Władzy podatkowej, ani Władzy przemysłowej nie uwiadomienia o swoim przedsiębiorstwie lub zatrudnieniu podatkowi zarobkowemu podlegającemu;

2. kto jedno z przedsiębiorstw w §§. 78 i 82 ustawy niniejszej wymienionych rozszerza poza okręg lub poza okres, za który opłacił podatek;

3. kto będąc obowiązany do uwiadomiania o przedsiębiorstwie mającemu składać rachunki publicznie (§. 116), nie doniesie w terminie ustawowym o powstaniu takiego przedsiębiorstwa;

4. kto w terminie ustawowym nie złoży zeznania co do dochodu, który stosownie do §§. 138 i 139 do podatku rentowego wyjawić należy lub nie nadesła w terminie ustawowym uwiadomienia w §. 145 przewidzianego;

5. kto będąc obowiązany do podania zeznania (§§. 202, 204) zaniedba wykazać w terminie ustawowym swego dochodu podatkowi dochodowemu osobistemu, a względnie podatkowi pensyjnemu podlegającego, albo zaniedba uczynić w terminie ustawowym doniesienie w §. 228 przewidziane;

6. kto będąc obowiązany do donoszenia o odbiorcach płac służbowych, podatkowi podlegających (§. 201), zaniedba uczynić takie doniesienie w terminie ustawowym;

7. pełnomocnik, który czyni karygodne w punktach poprzedzających 1 aż do 6 oznaczone popełnia co do przedmiotów opodatkowania, należących do osoby, którą reprezentuje.

§. 244.

Zatajenie w sprawach podatkowych karane będzie — niezawisłe od zapłacenia później podatku umniejszonego — jeżeli tyczy się powszechnego podatku zarobkowego (§. 243, l. 1, 2), grzywną w sumie jedno- aż do trzykrotnie, we wszystkich innych przypadkach w sumie dwu- aż do sześćkrotnie wziętej kwoty, o którą podatek był umniejszony, lub na umniejszenie wystawiony.

Jeżeli kwota umniejszonego lub na umniejszenie wystawionego podatku nie może być oznaczona, należy jej prawdopodobną wysokość przyjąć za podstawę wymiaru kary.

Zamiast tej kary naznacza się grzywnę w kwocie aż do 20 zł., jeżeli z okoliczności daje się poznać, że zaniechania nie dopuszczono się w zamiarze zatajenia przedmiotu opodatkowania, tylko z prostego nieporządku.

Umarzanie się karygodności.

§. 245.

Karygodność czynów w §§. 239 i 240 oznaczonych umarza się, jeżeli podpadający karze sprostuje lub uzupełni swoje zeznania u Władzy właściwej zanim doniesienie uczyniono lub zanim doręczone mu zostanie pierwsze wezwanie w celu przesłuchania go jako obwinionego.

Karygodność czynów, oznaczonych w §. 243 jako podlegające ukaraniu, umarza się, jeżeli kontrybuent wniesie przepisaną deklarację, uwiadomienie lub zeznanie zanim w tym względzie otrzyma od Władzy wezwanie.

Naruszenie powinności dochowywania tajemnicy; nadużycia na podstawie rejestru podatkowego.

§. 246.

Urzednicy i inni funkcjonaryusze mający udział w wymierzaniu podatku, jakoteż członkowie komisji, gdyby wyjawili nieprawnie stosunki zarobkowe, majątkowe i dochodowe kontrybuenta, a w szczególności osuowę deklaracji podatkowej, zeznania lub odnośnego rokowania, karani będą za to przestępstwo aresztem aż do trzech miesięcy lub grzywnami aż do 1000 zł. Urzednicy rządowi podlegają nadto postępowaniu według przepisów porządkowo-karnych (dyscyplinarnych).

Kto nadużywa rejestrów lub wyciągów oznaczonych w §§. 58, 181 i 217 podnosząc okoliczności dotyczące zarobku lub dochodu kontrybuenta, które bądź same bądź w związku z innymi okolicznościami wpływają na wymiar podatku, a to na zebraniu publicznem lub w druku używając takowych do złośliwych napaści na kontrybuenta, komisję podatkową lub jednego z jej członków, staje się winnym wykroczenia, względnie przy popełnieniu czynu drukiem — występku i ma być karany aresztem do sześciu miesięcy lub grzywną do 1000 złr.

Ściga się tylko na wniosek Rządu, interesowanego kontrybuenta lub członka komisji.

Inne czyny karygodne.

§. 247.

Kto odmówi wyjaśnienia co do mieszkańców domu, gdy od niego w myśl §. 200 ustawy niniejszej

szej będzie zażądane lub świadomie da wyjaśnienie niezupełne lub nierzetelne, karany będzie grzywną aż do 200 zł.

§. 248.

Kto osobom wysłanym przez komisję podatku zarobkowego, szacunkową lub rekursową nie dozwoli wstępu do lokali przemysłowych i zwiedzenia takowych, jakoteż zakładów przemysłowych i zapasów, albo usiłuje udaremnić tę czynność urzędową, staje się winnym wykroczenia, i karany będzie aresztem do 14 dni lub grzywną od 5 do 100 zł. o ile czyn nie uzasadnia znamion czynu karygodnego, który według ustawy karnej powszechnej podlega surowszej karze.

§. 249.

Kto nie podając powodu usprawiedliwiającego lub po odrzuceniu takowego wzbrania się przyjmą obowiązków członka lub zastępcy członka jednej z komisji stosownie do ustawy niniejszej utworzonych, karany być ma grzywną w kwocie aż do 100 zł.

Członkowie komisji i ich zastępcy, którzy ponownie, pomimo poprzedniego napomnienia, uchylają się bez powodu dostatecznie usprawiedliwiającego od posiedzeń komisji, mogą być karani grzywnami w kwocie aż do 25 zł.

Kary te można nakładać ponownie i dopóty, aż ów członek zacznie czynić zadosyć swojej powinności lub zostanie od niej zwolniony.

Kary porządkowe.

§. 250.

Nieuczynienie zadosyć poleceniom i wezwanom wystosowanym na zasadzie ustawy niniejszej przez Władze podatkowe, komisje lub ich przewodniczących do kontrybuentów, do informatorów i biegłych, jakoteż do osób obowiązanych do czynienia doniesień — o ile takie nieuczynienie im zadosyć nie stanowi czynu karygodnego w §§. 239 aż do 249 oznaczonego — mogą rzezone Władze karać karami porządkowymi w kwocie aż do 100 zł.

Tej samej karze podlegają zaniechania, które w ustawie niniejszej wyraźnie karami porządkowymi są zagrożone.

Zanim kara porządkowa zostanie wymierzona, nakazać należy wykonanie żądanej czynności w terminie oznaczonym z wyraźnem zagrożeniem karą porządkową, której kwotę trzeba wymienić.

Przedawnienie.

§. 251.

Karygodność uczynków i zaniechań oznaczonych w §§. 239, 240, 243 i 247 umarza się przez przedawnienie, jeżeli podpadający ukaraniu nie był pociągnięty do odpowiedzialności w przeciągu lat pięciu od upływu tego peryodu rozkładu, do którego odnosi się uczynek lub zaniechanie karygodne.

Przedawnienie przerywa się nowym czynem karygodnym lub zaniechaniem tego rodzaju, jaki w paragrafach powyżej przytoczonych jest oznaczony. W przypadku tym termin przedawnienia także dla dawniejszego przestępstwa zaczyna się liczyć na nowo dopiero od upływu tego peryodu rozkładu, do którego odnosi się ostatnie przestępstwo.

§. 252.

Kara orzeczeniem naznaczona przedawnia się po upływie lat pięciu od chwili, w której orzeczenie stanie się prawomocnem.

§. 253.

Karygodność czynów i zaniechań w §. 249 oznaczonych i w §. 250 karami porządkowymi zagrożonych, przedawnia się z upływem sześciu miesięcy od chwili ich popełnienia, a względnie od ostatniego terminu, w którym czyn zaniechany można jeszcze było w porę wykonać.

Kary już zasądzone tego rodzaju, który w ustępie pierwszym jest oznaczony, przedawniają się po upływie sześciu miesięcy od dnia, w którym orzeczenie stało się prawomocnem.

§. 254.

O ile przedawnienie przerywa się rozpoczęciem kroków w celu ścigania i ukarania, oceniać należy według odnośnych postanowień powszechnej ustawy karnej.

§. 255.

Pod względem przedawnienia się czynów karygodnych w §§. 242, 246 i 248 oznaczonych, stosować się mają postanowienia powszechnej ustawy karnej.

Postępowanie.

§. 256.

Postępowanie co do czynów karygodnych, w §. 242, 246 i 248 oznaczonych, należy do tych Sądów zwyczajnych, które są właściwymi do przestępstw a względnie przekroczeń.

Orzeczenia skazujące na karę za czyny karygodne w §§. 239, 240, 243 i 247 oznaczone, wydawać ma z podaniem powodów Władza podatkowa pierwszej instancji właściwa dla odnośnego rodzaju podatku.

Taż sama Władza wymierzać ma uzupełnienie podatku.

Orzeczenia skazujące na karę za czyny karygodne w §. 249 oznaczone wydawać ma Władza podatkowa pierwszej instancji w siedzibie odnośnej komisji.

Kary porządkowe wymierza Władza, która nimi zagrożiła.

§. 257.

Gdy komisja według ustawy niniejszej ustanowiona odkryje jeden z czynów karygodnych w rozdziale niniejszym oznaczonych, winna przesać Władzy podatkowej uwiadomienie o tem z dołączeniem aktów i uchwał dotyczących się owego przypadku opodatkowania.

§. 258.

Zanim Władza podatkowa wyda orzeczenie karne winna — z pominięciem przypadków w §. 250 oznaczonych i wyjątków ustawie niniejszej wyszczególnionych — zwyczajnie najmniej raz przesłuchać obwinionego i wyjawić mu wszystkie powody, które jej podejrzenie wznieciły. Kontrybuent może żądać okazania wszelkich aktów, jakimi Władza podatkowa rozporządza, tudzież konfrontacji ze świadkami, informatorami i biegłymi; tego ostatniego jednak tylko o tyle, o ile ponownemu przesłuchaniu tych osób przez Władzę podatkową nie sprzeciwia się jedna z przeszkód oznaczonych w § 252, l. 1 kodeksu postępowania karnego z dnia 23. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 119.

Wolno mu także brać odpisy okazanych dokumentów lub przysłać w tym celu zastępców legitymacyami opatrzonych. Nakoniec wolno mu żądać czternastodniowego terminu do wniesienia obrony ustnie lub piśmiennie.

Celem uzasadnienia orzeczenia można powołać się tylko na takie dokumenta, na świadków, na osoby mogące dać wyjaśnienia, na rzeczoznawców i na inne środki dowodowe, względem których trzymano się przepisów poprzednich ustępów niniejszego paragrafu.

Kontrybuenta należy objaśnić co do służących mu praw a to, że go objaśniono, ma być zapisane w protokole rozprawy.

O ileby zeznania świadków i informatorów lub opinie biegłych nie były już dawniej przysięgą stwierdzone, Władza podatkowa ma prawo żądać stwierdzenia ich przysięgą przed sądem powiatowym ich miejsca zamieszkania. Kontrybuent jest uprawniony zażądać przesłuchania pod przysięgą rzeczoznawców i informatorów co do pewnych kwestyi ważnych dla niego, a o wniosku rozstrzyga Władza podatkowa. Bliższe postanowienia będą wydane w drodze rozporządzenia.

Jeżeli Władza podatkowa uzna za stosowne naznaczyć za jedno z zaniechań w §. 243 oznaczonych jedynie karę pieniężną w kwocie aż do 20 zł. (§. 244, ustęp 3), kara ta może być wymierzona bez poprzedniego postępowania.

Jeżeli już w rozprawie przed komisją okazywano kontrybuentowi dokumenta lub przesłuchiwano w jego obecności świadków, informatorów i biegłych, niema potrzeby ponawiania tych czynności przed Władzą podatkową.

§. 259.

Jeżeli kontrybuent nie stawia się na wezwanie wystosowane do niego w postępowaniu karnem a w którym to wezwaniu cel powinien być wyraźnie oznaczony, należy wezwanie ponowić z zagrożeniem, że w razie nieusprawiedliwionego niestawienia się, orzeczenie karne wydane będzie na podstawie materiałów, jakimi Władza to rozporządza.

Gdyby i to wezwanie było bezskuteczne, Władza podatkowa wydać ma orzeczenie karne.

W podobny sposób postąpić należy, jeżeli kontrybuent w dalszym toku postępowania nie stawia się lub nie uczyni zadość wezwaniu aby dał wyjaśnienie.

§. 260.

Przeciw orzeczeniu karnemu, jakoteż przeciw dodatkowemu wymierzeniu podatku, można odwołać się do Władzy skarbowej krajowej.

Władza ta wyrokuję co do rekursów przeciw orzeczeniu karnemu (z wyjątkiem rekursów przeciw karom porządkowym) w senacie złożonym z czterech członków, z których przynajmniej dwóch powinno być urzędników sądowych. Od orzeczeń Władzy skarbowej krajowej wolno stronie podać zażalenie do Trybunału administracyjnego.

Wykonanie orzeczeń karnych odracza się aż do ostatecznego załatwienia sprawy w postępowaniu administracyjnem; Władza podatkowa może jednak zarządzić wcześniejsze zabezpieczenie kwoty kary.

§. 261.

Do kar pieniężnych w myśl §§. 242, 246 i 248 wymierzonych, stosują się postanowienia powszechnej ustawy karnej.

Kary porządkowe, wymierzone samemuż kontrybuentowi z powodu sprawy podatkowej, wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której podatek ma być wzięty na przepis. Gdyby jednak miał nastąpić podział podatku, lub gdyby kara porządkowa naznaczona była innej osobie, wpływa takowa do funduszu ubogich tej gminy, w której obowiązany do zapłacenia ma stałą siedzibę lub pobyt.

Podobnież rzecz się ma z karami wymierzonymi w myśl §§. 247 i 249.

Kary pieniężne wymierzone w myśl §§. 241 i 244 wpływają do skarbu państwa.

Rozdział VI,

zawierający postanowienia ogólne.

Podawanie zeznań i składanie deklaracji.

§. 262.

Kontrybuceni własnowolni powinni zwyczajnie sami podawać i podpisywać zeznania i deklaracje, które w myśl ustawy niniejszej mają wnosić, żeby im podatek wymierzono.

Za osoby niewłasnowolne podawać mają deklaracje ustawowe ich zastępcy ustawowi lub przez Władzę ustanowieni, za firmy zaprotokołowane, osoby według postanowień kodeksu handlowego do podpisywania firmy uprawnione, za korporacje itp. według statutu upoważnieni do tego członkowie zarządu.

§. 263.

Z masami spadkowymi nieprzyznanemi postępuje się pod względem podatków, ustawą niniejszą urządzonych, tak samo jak ze spadkodawcą. Zastępują je te osoby, które sprawują zarząd majątku; w szczególności przepisane zeznania i deklaracje podawać mają te ostatnie osoby.

Dziedzice odpowiadają za kwoty podatkowe, które nie zostały wcale lub za nisko były wymie-

rzone z powodu niedokładnego lub zaniechanego zeznania spadkodawcy, podobnie jak za inne długi spadku.

Winni oni złożyć potrzebne deklaracje i zeznania dla dodatkowego wymiaru tych podatków.

§. 264.

O ile co do poszczególnych przypadków nie jest wyraźnie inaczej postanowione, albo Władza lub komisya wyraźnie inaczej nie zarządzi, mogą zeznania i deklaracje być składane przez pełnomocników. Pełnomocnicy dołączają mają pełnomocnictwo piśmienne, wolne od stępla, opiewające na zastępstwo w sprawach podatkowych.

Wielu współwłaścicieli przedsiębiorstwa polegającego powszechnemu podatkowi zarobkowemu, są obowiązani do przedstawienia Władzy podatkowej pełnomocnika; jeśli temu obowiązкови nie uczynią zadość, każdy ma być uważany jako upelnomocniony przez innych.

Małżonek uważany będzie za pełnomocnika swojej żony z nim nie rozłączonej, wyjąwszy, gdyby sam nie był własnowolny lub gdyby żona zostawała co do swego majątku pod inną kuratelą, lub gdyby temu domniemaniu żona wyraźnie zaprzeczyła.

§. 265.

Kontrybuceni przebywający stale po za granicami obszaru, na którym ustawa niniejsza obowiązuje, mogą być zniewoleni do wymienienia pełnomocnika (§. 264) w tym obszarze zamieszkałego.

§. 266.

Osoby fizyczne i prawne, jakoteż masy spadkowe są odpowiedzialne za skutki naruszenia obowiązków, gdyby tego dopuścili się ich ustawowi lub pełnomocni zastępcy a w szczególności także za kary tym ostatnim z owego powodu wymierzone.

Jednakże osoby fizyczne nie własnowolne są uwolnione od tej odpowiedzialności co do swych zastępców przez Władzę ustanowionych.

Doręczenia.

§. 267.

Wezwania, rezolucje, zarządzenia i orzeczenia, jakie na zasadzie ustawy niniejszej mają być wydawane, w szczególności zaś nakazy płatnicze doręczane będą albo bezpośrednio przez organa Władzy albo za pośrednictwem zwierzchności gminnej lub poczty.

Doręcza się albo do własnych rąk adresata albo pełnomocnikowi (§. 264) za potwierdzeniem odbioru.

Jeżeli osoba, której dokument ma być doręczony i której ważnie doręczony być może, odmówi przyjęcia, zostawić należy takowy w miejscu doręczenia. Zostawienie ma taki sam skutek jak doręczenie.

Dla kontrybuentów, których stałe mieszkanie i pobyt nie są wiadome, jakoteż dla tych adresatów, którym akt nie mógł być doręczony ani przez pocztę ani w inny sposób, pomimo najmniej dwukrotnych usiłowań, złożyć należy takowy u przełożonego tej gminy, w której podatek wzięty był na przepis albo według okoliczności u przełożonego wyłączonego obszaru dworskiego za potwierdzeniem odbioru. Złożenie takie winien przyjmujący ogłosić w sposób w miejscu używany i adresatów wezwać, żeby dla odebrania aktu zgłosili się do przełożonego gminy lub do przełożonego wyłączonego obszaru dworskiego.

Doręczenie uważa się za skuteczne, gdy od ogłoszenia upłyną cztery tygodnie. Atoli, jeżeli będzie udowodnione, że akt doręczony został rzeczywiście adresatowi dopiero w późniejszym czasie, a to nie z winy tegoż adresata, doręczenie uważa się za dokonane prawomocnie dopiero w tym ostatnim czasie, którego jednak przeciąg nie ma wynosić więcej jak sześć miesięcy, licząc od ogłoszenia.

§. 268.

Gdy akt ma być doręczony po za obrębem monarchii austriacko-węgieskiej, można posłać go jako list polecony. Doręczenie uważa się za dokonane, gdy od dnia oddania na pocztę upłynie dwukrotny czas prawidłowego biegu poczty.

Jeżeli kontrybucenci zamieszkali po za obrębem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, pomimo wydanego do nich wezwania, nie ustanowią pełnomocnika w krajach tutejszych, dalsze doręczenia dla nich przeznaczone, odławać należy na ręce przełożonego gminy w sposób oznaczony w §. 267, ustęp 4.

Obowiązek udzielania wyjaśnień władzom wymierzającym podatek.

§. 269.

Każdy jest obowiązany dostarczać sumiennie wyjaśnień i wykazów, jakichby Władze podatkowe a względnie komisye na podstawie ustawy niniejszej zażądały od niego dla uzupełnienia lub sprostowania jego własnych deklaracji, zeznań i uwiadomień,

jakoteż w sprawach, dotyczących się opodatkowania innych osób, dawać na żądanie świadectwo lub orzekać jako biegły.

Zeznawania jako świadek lub biegły odmówić mogą tylko osoby, w §. 152 k. p. k. z dnia 23. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 119 oznaczone, tudzież inne osoby co do takich pytań, na które odpowiedź przyniosłaby im samym lub osobie, z którą zostają w jednym ze stosunków w §. 152, l. 1 k. p. k. oznaczonych bezpośrednio lub stosunkowo znaczną szkodę majątkową lub wstyd, albo wystawiłaby te osoby na niebezpieczeństwo ścigania przez Sąd karny, albo byłaby naruszeniem ciężącej na świadkach lub biegłych uznawanej przez państwo powinności zamilczenia, albo też zdradzeniem tajemnic kunsztu lub przemysłu.

Osób, które zostają lub zostawały w obowiązkach u kontrybuenta, nie wolno bez jego zezwolenia przesłuchiwać jako informatorów lub biegłych.

§. 270.

Wszelkie władze i urzędy publiczne, licząc do nich także władze i urzędy krajowe, powiatowe i gminne, winny dopomagać skutecznie Władzom podatkowym i komisjom i udzielać im spieszenie wyjaśnień do wykonania ustawy niniejszej potrzebnych, o ile postanowienia szczególne lub konieczne względy służbowe nie stoją temu na przeszkodzie.

§. 271.

W szczególności Sądy obowiązane są wtedy, gdy według istniejących przepisów dosyłać mają urzędom wymiaru należytości odpisy wyroków, orzeczeń i rezolucyi — o ile wygotowania takie w większej liczbie skuteczniają się drogą mechaniczną — udzielać po jednym odpisie takowych owej Władzy podatkowej pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się siedziba Sądu.

Przeglądanie ksiąg przemysłowych.

§. 272.

Książki przemysłowe kontrybuenta mają być przeglądane w takim razie, gdy kontrybuent chce takowe z dobrej woli pokazać a Władza lub komisya wymierzająca nie może uznać jego zeznań za wiarogodne bez przejrzenia ksiąg przemysłowych. Kontrybuent winien dokładnie oznaczyć rzecz, do udowodnienia której przejrzenie ksiąg ma posłużyć, w przeciwnym razie korzystanie z jego gotowości nie potrzebowałoby być uwzględnione.

§. 273.

Książki przemysłowe przeglądać ma przewodniczący komisji lub członek teje do przejrzenia piśmiennie upoważniony, o ile osoby te są urzędnikami rządowymi, lub urzędnik Władzy podatkowej również na mocy piśmiennego polecenia, w obecności kontrybuenta lub jego zastępcy, któremu tenże da piśmienne upoważnienie (§ 264).

Władza lub komisya może, jeżeli to uzna za stosowne, przyzwać biegłego w księgowództwie i przysięgłego tłumacza.

§. 274.

Zwyczajnie książki przemysłowe przynieść należy do lokalu Władzy lub komisji; jeżeli dochodzenia tego rodzaju mają być nader rozciągle, tudzież w innych okolicznościach na względy zasługujących, można na prośbę kontrybuenta przeglądać książki także w lokalach przemysłowych lub w mieszkaniu kontrybuenta.

§. 275.

Jeżeli mieszkanie lub lokale przemysłowe kontrybuenta znajdują się nie w okręgu Władzy lub komisji, której przejrzenie książek zaproponowano, prosić należy o ich przejrzenie ową Władzę podatkową, w której okręgu znajduje się mieszkanie lub zakład przemysłowy kontrybuenta.

§. 276.

Co do wyniku przejrzenia książek, spisać należy protokół, w którym przedewszystkiem stwierdzić należy zapiski zawarte w książkach i registrach do przejrzenia przedstawionych a tyjące się twierdzeń kontrybuenta. Również zamieścić należy w tym protokole wszelkie wyjaśnienia i informacje przez kontrybuenta udzielone, opisać stan zewnętrzny książek i registrów a nakoniec przytoczyć okoliczności, od których zależy przyznanie książkom wiarygodności. Urzędnik przeglądający książki może żądać okazania registrów potrzebnych do stwierdzenia ofiarowanego dowodu; jeżeli kontrybuent tego odmówi, okoliczność tę zapisać należy w protokole z wyłączeniem powodu odmówienia.

§. 277.

Władza lub komisya ma według własnego niczem nie krępowanego zdania orzec, czy i o ile twierdzenie kontrybuenta zostało przez przejrzenie książek udowodnione. Kontrybuenta należy uwiadomić, z jakich powodów dowód uznany został za chybyony.

§. 278.

Jeżeli z dokonanego przejrzenia książek przemysłowych nie okaże się, że twierdzenia kontrybuenta były prawdziwe, można skazać go na zwrot kosztów, jakie wynikły z nadużycia popełnionego ofiarowaniem przejrzenia książek.

Od orzeczenia Władzy podatkowej opiewającego na zwrot kosztów, wolno kontrybuentowi odwołać się do Władzy skarbowej krajowej, od takiejże orzeczenia komisji, do komisji rekursowej a względnie do komisji krajowej podatku zarobkowego. Jeżeli orzeczenie takie wydała komisya rekursowa, kontrybuentowi służy prawo odwołania się do Ministerstwa skarbu.

§. 279.

Przejrzenie książek przemysłowych można ofiarować tak w toku wymierzania podatku jak i przy wnoszeniu zażalenia.

Wstęp do lokali przemysłowych kontrybuenta.

§. 280.

W celu zbadania okoliczności, mających wpływ na wymierzenie podatku, osoby opatrzone piśmiennem poleceniem Władzy podatkowej lub przewodniczącego jednej z komisji w ustawie niniejszej ustanowionych, mają prawo zwiedzania urządzeń i zakładów przemysłowych, tudzież zasobów kontrybuenta w godzinach pracy i ruchu. O ile ruch przedsiębiorstwa zarobkowego odbywa się w mieszkaniu kontrybuenta, upoważnienie wyżej określone rozciąga się także na przyrządy ruchu i zapasy znajdujące się w mieszkaniu.

W czynności tej należy unikać ile możności przeszkadzania w ruchu i zaniechać wszelkiego śledzenia szczególności ruchu lub fabrykacyi, których zachowywania w tajemnicy wymaga interes przedsiębiorstwa.

Bez zezwolenia kontrybuenta nie wolno żądać innych osób prócz urzędników rządowych delegować do zwiedzania zakładów przemysłowych.

Kierownictwo naczelne rozkładania.

§. 281.

Kierownictwo naczelne rozkładania wszelkich podatków ustawą niniejszą urządzonych, należy do Ministra skarbu.

Używanie środków prawnych.

§. 282.

Do wszystkich środków prawnych, w ustawie niniejszej wzmiankowanych, o ile co innego nie jest wyraźnie przepisane, stosują się postanowienia ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

W tych przypadkach, w których ustawa niniejsza przyznaje prawo odwołania się do drugiej instancji bez wyraźnego oznaczenia trzeciej instancji, postępowanie rekursowe kończy się na drugiej instancji.

Pobór podatków i odsetek za zwłokę.

§. 283.

Postanowienia ustawy z dnia 9. marca 1870, Dz. u. p. Nr. 23, o poborze odsetek za zwłokę od podatków bezpośrednich nie zapłaconych w przepisanych terminach i poborze tych podatków w ogólności a względnie postanowienia ustawy z dnia 23. stycznia 1892, Dz. u. p. Nr. 26, o poborze odsetek za zwłokę, stosują się odpowiednio do wszystkich podatków, ustawą niniejszą urządzonych.

Przedawnienie.

§. 284.

Do wszystkich podatków, ustawą niniejszą urządzonych, stosują się postanowienia ustawy

z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31, dotyczące się przedawnienia podatków bezpośrednich.

Komisye podatku zarobkowego, szacunkowe i rekursowe uważane być mają za równe w duchu ustawy powyższej Władzom skarbowym.

Gdyby w skutek okoliczności później wykrytych okazało się, że podatek był za nisko wymierzony, stosuje się przepis §. 3go rzeczonyj ustawy. w którym dla podatków nie właściwie wymierzonych, ustanowiony jest dwuletni termin przedawnienia; atoli, gdyby przyczyną niewłaściwego wymierzenia podatku było to, że strona zaniedbała swego obowiązku, w takim razie stosują się postanowienia §. 2go rzeczonyj ustawy.

Przestrzeganie wzajemności.

§. 285.

Upoważnia się Zarząd skarbowy, żeby co do powinności podatkowej takich osób i źródeł podatkowych, które podlegają opodatkowaniu w rozmaitych państwach udzielnych, postępował według zasad wzajemności w obec państw, które trzymają się prawideł odmiennych od przepisanych w ustawie niniejszej.

Przepisy odpowiednie mają być za każdym razem obwieszczone w Dzienniku ustaw państwa.